

Antecedents

Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

Tram. 203-00010/15

Reg. 30691 / Admissió a tràmit de la iniciativa: Mesa del Parlament, 25.03.2025

DOCUMENTACIÓ	Pàgines
Índex de la documentació aportada a l'expedient.	2
1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern 18.03.2025	3-25
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 20.03.2025	26-41
3. Certificat del secretari del Govern de 18.03.2025	42
4. Certificat del secretari general del Departament de la Presidència 21.03.25	43
5. Informe justificatiu, de data 17.03.2025	44-72
6 Informe jurídic de data 17.03.2025	73-92
7. Comunicació al secretari del Govern de 24.03.2025	93-94
8. Informe de la direcció de l'Àrea de Gestió territorial de l'Agència Catalana de l'Aigua, de data 17.02.2025	95-97
9. Informe de la direcció del Servei Meteorològic de Catalunya, de data 18.02.2025	98-109
10. Informe de la Subdirecció General de Programes en Protecció Civil, de data 13.03.2025	110-120
11. Pronunciament de la Direcció General de Pressupostos, 17.03.2025	121

ÍNDEX

- 1.** Text del Decret Llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.
- 2.** Decret Llei 4/2025, de 18 de març de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, publicat al DOGC número 9375, de 20 de març de 2025.
- 3.** Certificat del secretari del Govern, de 18 de març de 2025.
- 4.** Certificat de la secretària general del Departament de la Presidència, de 21 de març de 2025.
- 5.** Informes justificatius de l'extraordinària urgència i necessitat, emesos pel secretari general del Departament d'Interior i Seguretat Pública, de data 17 de març de 2025 i pel secretari general del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, de data 17 de març de 2025.
- 6.** Informe jurídic, de data 17 de març de 2025.
- 7.** Comunicació al secretari del Govern sobre la voluntat de tramitar el decret Llei (article 38.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern).
- 8.** Informe de data 17 de febrer de 2025, emès per la direcció de l'Àrea de Gestió territorial de l'Agència Catalana de l'Aigua sobre la situació de perillositat dels establiments de càmping a Catalunya.
- 9.** Informe de data 18 de febrer de 2025, emès per la direcció del Servei Meteorològic de Catalunya, sobre la situació actual a Catalunya i els efectes del canvi climàtic, especialment en relació a zones inundables.
- 10.** Informe de data 13 de març de 2025, emès per la Subdirecció General de Programes en Protecció Civil sobre la situació general dels càmpings a Catalunya en relació amb el risc d'inundacions i la necessitat d'adoptar amb la màxima urgència mesures per garantir la seguretat dels seus usuaris.
- 11.** Pronunciament de la Direcció General de Pressupostos, emès en data 17 de març de 2025, sobre la no preceptivitat de l'emissió del seu informe.

Decret llei

/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels camps afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

I. Estatut d'autonomia i competències de la Generalitat de Catalunya

L'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i l'article 164 atribueix a la Generalitat competències en matèria de seguretat pública d'acord amb el que disposa la legislació estatal. Igualment, l'article 144 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció, la qual cosa s'ha de posar en relació, pel que fa a l'objecte i finalitat d'aquest Decret llei, amb la competència, d'acord amb l'article 117, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries i, en els termes que estableix la legislació estatal, les competències executives sobre el domini públic hidràulic i la participació i competències executives en relació amb les conques hidrogràfiques intercomunitàries dins el territori de Catalunya. Així mateix, l'article 149, apartats 1 i 5, de l'EAC atribueix la competència exclusiva a la Generalitat en matèria d'ordenació del territori i del paisatge i en matèria d'urbanisme, l'article 160 en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local, i l'article 171 en matèria de turisme.

Pel que fa als drets de les persones, l'Estatut d'autonomia recull, a l'article 15.2, el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, i l'article 28.1 preveu que les persones, en llur condició de consumidores i usuàries de béns i serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat, fet que s'ha de posar en relació amb els principis rectors recollits també en l'Estatut, a l'article 46 (els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible) i a l'article 49 (els poders públics han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos dels consumidors i usuaris), tot tenint en compte el que disposen, especialment, els apartats 1 i 4 de l'article 37. També, la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea i la

Constitució espanyola reconeixen, juntament amb el dret a gaudir d'un ambient de qualitat i digne, el dret a la salut, la seguretat i la vida.

L'article 1 de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, regula aquesta matèria com la que "comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques", i això en el context de la jurisprudència ja consolidada que ha establert el Tribunal Constitucional, en les sentències 123/1984, de 18 de desembre, 133/1990, de 19 de juliol, i 58/2017, d'11 de maig, en considerar la protecció civil, tal com es recull al preàmbul de la mateixa llei, com el "conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública".

En el marc d'aquest context normatiu, i tenint en compte, a més de les competències abans indicades, l'assegurament de la protecció de les persones i béns, si bé amb una incidència especial en la seguretat personal i el dret a la vida i a la integritat física (article 15 de la Constitució), és necessari adoptar mesures davant la constància de l'existència de nombrosos càmpings que plantegen problemes de viabilitat quant a la garantia de la seguretat de les persones com a conseqüència del risc derivat de la seva ubicació en zones afectades per risc d'inundació a Catalunya, especialment tenint en compte esdeveniments catastròfics per inundacions succeïdes recentment en diferents zones de l'Estat, i en el context de canvi climàtic, al qual es farà referència a continuació.

II. Càmpings ubicats en zones de risc d'inundació i emergència climàtica i marc normatiu

Les inundacions són una de les catàstrofes naturals que més danys genera a Espanya segons dades del Consorci de Compensació d'Assegurances. Concretament, en l'àmbit dels càmpings ubicats en zones inundables, aquesta afectació és especialment destacada atesa la seva alta vulnerabilitat davant les inundacions. Aquesta és una realitat coneguda des de fa dècades i que es va posar de manifest ja l'any 1996 amb les inundacions que van afectar el càmping de Biescas (Osca), amb desenes de persones mortes.

En el context d'emergència climàtica a què es farà al·lusió a continuació, entre els antecedents més pròxims, relacionats clarament amb la necessitat d'adoptar mesures urgents, cal citar la DANA (depressió aïllada en nivells alts) que es va iniciar en dates recents, concretament el 28 d'octubre de 2024, la qual va esdevenir el pitjor desastre natural d'aquest segle i va afectar la Comunitat Valenciana, Castella-la Manxa, Andalusia, Catalunya i, en grau més baix, les Illes Balears i Aragó, amb el decés de més de dos centenars de persones. Amb motiu del canvi climàtic, és previsible que aquests esdeveniments tinguin lloc amb més freqüència i, per tant, es fa necessari actuar abans que es produeixin a fi d'evitar-ne o pal·liar-ne les conseqüències materials, i protegir al màxim la vida de les persones.

La protecció de la salut, la seguretat i la vida en general són drets reconeguts a la Declaració dels Drets Humans de les Nacions Unides. També s'ha de fer referència al dret de protecció climàtica d'acord amb els nous textos internacionals com el Protocol de Kyoto del 1997 i l'Acord de París del 2015. Al ple del Parlament de Catalunya, els dies 28, 29 i 30 del mes de gener d'enguany, el president de la Generalitat i la consellera d'Interior i Seguretat Pública van intervenir en el debat monogràfic sobre la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic.

Prèviament a aquesta compareixença parlamentària, però també fa només alguns mesos, concretament el 5 de novembre de 2024, el Govern de la Generalitat va adoptar un acord que inclou diverses mesures per millorar el desenvolupament de la protecció civil local a Catalunya, atesos els riscos greus que poden esdevenir emergència de caràcter catastròfic, tant per causes naturals com per l'activitat humana, i tenint en compte que, concretament, les inundacions destaquen entre els riscos naturals greus a Catalunya, els quals s'han agreujat degut al clima mediterrani i a la realitat urbanística existent, que comporta que gran part de la població es pugui veure afectada per esdeveniments en zones inundables.

A més, s'està produint un augment de la barrera d'escalfament de diversos graus en la temperatura global, com a mitjana, i, segons indiquen amplis sectors de la comunitat científica, amb clars efectes cap al 2050. Aquest fenomen global s'ha de posar en relació, pel que fa a Catalunya, amb el clima a la Mediterrània i en les zones de muntanya d'aquest àmbit geogràfic, com a punts més vulnerables, entre d'altres, com també les zones litorals, d'acord amb els escenaris climàtics regionalitzats del Servei Meteorològic de Catalunya, que també preveuen una mitjana en l'augment de la temperatura a tot el país, inclòs el Pirineu. Com a exemples clars d'aquesta realitat, es va produir el cicló Glòria el 2020 i, posteriorment, una sequera de més de tres anys, pràcticament fins a l'abril de 2024. Tot això en un context climàtic, com s'ha dit, d'escalfament tèrmic, però també amb un fort increment en el nombre i intensitat d'esdeveniments extrems, com tempestes sobtades i brusques.

La Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que el Parlament de Catalunya va aprovar fa gairebé vuit anys, ja explicitava aquesta problemàtica a escala global en el seu preàmbul, alhora que va incloure entre les seves finalitats (article 2.2) la de "reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes" (lletra b). En aquest sentit, i entre altres informes científics, es pot citar l'informe elaborat i publicat en el marc del projecte europeu Climameter com a projecte d'investigació finançat per la Unió Europea i el Centre Nacional d'Investigació Científica de França (CNRS), que indica que la intensitat de determinades precipitacions sense precedents es pot atribuir a la crisi climàtica.

El text refós estatal de la Llei d'aigües (aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol) es refereix específicament a les zones inundables (article 11) —terrenys afectats per crescudes no ordinàries—, qüestió que s'ha de tenir en compte en la planificació del sòl i, en particular, en les autoritzacions dels usos que s'hi acordin, de forma que, a l'apartat 3, es preveu que el Govern pugui establir limitacions en l'ús d'aquestes zones que siguin necessàries per garantir la seguretat de les persones i béns, i que els governs autonòmics també puguin establir, a més, normes complementàries.

El text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, estableix que la Generalitat, en l'exercici de les seves competències en matèria d'aigües i obres hidràuliques, ha d'ordenar la seva actuació d'acord amb el principi, entre d'altres, de "prevenció dels danys produïts per inundacions i promoció de les actuacions necessàries per a prevenir i controlar els riscos d'inundació i protegir el domini públic hidràulic" (article 3.1.n). Així mateix, la lletra k de l'article 4 d'aquesta llei inclou entre les competències de la Generalitat "l'establiment de normes de protecció de les zones inundables, la gestió dels riscos d'inundació i la regulació i l'establiment d'auxilis econòmics a les administracions locals per a la realització d'actuacions adreçades a mantenir les bones condicions de desguàs de les

l·leres públiques i a prevenir i protegir el domini públic hidràulic davant els danys produïts per inundacions”.

Ara bé, determinades activitats de càmping s’han continuat desenvolupant en zones de risc greu per a la seguretat de les persones amb motiu de la inundabilitat, sense que les modificacions normatives en matèria hidràulica i de protecció civil hagin previst les actuacions concretes en relació amb la continuïtat de les activitats preexistents amb risc greu per a la seguretat i sense que s’hagi pogut disminuir l’exposició de les persones usuàries d’aquestes activitats a les situacions de risc greu. Concretament, a Catalunya, hi ha inventariats 357 establiments de càmping, dels quals 179 són travessats per un curs fluvial o en tenen un a menys de 100 metres.

En aquest sentit, és rellevant el fet que els establiments de càmping situats a prop de les l·leres públiques, per les característiques intrínseques que els són pròpies, presenten una elevada vulnerabilitat i exposició davant avingudes. Entre els factors d’especial vulnerabilitat dels càmpings a les inundacions, es destaquen la seva modalitat constructiva amb estructures lleugeres especialment fràgils davant algunes inundacions especialment en zones de muntanya, que comporta també l’arrossegament de materials (com ara pedres, branques i troncs), i els usos de pernoctació que s’hi desenvolupen. El fet que no es pugui acreditar la capacitat d’evacuació en un temps inferior al d’afectació per la inundació, especialment per factors com la velocitat i el calat de la làmina d’aigua i en funció de la geomorfologia de cada conca concreta, pot donar lloc a situacions en què no pugui assegurar-se la seguretat i la vida de les persones ni la seva integritat física, sobretot en àrees susceptibles de dinàmiques torrencials amb fenòmens típics de zones de muntanya i petites conques on resulta difícil predir anticipadament aquests esdeveniments amb uns temps de resposta molt reduïts. Per tant, com s’ha dit, els fenòmens de pluja torrencial generen inundacions ràpides, sovint amb caràcter exclusivament local, amb dificultat de previsió i, tot això, en un context de canvi climàtic que comporta cada cop amb més freqüència, amb les dades de què es disposa, precipitacions sobtades i intenses.

Cal tenir en compte en aquest àmbit la incidència de la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d’octubre de 2007, relativa a l’avaluació i gestió dels riscos d’inundació, que va ser transposada a l’ordenament jurídic espanyol pel Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d’avaluació i gestió de riscos d’inundació. Les primeres línies del seu preàmbul indiquen, precisament, reiterant en bona part el que ja s’ha indicat, que “les inundacions a Espanya constitueixen el risc natural que al llarg del temps ha produït els majors danys tant materials com en pèrdua de vides humanes” i que “la lluita contra els efectes de les inundacions ha estat des de fa molts anys una constant en la política d’aigües i de protecció civil”.

Tot i això, la regulació estatal del domini públic hidràulic, efectuada pel Reial decret 849/1986, d’11 d’abril, que desenvolupava en aquell moment els títols preliminar, I i IV a VII de la llavors vigent Llei 29/1985, de 2 d’agost, d’aigües, si bé es referia als terrenys inundables a l’article 14 i a l’establiment de limitacions d’ús per tal de garantir la seguretat de les persones i béns, no contenia cap previsió de com s’ha d’actuar davant de determinades situacions ja existents i de vulnerabilitat per raó de la seva situació en zones inundables. Fou el Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, que va modificar el Reglament esmentat (i també posteriorment, l’any 2023, el Reial decret 665/2023, de 18 de juliol), el que va establir específicament noves limitacions per a la instal·lació d’establiments de càmpings en zones inundables i va afrontar aquesta situació de vulnerabilitat especial, en concret definint la zona de flux preferent on només es poden autoritzar activitats no vulnerables enfront de les avingudes i identificant els usos i

activitats vulnerables, d'acord amb els nous articles 9 *bis*, 9 *ter* i 9 *quater*, on es preveu que per a les edificacions ja existents les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció d'acord amb la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del sistema nacional de protecció civil, i la normativa de les comunitats autònomes, àmbit competencial en què, com s'ha indicat, Catalunya té competència exclusiva, llevat de les emergències d'abast superior a Catalunya (article 132.2 de l'EAC) i el que preveu la dita Llei 17/2015 sobre les emergències d'interès nacional (article 28).

En concret, cal destacar que l'any 2016, amb la modificació esmentada també de l'any 2023, el Reglament estatal de domini públic hidràulic va establir, a l'article 9 *bis*, "amb l'objecte de garantir la seguretat de les persones i béns, de conformitat amb el que preveu l'article 11.3 del text refós de la Llei d'aigües, i sens perjudici de les normes complementàries que puguin establir les comunitats autònomes", determinades limitacions específiques en els usos en la zona de flux preferent (definida a l'article 9.2 del mateix Reglament, que inclou la zona on per a avingudes de 100 anys de període de retorn es poden produir greus danys). Així, entre d'altres, no es permet la instal·lació de noves "acampades, zones destinades a l'allotjament en els càmpings i edificis d'usos vinculats" (lletra c) en sòls que es trobin a data 30 de desembre de 2016 en la situació bàsica de sòl rural.

És, per tant, necessari disposar d'un procediment específic, tenint en compte que un gran percentatge d'aquests càmpings ubicats en zones afectades amb risc d'inundació es troben en la zona de flux preferent, zones en les quals el Reglament de domini públic hidràulic no permet aquestes activitats, si bé moltes d'elles són anteriors a l'aprovació de la normativa vigent, que no va establir cap règim transitori. La normativa estatal, amb les seves darreres modificacions, no concreta, doncs, cap procediment administratiu que permeti reduir els riscos d'inundabilitat dels nombrosos establiments de càmping ja ubicats a prop d'alguna llera i que presenten un risc elevat d'inundació.

Pel que fa a l'àmbit de la protecció civil, mitjançant el Decret 30/2015, de 3 de març, es va aprovar el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es va fixar el contingut d'aquestes mesures, amb l'objecte de regular les actuacions destinades a adoptar les mesures d'autoprotecció i els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i d'emergència a les empreses i, en general, les entitats i els organismes que poden resultar afectats de manera especial per situacions de greu risc col·lectiu, intern o extern, de catàstrofe o de calamitat pública, i també a les activitats, els centres i les instal·lacions i les seves dependències, públics i privats, que poden generar aquestes situacions.

Quant a les activitats de càmpings i a l'obligació que els pertoca d'executar un pla d'autoprotecció, va ser la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, i sobre la base de l'article 3.2 del Decret 30/2015 esmentat, la norma que va incloure dins l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'annex I del Decret 30/2015, entre d'altres, les "instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció)".

Tanmateix, es detecta un buit legal important, perquè no hi ha cap previsió pel que fa a les instal·lacions que mai podran arribar a disposar de mesures d'autoprotecció. Per consegüent, és necessari actuar en els casos en què les instal·lacions de càmping no poden assegurar l'autoprotecció i, per tant, no es dona compliment a la normativa de protecció civil, ni es garanteix la seguretat de les persones usuàries mitjançant mesures

d'autoprotecció que correspon adoptar a la persona titular de l'activitat de càmping. Especialment, quant als càmpings amb característiques específiques i intrínseques de vulnerabilitat envers les inundacions, com són les ja indicades dificultats d'evacuació per raó de la seva ubicació concreta en zones de difícil mobilitat i amb vies amb poca capacitat, on les inundacions poden ser de caràcter sobtat i, alhora, perquè s'hi fa ús de pernoctació en estructures febles que no permeten la protecció davant una inundació.

En conseqüència, correspon a les administracions públiques competents vetllar per la seguretat i la vida de les persones usuàries d'aquestes instal·lacions ubicades en zones i en condicions en què no es pot acreditar aquesta seguretat, especialment en el context climàtic actual i tenint en compte la ubicació des de la perspectiva geomorfològica, en vista dels esdeveniments recents tristament calamitosos amb pèrdua de vides humanes, a més d'altres danys materials greus, i, sobretot, abans de l'arribada de la temporada de màxima afluència turística.

El Pirineu és un dels indrets del país que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic. En els darrers anys, diversos projectes de recerca coordinats per l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic (OPCC) han conclòs, a través de diversos informes, articles científics i butlletins, que el conjunt del Pirineu està patint canvis destacats i ràpids en les característiques del seu clima, envers un increment de la temperatura i una major irregularitat del règim pluviomètric, essent el vessant sud i més pròxim a la Mediterrània el sector més sensible. S'observa especialment aquesta problemàtica en àmplies zones de muntanya, sense excloure en absolut altres zones properes als cursos fluvials i també al litoral, la qual cosa fa necessari, per raó d'aquesta diversitat i les circumstàncies específiques de cada instal·lació de càmping, poder tramitar procediments concrets per a cadascun d'ells en què es pugui comprovar la viabilitat de cada càmping existent afectat per risc d'inundació a Catalunya per garantir, en especial, la seguretat de les persones.

I això, sens perjudici de la protecció del medi natural i, si escau, els espais protegits, així com de tenir en compte l'impacte econòmic en el territori, per l'abast i repercussió d'aquesta activitat turística (articles 46 a 48 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya i 213.7 i 213.17 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya), si bé d'acord també amb l'ordenació dels instruments de planificació territorial i urbanística sobre la base de la planificació territorial sectorial turística, però amb la prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping (disposició addicional cinquena del Decret 75/2020). En aquest sentit, el text refós de la Llei d'urbanisme (aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost) estableix, com a directriu per al planejament urbanístic, que en els terrenys situats en zones de risc d'inundació o d'altres riscos quan, d'acord amb la legislació sectorial, puguin produir danys a les persones o béns regeixen les limitacions d'ús del sòl que estableix la dita legislació (article 9.2).

No s'ha de desconèixer la rellevància i impacte econòmic de l'activitat de càmping a Catalunya, amb un entorn paisatgístic de gran valor, la qual cosa pot requerir actuacions de suport, però sense desatendre en cap cas la seguretat i la vida de les persones amb un risc cada vegada més imminent, sense que les administracions públiques puguin deixar d'exercir les seves competències, en aquest cas amb urgència. També, l'article 8.2.q, entre altres preceptes, del text de la legislació d'aigües de Catalunya, abans esmentat, al·ludeix a la competència de l'Agència Catalana de l'Aigua per a actuacions de prevenció i protecció del domini públic hidràulic davant els danys produïts per

inundacions al districte de conca fluvial de Catalunya, i la col·laboració amb els ens locals en el finançament d'actuacions de prevenció davant els riscos d'inundació.

Ahora, cal tenir en compte les competències d'altres administracions, com són les administracions locals, en especial els ajuntaments, d'acord amb la legislació de règim local i, en especial, la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, així com l'organisme de conca Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, OA, constituït pel Reial decret 931/1989, de 21 de juliol, d'acord amb la Llei d'aigües i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, la qual inclou entre els principis generals d'actuació i de relació entre les diverses administracions el de col·laboració interadministrativa (article 3.1.e) i el de lleialtat institucional (3.1.k).

III. Concurrencia dels pressupòsits de fet que acrediten la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar el Decret Llei i congruència de les mesures amb la situació que cal superar

L'article 64 de l'EAC estableix que, en el cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern de la Generalitat pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei, tenint en compte, però, que no poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat. Així mateix, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix, a l'apartat 2, que la tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria i, a l'apartat 3, que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa.

Aquest Decret Llei respon a una necessitat urgent i inajornable d'adoptar en una norma amb rang legal les mesures adients per poder assegurar i garantir que les instal·lacions de càmpings ubicats en zones inundables són viables des del punt de vista urbanístic i hidrogràfic i que, per tant, poden disposar de mesures d'autoprotecció adients. La finalitat última d'aquesta regulació és la seguretat i la vida de les persones, sens perjudici de la preservació dels béns i instal·lacions, que són les principals usuàries d'aquestes instal·lacions de càmpings ja existents afectats per risc d'inundació i, en tot cas, abans de l'inici de la temporada turística amb màxima afluència de persones que té lloc en aquest tipus d'establiments, ubicats habitualment en indrets de gran bellesa i atractiu paisatgístic, alhora que la primavera és una estació climatològica en què el risc d'inundació i de crescudes rellevants en els cursos fluvials s'incrementa especialment com a conseqüència de precipitacions sobtades, amb el que això implica sobretot en determinats entorns de muntanya i en el marc de canvi climàtic a què s'ha al·ludit, a més de l'augment dels cabals d'aigua dels rius per efecte del desgel propi de l'època.

Així, tot i el complex marc normatiu fins ara exposat, format per normativa europea, estatal i catalana, com també les limitacions als usos en les zones afectades de risc d'inundació, es constata la insuficiència dels instruments jurídics de què actualment es disposa per garantir la seguretat de les persones usuàries de totes les instal·lacions de càmpings ubicades en zones de risc on en qualsevol moment es pot materialitzar un perill cert i efectiu amb resultat greu de mort, com s'ha vist en els antecedents ja exposats recentment —el passat any 2024— i, alhora, sobre la base dels informes científics i tècnics (entre ells, els emesos per l'Agència Catalana de l'Aigua, el Servei

Meteorològic de Catalunya i la Direcció General de Protecció Civil) sobre l'evolució del clima i les precipitacions irregulars en l'àrea territorial catalana.

Les circumstàncies que s'han descrit, juntament amb l'orografia singular i específica de la zona en què se situa cada instal·lació de càmping, determinen que no es pugui endarrerir més l'aprovació i publicació d'una norma legal, ni tan sols emprant procediments parlamentaris d'urgència amb reducció de tràmits, en ésser ineludible iniciar tan aviat com es pugui un procediment, amb garanties jurídiques i tècniques, de comprovació de la viabilitat de cadascuna d'aquestes instal·lacions, i en especial les que tenen més risc, des del punt de vista de la garantia ineludible de la seguretat de les persones, als efectes de permetre'n la continuïtat —si escau, condicionada— o bé disposar-ne el cessament definitiu. I que també permeti, si és el cas, l'adopció de la mesura provisional de suspensió temporal de l'activitat, d'acord amb els principis que regeixen l'adopció de mesures cautelars, amb el degut respecte a les competències municipals.

S'ha constatat, per tant, una situació de risc per inundació elevada, el que comporta un perill efectivament i potencialment imminent per a la seguretat de les persones. La vulnerabilitat certa a les inundacions d'un nombre rellevant d'instal·lacions de càmping ubicades en zones afectades pel risc, que no s'ha pogut acreditar que garanteixen les condicions d'autoprotecció de les persones usuàries, sovint sense capacitat demostrada d'evacuació, quan no inviabilitat, aboquen a haver de fer front a escenaris de no supervivència de les persones si el risc es materialitza.

En absència, tal com s'ha indicat, d'un marc regulador transitori per a aquestes instal·lacions, és necessari regular legalment amb caràcter d'urgència el procediment concret a tramitar, ja que el risc d'inundació en general, i en particular dels càmpings, s'ha agreujat significativament, i és de la màxima urgència l'adopció de mesures per tal que les activitats de càmpings afectades pel risc d'inundació puguin acreditar la garantia de la seguretat de les persones que en són usuàries de forma efectiva i definitiva.

Aquest nou règim procedimental és necessari per salvaguardar els drets de les persones usuàries dels càmpings, ja que la no adopció d'aquestes mesures de comprovació en els casos que sigui necessari comportaria mantenir escenaris de risc d'inundació en determinats càmpings de Catalunya on la supervivència de les persones no està garantida. Per altra banda, el fet de disposar d'un règim procedimental específic és també una garantia per a les persones titulars dels càmpings, per tal com podran exercir els seus drets en la via administrativa.

Ens trobem, doncs, davant d'un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifica l'aprovació d'un decret llei per part del Govern de la Generalitat, d'acord amb les competències exposades i sobre la base de les circumstàncies concurrents. Les mesures que incorpora aquest Decret llei estan orientades a assolir l'objectiu de protegir la seguretat de les persones.

Cal disposar d'una regulació pròpia que pugui omplir el buit legal detectat, mitjançant l'aprovació d'aquest Decret llei, amb una norma amb rang legal que empara la previsió d'uns procediments concrets i específics i la corresponent atribució competencial, d'acord amb els principis esmentats.

IV. Compliment dels requisits exigits pel Tribunal Constitucional i el Consell de Garanties Estatutàries quant als aspectes habilitadors i als límits materials per aprovar el Decret llei

Quant a la concurrència del pressupòsit de fet exposat, vastament descrit, justifica la necessitat extraordinària i urgent d'acord amb la doctrina que han elaborat el Tribunal Constitucional i el Consell de Garanties Estatutàries en diversos dictàmens (d'entre els quals cal destacar el 7/2010, l'1/2012, el 16/2013 i el 3/2023). Correspon al Govern, dins els límits constitucionals i estatutaris, apreciar aquesta excepcionalitat en la situació de risc a què s'ha fet referència, incrementada significativament amb esdeveniments recents i amb la necessitat d'una intervenció normativa immediata per donar resposta a la manca de regulació detectada en els supòsits en què els usos, les instal·lacions i les activitats de càmpings en zones de risc no es poden adaptar als requisits de protecció civil, urbanístics i de planificació hidrològica establerts.

Els aspectes bàsics se centren, per tant, en l'existència del pressupòsit de fet habilitant de la necessitat extraordinària i urgent, alhora que, d'altra banda, no es vulneren els límits materials als quals l'Estatut d'autonomia de Catalunya subjecta aquest instrument normatiu. Així, el Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, *CGE*) en diversos dictàmens, per tal de considerar que una disposició s'adequa als preceptes estatutaris, ha indicat que es requereix l'observança de dos elements essencials: el primer, de caràcter formal, que consisteix en l'existència del pressupòsit habilitant, i el segon, de caràcter material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Tal com destaca el CGE, en el Dictamen 3/2023, d'1 de desembre: "La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyala l'article 64.1 EAC' (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)."

Aquests aspectes tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació d'un decret llei, ja que, un cop validat pel Parlament, si escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

Pel que fa concretament al pressupòsit habilitant, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar la regulació que incorpora un decret llei, la doctrina emanada del Tribunal Constitucional (en endavant, *TC*) considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, li correspon al Govern. En aquest sentit, el FJ 4 de la STC 111/2024, de 10 de setembre, considera que la valoració de la concurrència de si es produeix un supòsit de necessitat extraordinària i urgent és un judici polític i que el TC l'únic que ha de fer és decidir si aquest judici "no desborda els límits d'allò manifestament raonable"

(en línia amb la seva doctrina anterior, recollida, entre d'altres, en les SSTC 40/2021, 126/2023, 166/2023, etc.).

Tal com indica el CGE, quan el decret llei es projecta sobre matèries de naturalesa econòmica i social, com és el cas que ens ocupa, la doctrina consultiva i la jurisprudència constitucional s'han mostrat més deferents sobre el marge de decisió de què disposa el poder executiu per exercir la seva facultat legislativa mitjançant aquest instrument normatiu. En línies generals, la jurisprudència constitucional ha estat força benivolent quant a la validació de les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya.

Així, per exemple, el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa al contingut d'aquest Decret llei, afecta clarament matèries de naturalesa econòmica, com és l'activitat de càmping, i té una transcendència social evident, atès que el seu objectiu últim és garantir la seguretat de les persones potencialment usuàries dels càmpings afectats per risc d'inundació, les quals formen part de la societat, en els termes més generals en què aquesta es pot concebre, ja que es pot allotjar en aquests càmpings qualsevol persona, amb independència del seu veïnatge i nacionalitat.

Així mateix, ultra el que s'acaba d'exposar, s'observa que el CGE —fent-se ressò de la jurisprudència constitucional— ha distingit l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el CGE, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, exercint la iniciativa legislativa i per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits. El Dictamen del CGE núm. 1/2012 indica el següent: “La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6).”

A més, en el Dictamen 3/2023, esmentat anteriorment, el CGE afirma: “A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que faciliti la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023,

de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres). Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa.”

Cal tenir present que el TC, en diverses sentències (entre d'altres, la 126/2023, de 27 de setembre, FJ 3), ha flexibilitzat l'exigència de la justificació expressa i individualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals, sobretot si en queda acreditada la necessitat extraordinària que justifiqui una actuació normativa de caràcter immediat.

Quant a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria dels supòsits que han acudit al decret llei es refereixen a situacions fàctiques amb una repercussió especial en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos en què el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

La jurisprudència constitucional (com destaca la STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 3) ha establert que la valoració de la necessitat extraordinària i urgent d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la mateixa inactivitat del Govern, sempre que es doni l'excepcionalitat de la situació. El TC indica que el que realment ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies efectivament es produeixin.

Tal com exposa el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, cal interpretar el caràcter extraordinari “com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat”. Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional “quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata (DCGE 15/2014, FJ 2.3)”.

Per la seva banda, el TC exigeix el que es podria considerar un criteri addicional, que és que l'apreciació de la necessitat extraordinària i urgent sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació de necessitat extraordinària i urgent i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

Traslladant aquesta doctrina al cas del supòsit que dona lloc al present Decret llei, aquests aspectes habilitadors de la norma d'acord amb la doctrina del TC queden justificats, ja que hi concorren les circumstàncies exposades i que, per tant, justifiquen la necessitat d'adoptar la regulació que incorpora ara aquesta norma amb rang de llei.

V. Contingut del Decret llei

Aquest Decret llei conté, a més de la part expositiva, tretze articles agrupats en tres capítols, i tres disposicions addicionals, una de derogatòria i dues de finals.

El capítol I conté les disposicions generals, en què l'article primer concreta l'objecte i l'àmbit d'aplicació del Decret llei, referit a la regulació del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Cal destacar que s'hi defineix quan es considera, als efectes d'aquesta norma, que una activitat de càmping està afectada per risc d'inundació: és així quan s'ubica en una zona inundable per un període de retorn de 500 anys o en una zona susceptible d'inundació per criteris geomorfològics o en àrees susceptibles a una dinàmica torrencial.

Per tramitar i resoldre aquest procediment es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes establerts als articles 2 i 3, respectivament, que completen la regulació d'aquest primer capítol. La disposició final primera estableix el caràcter temporal i la durada d'ambdues comissions, que han de desenvolupar les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació.

A l'article segon es regula la Comissió Tècnica de Càmpings, a la qual correspon adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings, i també, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals. Aquesta comissió té una composició d'abast clarament interdepartamental amb representants dels departaments corresponents a les diverses matèries afectades (urbanisme, protecció civil, pressupostos, administració local, canvi climàtic, turisme i aigües) i, alhora, amb presència de la persona titular de l'Agència Catalana de l'Aigua i d'una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, i també de cadascuna de les entitats municipalistes i de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya. La presidència, la secretaria i l'adscripció corresponen al departament competent en matèria de protecció civil, atesa la finalitat principal de la norma de garantir la seguretat de les persones, si bé s'estableix també que tant el Departament de la Presidència com els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu, reforçant l'abast interdepartamental de la norma.

L'article tercer regula la nova comissió de govern creada, la Comissió de Govern de Càmpings, a la qual correspon resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, i també per la persona titular de la Secretaria del Govern, que n'exerceix la secretaria.

El capítol II regula específicament el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Així, l'article quart de la norma preveu la incoació d'ofici, i el nomenament de la persona instructora, que ha d'estar adscrita també al departament competent en matèria de protecció civil. D'una banda, cal destacar que aquests procediments es poden iniciar en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones que el Decret llei persegueix, i, d'altra banda, es preveu que l'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposin a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritat de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat

d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya i sobre la base dels criteris que s'indiquen en el mateix precepte.

L'article cinquè preveu que emetin informes en el procediment, amb caràcter preceptiu, tant l'organisme de conca competent com també la direcció general competent en matèria de protecció civil, sens perjudici que es puguin demanar altres informes (als serveis meteorològics, cartogràfics i geològics corresponents). Pel que fa a l'organisme de conca, en el cas que el càmping s'ubiqui en l'àmbit territorial corresponent a la conca hidrogràfica de competència de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, és aquest organisme el que ha d'emetre l'informe, tot tenint en compte les possibilitats de col·laboració interadministrativa, com seria la possible subscripció de convenis, o bé també les regles generals en matèria de procediment administratiu comú per a l'emissió d'informes.

Així mateix, per emetre els informes tècnics que s'acaben d'indicar es pot requerir a les persones titulars dels càmpings que aportin informació complementària que es consideri necessària. Finalment, aquest precepte cinquè estableix que, un cop emesos els informes tècnics, es trameti l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment, amb els possibles pronunciaments a què fa referència l'article 7: continuació de l'activitat, continuació amb determinats condicionants, cessament definitiu o bé altres mesures. Com a garantia procedimental es preveu el tràmit d'audiència a la persona titular del càmping i als ens locals concernits.

Cal destacar la rellevància de l'article sisè del Decret llei, relatiu a l'adopció de mesures provisionals per part de la Comissió de Govern de Càmpings, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings, atesa la finalitat principal del procediment de garantir la seguretat de les persones. En aquest sentit, pot esdevenir necessària la suspensió temporal de l'activitat de càmping, o altres mesures, amb una audiència prèvia o també, en cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones i previ informe justificatiu de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sense audiència prèvia, sens perjudici dels tràmits posteriors que s'estableixen en garantia dels afectats.

La resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings (article vuitè), i l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping ha d'executar-ho, quan així sigui necessari i sens perjudici de l'actuació subsidiària de l'Administració de la Generalitat.

El termini màxim per resoldre el procediment, inclosa la notificació corresponent, s'estableix en nou mesos. Així mateix, l'incís final de l'article vuitè regula la caducitat i l'article novè i últim del capítol II preveu que les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció, en coherència amb l'objectiu que es persegueix.

El capítol III conté determinats preceptes sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació. En concret, els articles 10 a 13 fan referència, correlativament, a la no afectació de la titularitat dominical, al caràcter no indemnitzable dels acords adoptats atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, al seguiment del compliment dels acords per part de la Comissió Tècnica de Càmpings i, finalment, a les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució d'acord amb la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Finalment, el Decret llei inclou tres disposicions addicionals. En atenció a la plena vigència de la normativa aplicable a les activitats de càmping, la primera reflecteix la

possibilitat que les persones que en són titulars instin a portar a terme o portin a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones en el marc de la normativa esmentada, tot precisant que aquestes actuacions poden ser objecte de valoració en els expedients que s'incoïn en el marc del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Les altres dues disposicions addicionals, la segona i la tercera, estableixen determinades mesures que complementen les conseqüències dels acords adoptats en el procediment regulat en el Decret llei; concretament, s'engloben mandats al Govern perquè adopti mesures de foment, de suport i de col·laboració, així com perquè promogui les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries, i mesures per assegurar l'execució del Decret llei, i la dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics.

Així mateix, atès el nou procediment regulat en el Decret llei, es considera adient la derogació de la disposició addicional dinovena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, intitulada *Pla de gestió del risc dels càmpings*, en resultar incompatible amb el procediment de verificació que estableix aquest Decret llei.

En darrer terme, la disposició final segona i última del text preveu, d'acord amb la urgència que motiva la norma, l'entrada en vigor l'endemà de la data de publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

D'acord amb la situació que s'ha exposat, el Govern, en el marc de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Aquest Decret llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant exigint per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat a aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix d'un instrument jurídic eficaç, i així el decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. A més, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller de la Presidència, de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i del conseller d'Empresa i Treball, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1.1. Aquest Decret llei regula el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

1.2. Als efectes d'aquest Decret llei, es considera que un càmping està afectat per risc d'inundació quan s'ubica en una zona inundable per un període de retorn de 500 anys o en una zona susceptible d'inundació per criteris geomorfològics o en àrees susceptibles a una dinàmica torrencial.

1.3. Per tramitar i resoldre el procediment al qual fa referència l'apartat 1, es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes que estableixen els articles 2 i 3, respectivament.

Article 2. Comissió Tècnica de Càmpings

2.1. Correspon a la Comissió Tècnica de Càmpings adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, així com, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals.

2.2. La Comissió Tècnica de Càmpings està integrada per les persones següents:

a) La persona titular de la secretaria general del departament competent en matèria de protecció civil, a la qual correspon la presidència.

b) La persona titular de la Secretaria General del Departament de la Presidència, a la qual correspon la vicepresidència.

c) Les persones titulars de les secretaries sectorials competents en les matèries de territori i urbanisme, de governs locals, de canvi climàtic i de turisme.

d) Les persones titulars de les direccions generals competents en matèria de coordinació interdepartamental, de protecció civil, de pressupostos, d'administració local, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme.

e) La persona titular de l'Oficina del Govern.

f) La persona titular de la Direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua.

g) Una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

h) Un advocat o advocada de la Generalitat, que designa la direcció del Gabinet Jurídic.

i) Una persona en representació de cadascuna de les entitats municipalistes.

j) Una persona en representació de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya.

2.3. La secretaria de la Comissió Tècnica de Càmpings és exercida per la persona titular de la direcció general competent en matèria de protecció civil.

2.4. La Comissió Tècnica de Càmpings s'adscriu al departament competent en matèria de protecció civil.

2.5. El Departament de la Presidència i els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu necessari a la Comissió Tècnica de Càmpings en els àmbits de les competències respectives.

2.6. La participació en les reunions de la Comissió Tècnica de Càmpings no genera cap dret de naturalesa econòmica i el seu funcionament es regeix per la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 3. Comissió de Govern de Càmpings

3.1. Correspon a la Comissió de Govern de Càmpings resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents.

3.2. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, i també pel secretari o secretària de Govern, que n'exerceix la secretaria.

3.3. La Comissió de Govern de Càmpings es reuneix convocada pel seu president o presidenta. La convocatòria ha d'anar acompanyada amb l'ordre del dia de la reunió. La Comissió es considera vàlidament constituïda si es compta amb la presència del president o presidenta, o qui n'hagi assumit l'encàrrec de despatx, i, almenys, la meitat dels membres.

3.4. Les decisions de la Comissió de Govern de Càmpings s'adopten per majoria simple. En el cas d'empat, el vot del president o presidenta de la Comissió és diriment.

3.5. A la Comissió de Govern de Càmpings li són aplicables els preceptes dels articles 29.2, 30 i 33.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i, en tot el que no estableixen aquest Decret llei i els preceptes legals esmentats, la normativa vigent sobre òrgans col·legiats.

3.6. Els acords de la Comissió de Govern posen fi a la via administrativa.

CAPÍTOL II. Procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

Article 4. Inici del procediment

4.1. El procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones s'inicia d'ofici per acord

de la Comissió Tècnica de Càmpings, en què s'ha de nomenar la persona instructora, que ha d'estar adscrita al departament competent en matèria de protecció civil.

El procediment que estableix aquest Decret llei pot iniciar-se en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping.

4.2. L'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposen a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritats de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya ubicats en zones afectades per risc d'inundació.

4.3. Els criteris que s'han de tenir en compte per valorar els elements de seguretat de les persones i poder establir l'ordre de prioritats d'inici de cada procediment són:

- a) L'existència de zones afectades per risc d'inundació on es poden produir danys greus.
- b) L'existència d'usos de pernoctació a l'interior de les zones afectades per risc d'inundació.
- c) El percentatge d'activitat afectada en les zones afectades per risc d'inundació.
- d) La presència de factors que dificultin la detecció anticipada de la inundació i l'execució d'una evacuació preventiva.

Article 5. Tramitació del procediment

5.1. L'acord d'incoació del procediment ha d'incloure la sol·licitud de l'informe que, amb caràcter preceptiu, ha d'emetre l'organisme de conca competent en relació amb les característiques d'inundabilitat del terreny on s'ubica el càmping. Així mateix, l'acord d'inici pot incorporar el requeriment d'informació a què fa referència l'apartat 4.

5.2. L'informe de l'organisme de conca ha de contenir les dades d'inundabilitat i la valoració tècnica del sistema d'alerta primerenca d'inundacions per raó de les seves competències.

Per a la valoració tècnica del sistema d'alerta primerenca d'inundacions, l'organisme de conca competent pot requerir el suport tècnic dels serveis meteorològics, cartogràfics i geològics corresponents.

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i l'Agència Catalana de l'Aigua poden convenir que sigui aquesta darrera la que emeti l'informe en relació amb els càmpings situats fora de l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya.

5.3. Un cop emès l'informe per l'organisme de conca, la persona instructora ha de sol·licitar un informe, amb caràcter preceptiu, a la direcció general competent en matèria de protecció civil, en relació amb les condicions de seguretat existents o potencialment viables del càmping.

L'informe de la direcció general competent en matèria de protecció civil ha de valorar el compliment de les condicions d'autoprotecció de l'activitat i dels seus usuaris, d'acord amb les dades disponibles i els criteris tècnics aplicables i tenint en compte especialment la capacitat per evacuar els usuaris fins a una zona segura abans de l'arribada de la inundació.

5.4. Per emetre aquests informes, l'organisme de conca competent i la direcció general competent en matèria de protecció civil poden requerir a les persones titulars del càmping que aportin, en un termini no superior a un mes, la informació necessària, amb l'avertiment que, en el cas de no aportar-la, l'informe serà desfavorable.

La informació que es pot requerir a la persona titular del càmping és la següent:

- a) El perímetre georeferenciat del càmping.
- b) Els usos interns del càmping georeferenciats: les zones de pernoctació, diferenciant les tipologies (zona d'acampada, de bungalows, d'habitatges mòbils o altres), les zones esportives o de lleure, les edificacions de tipus restaurants i similars, els pàrquings i altres usos.
- c) La senyalització de zones amb risc d'inundació i informació preventiva facilitada a les persones usuàries en relació amb les pautes d'actuació en el cas d'inundació (díptics o altres).
- d) Els mecanismes d'avís a la població (megafonia o altres).
- e) Els sistemes d'alerta primerenca d'inundacions (SAPI) disponibles amb el detall dels seus elements (senyors al riu, pluviòmetres, radar, aplicacions hidrometeorològiques) i del marge d'anticipació a la inundació.
- f) La valoració del temps necessari per evacuar les persones usuàries afectades fins a una zona segura amb la identificació del punt d'acollida en una zona segura i la justificació de la seva disponibilitat permanent.
- g) Qualsevol altra informació que es consideri necessària.

5.5. Un cop emesos ambdós informes, la persona instructora ha de trametre l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment.

Article 6. Mesures provisionals

6.1. En qualsevol moment de la tramitació del procediment que regula aquest Decret llei, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings i sobre la base dels informes tècnics corresponents, la Comissió de Govern de Càmpings pot acordar la mesura provisional de suspensió temporal de l'activitat de càmping, o qualsevol altra mesura que consideri necessària per assegurar l'eficàcia de la resolució definitiva, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat i la legislació del procediment administratiu.

La mesura de suspensió temporal de l'activitat pot tenir un abast total o parcial i la Comissió de Govern l'ha d'adoptar amb l'audiència prèvia a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent.

Correspon a l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping l'execució de les mesures provisionals acordades per la Comissió de Govern de Càmpings. En el cas que l'ajuntament no executi aquestes mesures en el termini màxim de quinze dies hàbils, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha d'actuar subsidiàriament.

6.2. En el cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones, la Comissió Tècnica de Càmpings, amb l'informe justificatiu previ de la direcció general competent en matèria de protecció civil, pot proposar a la Comissió de Govern de Càmpings l'adopció sense audiència prèvia de la mesura provisional de cessament de l'activitat o altres mesures provisionals urgents necessàries per garantir la seguretat de les persones.

Amb la notificació de l'acord d'adopció de la mesura o mesures provisionals s'ha de donar trasllat de l'informe emès a la persona titular de l'activitat perquè pugui formular al·legacions en el termini màxim cinc dies en defensa del seu dret. La Comissió Tècnica de Càmpings ha de proposar a la Comissió de Govern, en el termini màxim de cinc dies, l'aixecament, modificació o manteniment de la mesura o mesures.

A l'efecte de la valoració de la gravetat del risc, s'han de tenir en compte, especialment, el percentatge de zona inundable amb pernoctació i la dificultat d'establir mesures d'autoprotecció que garanteixin la seguretat de les persones.

Article 7. Proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings

7.1. La proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings ha de contenir algun o alguns dels pronunciaments següents:

- a) Permetre la continuïtat de l'activitat en les mateixes condicions que les existents.
- b) Condicionar la continuïtat de l'activitat a la redacció d'un pla especial i, si escau, a la modificació del planejament general, en el termini que s'estableixi justificadament. En el pla s'ha de preveure la reordenació o reubicació de l'activitat amb l'objectiu d'assolir condicions d'autoprotecció i, si escau, garantir que les persones usuàries no pernoctin en zones de risc d'inundacions on es poden produir danys greus.
- c) Condicionar la continuïtat de l'activitat a disposar, en el termini que s'estableixi justificadament, de les mesures de senyalització, informació i alerta als usuaris del risc d'inundacions o d'altres mesures d'autoprotecció que es detallin i siguin exigibles en el marc de la normativa de protecció civil de Catalunya.
- d) Condicionar la continuïtat de l'activitat a disposar, dins del termini que s'estableixi justificadament, d'una proposta de sistema d'alerta primerenca d'inundacions (PSAPI) que permeti disposar de prou temps per evacuar de forma segura els usuaris de l'activitat de càmping en el cas d'inundació. Aquesta proposta ha de complir els requisits que determini l'acord i l'ha d'avaluar l'organisme de conca i el departament competent en matèria de protecció civil. Un cop validada la PSAPI, l'activitat ha de justificar la posada en marxa d'aquest sistema en el termini màxim de tres mesos.
- e) Disposar el cessament definitiu de l'activitat.
- f) Disposar qualsevol altra mesura que es consideri necessària per garantir la seguretat de les persones.

7.2. La proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings s'ha de notificar a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent, perquè puguin formular al·legacions en el termini de quinze dies hàbils.

7.3 En el supòsit que no es presentin al·legacions, la proposta d'acord s'eleva a la Comissió de Govern per a la resolució del procediment.

Si es presenten al·legacions, en vista del seu contingut i amb l'emissió prèvia dels informes que s'estimin pertinents, la Comissió Tècnica de Càmpings formula una nova proposta d'acord, que s'eleva a la Comissió de Govern per a la resolució del procediment.

Article 8. Resolució del procediment

8.1. La resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings.

8.2. En els supòsits dels apartats *b*, *c* i *d* de l'article 7.1, l'acord ha de preveure el cessament definitiu de l'activitat, sense cap altre tràmit, en el cas que la persona titular del càmping no compleixi, dins del termini atorgat, els requeriments continguts als condicionaments fixats.

8.3. En el cas que s'acordi el cessament definitiu de l'activitat, correspon a l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping executar-lo en un termini màxim de quinze dies hàbils.

Si l'ajuntament no executa l'acord de cessament de l'activitat en el termini màxim de quinze dies hàbils, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha d'actuar subsidiàriament.

8.4. L'acord de la Comissió de Govern de Càmpings s'ha de notificar a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent.

8.5. El termini màxim per dictar i notificar l'acord que posa fi al procediment és de nou mesos. En el cas que un cop transcorregut aquest termini no s'hagi pogut adoptar l'acord corresponent, cal declarar-ne la caducitat i, si escau, iniciar un nou procediment. En aquest nou procediment es poden incorporar els actes i els tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igualment si no s'hagués produït la caducitat.

Article 9. Imprescriptibilitat de les accions

Les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció.

CAPÍTOL III. Preceptes sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones i la seva execució

Article 10. No afectació de la titularitat dominical

Els acords que adoptin les autoritats competents en el marc d'aquest Decret llei no afecten la titularitat dominical dels béns vinculats a l'activitat de càmping desenvolupada.

Article 11. Caràcter no indemnitzable

Els acords que adoptin les autoritats competents en el marc d'aquest Decret llei per garantir la seguretat de les persones, inclosos els que puguin comportar l'extinció dels efectes d'una llicència prèvia, no donen dret a una indemnització.

Article 12. Seguiment del compliment dels acords

Correspon a la Comissió Tècnica de Càmpings fer el seguiment del compliment dels acords adoptats per la Comissió de Govern de Càmpings i coordinar la intervenció dels departaments i de les entitats competents.

Article 13. Potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució

Per exercir les competències respectives, les autoritats competents disposen de les potestats administratives i els mitjans i les actuacions d'execució que estableix la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Actuacions de les persones titulars de les activitats de càmping

La regulació d'aquest Decret Llei s'entén sense perjudici que les persones titulars de les activitats de càmping instin a dur a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones, d'acord amb la normativa aplicable. Aquestes actuacions poden ser objecte de valoració en els expedients que s'incoïn en el marc del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

Disposició addicional segona. Mesures de foment, de suport i de col·laboració i agilització administrativa

El Govern ha d'adoptar les mesures de foment, de suport als sectors econòmics afectats i de col·laboració administrativa amb els ens locals en el territori dels quals s'ubiquen els càmpings, així com promoure les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries.

Disposició addicional tercera. Mesures per assegurar l'execució del Decret Llei i dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics

Per a l'aplicació d'aquest Decret Llei, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar la seva execució, inclosa l'aprovació de programes temporals o qualsevol altra de caràcter organitzatiu. A aquest efecte, s'han de dotar els recursos humans i els mitjans econòmics i tècnics necessaris en els àmbits de protecció civil, de territori i de turisme.

Disposició derogatòria

Es deroga la disposició addicional dinovena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Disposicions finals

Disposició final primera. Caràcter temporal de la Comissió de Govern de Càmpings i la Comissió Tècnica de Càmpings

La Comissió de Govern de Càmpings i la Comissió Tècnica de Càmpings tenen caràcter temporal i desenvolupen les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones que regula aquest Decret llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la data en què es publiqui al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertogui el facin complir.

Barcelona, 18 de març de 2025

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Albert Dalmau Miranda

Conseller de la Presidència

Núria Parlon Gil

Consellera d'Interior i Seguretat Pública

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Miquel Sàmper i Rodríguez
Conseller d'Empresa i Treball

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels camps afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

I. Estatut d'autonomia i competències de la Generalitat de Catalunya

L'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i l'article 164 atribueix a la Generalitat competències en matèria de seguretat pública d'acord amb el que disposa la legislació estatal. Igualment, l'article 144 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció, la qual cosa s'ha de posar en relació, pel que fa a l'objecte i finalitat d'aquest Decret llei, amb la competència, d'acord amb l'article 117, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries i, en els termes que estableix la legislació estatal, les competències executives sobre el domini públic hidràulic i la participació i competències executives en relació amb les conques hidrogràfiques intercomunitàries dins el territori de Catalunya. Així mateix, l'article 149, apartats 1 i 5, de l'EAC atribueix la competència exclusiva a la Generalitat en matèria d'ordenació del territori i del paisatge i en matèria d'urbanisme, l'article 160 en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local, i l'article 171 en matèria de turisme.

Pel que fa als drets de les persones, l'Estatut d'autonomia recull, a l'article 15.2, el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, i l'article 28.1 preveu que les persones, en llur condició de consumidores i usuàries de béns i serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat, fet que s'ha de posar en relació amb els principis rectoris recollits també en l'Estatut, a l'article 46 (els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible) i a l'article 49 (els poders públics han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos dels consumidors i usuaris), tot tenint en compte el que disposen, especialment, els apartats 1 i 4 de l'article 37. També, la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea i la Constitució espanyola reconeixen, juntament amb el dret a gaudir d'un ambient de qualitat i digne, el dret a la salut, la seguretat i la vida.

L'article 1 de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, regula aquesta matèria com la que "comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques", i això en el context de la jurisprudència ja consolidada que ha establert el Tribunal Constitucional, en les sentències 123/1984, de 18 de desembre, 133/1990, de 19 de juliol, i 58/2017, d'11 de maig, en considerar la protecció civil, tal com es recull al preàmbul de la mateixa llei, com el "conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública".

CVE-DOGC-A-25078001-2025

En el marc d'aquest context normatiu, i tenint en compte, a més de les competències abans indicades, l'assegurament de la protecció de les persones i béns, si bé amb una incidència especial en la seguretat personal i el dret a la vida i a la integritat física (article 15 de la Constitució), és necessari adoptar mesures davant la constància de l'existència de nombrosos càmpings que plantegen problemes de viabilitat quant a la garantia de la seguretat de les persones com a conseqüència del risc derivat de la seva ubicació en zones afectades per risc d'inundació a Catalunya, especialment tenint en compte esdeveniments catastròfics per inundacions succeïdes recentment en diferents zones de l'Estat, i en el context de canvi climàtic, al qual es farà referència a continuació.

II. Càmpings ubicats en zones de risc d'inundació i emergència climàtica i marc normatiu

Les inundacions són una de les catàstrofes naturals que més danys genera a Espanya segons dades del Consorci de Compensació d'Assegurances. Concretament, en l'àmbit dels càmpings ubicats en zones inundables, aquesta afectació és especialment destacada atesa la seva alta vulnerabilitat davant les inundacions. Aquesta és una realitat coneguda des de fa dècades i que es va posar de manifest ja l'any 1996 amb les inundacions que van afectar el càmping de Biescas (Osca), amb desenes de persones mortes.

En el context d'emergència climàtica a què es farà al·lusió a continuació, entre els antecedents més pròxims, relacionats clarament amb la necessitat d'adoptar mesures urgents, cal citar la DANA (depressió aïllada en nivells alts) que es va iniciar en dates recents, concretament el 28 d'octubre de 2024, la qual va esdevenir el pitjor desastre natural d'aquest segle i va afectar la Comunitat Valenciana, Castella-la Manxa, Andalusia, Catalunya i, en grau més baix, les Illes Balears i Aragó, amb el decés de més de dos centenars de persones. Amb motiu del canvi climàtic, és previsible que aquests esdeveniments tinguin lloc amb més freqüència i, per tant, es fa necessari actuar abans que es produeixin a fi d'evitar-ne o pal·liar-ne les conseqüències materials, i protegir al màxim la vida de les persones.

La protecció de la salut, la seguretat i la vida en general són drets reconeguts a la Declaració dels Drets Humans de les Nacions Unides. També s'ha de fer referència al dret de protecció climàtica d'acord amb els nous textos internacionals com el Protocol de Kyoto del 1997 i l'Acord de París del 2015. Al ple del Parlament de Catalunya, els dies 28, 29 i 30 del mes de gener d'enguany, el president de la Generalitat i la consellera d'Interior i Seguretat Pública van intervenir en el debat monogràfic sobre la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic.

Prèviament a aquesta compareixença parlamentària, però també fa només alguns mesos, concretament el 5 de novembre de 2024, el Govern de la Generalitat va adoptar un acord que inclou diverses mesures per millorar el desenvolupament de la protecció civil local a Catalunya, atesos els riscos greus que poden esdevenir emergència de caràcter catastròfic, tant per causes naturals com per l'activitat humana, i tenint en compte que, concretament, les inundacions destaquen entre els riscos naturals greus a Catalunya, els quals s'han agreujat degut al clima mediterrani i a la realitat urbanística existent, que comporta que gran part de la població es pugui veure afectada per esdeveniments en zones inundables.

A més, s'està produint un augment de la barrera d'escalfament de diversos graus en la temperatura global, com a mitjana, i, segons indiquen amplis sectors de la comunitat científica, amb clars efectes cap al 2050. Aquest fenomen global s'ha de posar en relació, pel que fa a Catalunya, amb el clima a la Mediterrània i en les zones de muntanya d'aquest àmbit geogràfic, com a punts més vulnerables, entre d'altres, com també les zones litorals, d'acord amb els escenaris climàtics regionalitzats del Servei Meteorològic de Catalunya, que també preveuen una mitjana en l'augment de la temperatura a tot el país, inclòs el Pirineu. Com a exemples clars d'aquesta realitat, es va produir el cicló Glòria el 2020 i, posteriorment, una sequera de més de tres anys, pràcticament fins a l'abril de 2024. Tot això en un context climàtic, com s'ha dit, d'escalfament tèrmic, però també amb un fort increment en el nombre i intensitat d'esdeveniments extrems, com tempestes sobtades i brusques.

La Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que el Parlament de Catalunya va aprovar fa gairebé vuit anys, ja explicitava aquesta problemàtica a escala global en el seu preàmbul, alhora que va incloure entre les seves finalitats (article 2.2) la de "reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes" (lletra b). En aquest sentit, i entre altres informes científics, es pot citar l'informe elaborat i publicat en el marc del projecte europeu Climameter com a projecte d'investigació finançat per la Unió Europea i el Centre Nacional d'Investigació Científica de França (CNRS), que indica que la intensitat de determinades precipitacions sense precedents es pot atribuir a la crisi climàtica.

El text refós estatal de la Llei d'aigües (aprobat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol) es refereix específicament a les zones inundables (article 11) —terrenys afectats per crescudes no ordinàries—, qüestió que s'ha de tenir en compte en la planificació del sòl i, en particular, en les autoritzacions dels usos que s'hi

CVE-DOGC-A-25078001-2025

acordin, de forma que, a l'apartat 3, es preveu que el Govern pugui establir limitacions en l'ús d'aquestes zones que siguin necessàries per garantir la seguretat de les persones i béns, i que els governs autonòmics també puguin establir, a més, normes complementàries.

El text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, estableix que la Generalitat, en l'exercici de les seves competències en matèria d'aigües i obres hidràuliques, ha d'ordenar la seva actuació d'acord amb el principi, entre d'altres, de "prevenció dels danys produïts per inundacions i promoció de les actuacions necessàries per a prevenir i controlar els riscos d'inundació i protegir el domini públic hidràulic" (article 3.1.n). Així mateix, la lletra k de l'article 4 d'aquesta llei inclou entre les competències de la Generalitat "l'establiment de normes de protecció de les zones inundables, la gestió dels riscos d'inundació i la regulació i l'establiment d'auxilis econòmics a les administracions locals per a la realització d'actuacions adreçades a mantenir les bones condicions de desguàs de les lleres públiques i a prevenir i protegir el domini públic hidràulic davant els danys produïts per inundacions".

Ara bé, determinades activitats de càmping s'han continuat desenvolupant en zones de risc greu per a la seguretat de les persones amb motiu de la inundabilitat, sense que les modificacions normatives en matèria hidràulica i de protecció civil hagin previst les actuacions concretes en relació amb la continuïtat de les activitats preexistents amb risc greu per a la seguretat i sense que s'hagi pogut disminuir l'exposició de les persones usuàries d'aquestes activitats a les situacions de risc greu. Concretament, a Catalunya, hi ha inventariats 357 establiments de càmping, dels quals 179 són travessats per un curs fluvial o en tenen un a menys de 100 metres.

En aquest sentit, és rellevant el fet que els establiments de càmping situats a prop de les lleres públiques, per les característiques intrínseques que els són pròpies, presenten una elevada vulnerabilitat i exposició davant avingudes. Entre els factors d'especial vulnerabilitat dels càmpings a les inundacions, es destaquen la seva modalitat constructiva amb estructures lleugeres especialment fràgils davant algunes inundacions especialment en zones de muntanya, que comporta també l'arrossegament de materials (com ara pedres, branques i troncs), i els usos de pernoctació que s'hi desenvolupen. El fet que no es pugui acreditar la capacitat d'evacuació en un temps inferior al d'afectació per la inundació, especialment per factors com la velocitat i el calat de la làmina d'aigua i en funció de la geomorfologia de cada conca concreta, pot donar lloc a situacions en què no pugui assegurar-se la seguretat i la vida de les persones ni la seva integritat física, sobretot en àrees susceptibles de dinàmiques torrencials amb fenòmens típics de zones de muntanya i petites conques on resulta difícil predir anticipadament aquests esdeveniments amb uns temps de resposta molt reduïts. Per tant, com s'ha dit, els fenòmens de pluja torrencial generen inundacions ràpides, sovint amb caràcter exclusivament local, amb dificultat de previsió i, tot això, en un context de canvi climàtic que comporta cada cop amb més freqüència, amb les dades de què es disposa, precipitacions sobtades i intenses.

Cal tenir en compte en aquest àmbit la incidència de la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació, que va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació. Les primeres línies del seu preàmbul indiquen, precisament, reiterant en bona part el que ja s'ha indicat, que "les inundacions a Espanya constitueixen el risc natural que al llarg del temps ha produït els majors danys tant materials com en pèrdua de vides humanes" i que "la lluita contra els efectes de les inundacions ha estat des de fa molts anys una constant en la política d'aigües i de protecció civil".

Tot i això, la regulació estatal del domini públic hidràulic, efectuada pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, que desenvolupava en aquell moment els títols preliminar, I i IV a VII de la llavors vigent Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, si bé es referia als terrenys inundables a l'article 14 i a l'establiment de limitacions d'ús per tal de garantir la seguretat de les persones i béns, no contenia cap previsió de com s'ha d'actuar davant de determinades situacions ja existents i de vulnerabilitat per raó de la seva situació en zones inundables. Fou el Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, que va modificar el Reglament esmentat (i també posteriorment, l'any 2023, el Reial decret 665/2023, de 18 de juliol), el que va establir específicament noves limitacions per a la instal·lació d'establiments de càmpings en zones inundables i va afrontar aquesta situació de vulnerabilitat especial, en concret definint la zona de flux preferent on només es poden autoritzar activitats no vulnerables enfront de les avingudes i identificant els usos i activitats vulnerables, d'acord amb els nous articles 9 bis, 9 ter i 9 quater, on es preveu que per a les edificacions ja existents les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció d'acord amb la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del sistema nacional de protecció civil, i la normativa de les comunitats autònomes, àmbit competencial en què, com s'ha indicat, Catalunya té competència exclusiva, llevat de les emergències d'abast superior a Catalunya (article 132.2 de l'EAC) i el que preveu la dita Llei 17/2015 sobre les emergències d'interès nacional (article 28).

En concret, cal destacar que l'any 2016, amb la modificació esmentada també de l'any 2023, el Reglament estatal de domini públic hidràulic va establir, a l'article 9 bis, "amb l'objecte de garantir la seguretat de les

CVE-DOGC-A-25078001-2025

persones i béns, de conformitat amb el que preveu l'article 11.3 del text refós de la Llei d'aigües, i sens perjudici de les normes complementàries que puguin establir les comunitats autònomes", determinades limitacions específiques en els usos en la zona de flux preferent (definida a l'article 9.2 del mateix Reglament, que inclou la zona on per aavingudes de 100 anys de període de retorn es poden produir greus danys). Així, entre d'altres, no es permet la instal·lació de noves "acampades, zones destinades a l'allotjament en els camps i edificis d'usos vinculats" (lletra c) en sòls que es trobin a data 30 de desembre de 2016 en la situació bàsica de sòl rural.

És, per tant, necessari disposar d'un procediment específic, tenint en compte que un gran percentatge d'aquests camps ubicats en zones afectades amb risc d'inundació es troben en la zona de flux preferent, zones en les quals el Reglament de domini públic hidràulic no permet aquestes activitats, si bé moltes d'elles són anteriors a l'aprovació de la normativa vigent, que no va establir cap règim transitori. La normativa estatal, amb les seves darreres modificacions, no concreta, doncs, cap procediment administratiu que permeti reduir els riscos d'inundabilitat dels nombrosos establiments de càmping ja ubicats a prop d'alguna llera i que presenten un risc elevat d'inundació.

Pel que fa a l'àmbit de la protecció civil, mitjançant el Decret 30/2015, de 3 de març, es va aprovar el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es va fixar el contingut d'aquestes mesures, amb l'objecte de regular les actuacions destinades a adoptar les mesures d'autoprotecció i els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i d'emergència a les empreses i, en general, les entitats i els organismes que poden resultar afectats de manera especial per situacions de greu risc col·lectiu, intern o extern, de catàstrofe o de calamitat pública, i també a les activitats, els centres i les instal·lacions i les seves dependències, públics i privats, que poden generar aquestes situacions.

Quant a les activitats de camps i a l'obligació que els pertoca d'executar un pla d'autoprotecció, va ser la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, i sobre la base de l'article 3.2 del Decret 30/2015 esmentat, la norma que va incloure dins l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'annex I del Decret 30/2015, entre d'altres, les "instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció)".

Tanmateix, es detecta un buit legal important, perquè no hi ha cap previsió pel que fa a les instal·lacions que mai podran arribar a disposar de mesures d'autoprotecció. Per consegüent, és necessari actuar en els casos en què les instal·lacions de càmping no poden assegurar l'autoprotecció i, per tant, no es dona compliment a la normativa de protecció civil, ni es garanteix la seguretat de les persones usuàries mitjançant mesures d'autoprotecció que correspon adoptar a la persona titular de l'activitat de càmping. Especialment, quant als camps amb característiques específiques i intrínseques de vulnerabilitat envers les inundacions, com són les ja indicades dificultats d'evacuació per raó de la seva ubicació concreta en zones de difícil mobilitat i amb vies amb poca capacitat, on les inundacions poden ser de caràcter sobtat i, alhora, perquè s'hi fa ús de pernoctació en estructures febles que no permeten la protecció davant una inundació.

En conseqüència, correspon a les administracions públiques competents vetllar per la seguretat i la vida de les persones usuàries d'aquestes instal·lacions ubicades en zones i en condicions en què no es pot acreditar aquesta seguretat, especialment en el context climàtic actual i tenint en compte la ubicació des de la perspectiva geomorfològica, en vista dels esdeveniments recents tristament calamitosos amb pèrdua de vides humanes, a més d'altres danys materials greus, i, sobretot, abans de l'arribada de la temporada de màxima afluència turística.

El Pirineu és un dels indrets del país que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic. En els darrers anys, diversos projectes de recerca coordinats per l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic (OPCC) han conclòs, a través de diversos informes, articles científics i butlletins, que el conjunt del Pirineu està patint canvis destacats i ràpids en les característiques del seu clima, envers un increment de la temperatura i una major irregularitat del règim pluviomètric, essent el vessant sud i més pròxim a la Mediterrània el sector més sensible. S'observa especialment aquesta problemàtica en àmplies zones de muntanya, sense excloure en absolut altres zones properes als cursos fluvials i també al litoral, la qual cosa fa necessari, per raó d'aquesta diversitat i les circumstàncies específiques de cada instal·lació de càmping, poder tramitar procediments concrets per a cadascun d'ells en què es pugui comprovar la viabilitat de cada càmping existent afectat per risc d'inundació a Catalunya per garantir, en especial, la seguretat de les persones.

I això, sens perjudici de la protecció del medi natural i, si escau, els espais protegits, així com de tenir en compte l'impacte econòmic en el territori, per l'abast i repercussió d'aquesta activitat turística (articles 46 a 48 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya i 213.7 i 213.17 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya), si bé d'acord també amb l'ordenació dels instruments de planificació territorial i urbanística sobre la base de la planificació territorial sectorial turística, però amb la prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping (disposició addicional cinquena del Decret 75/2020). En aquest sentit, el text refós de la Llei d'urbanisme (aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost) estableix, com a directriu per

CVE-DOGC-A-25078001-2025

al planejament urbanístic, que en els terrenys situats en zones de risc d'inundació o d'altres riscos quan, d'acord amb la legislació sectorial, puguin produir danys a les persones o béns regeixen les limitacions d'ús del sòl que estableix la dita legislació (article 9.2).

No s'ha de desconèixer la rellevància i impacte econòmic de l'activitat de càmping a Catalunya, amb un entorn paisatgístic de gran valor, la qual cosa pot requerir actuacions de suport, però sense desatendre en cap cas la seguretat i la vida de les persones amb un risc cada vegada més imminent, sense que les administracions públiques puguin deixar d'exercir les seves competències, en aquest cas amb urgència. També, l'article 8.2.q, entre altres preceptes, del text de la legislació d'aigües de Catalunya, abans esmentat, al·ludeix a la competència de l'Agència Catalana de l'Aigua per a actuacions de prevenció i protecció del domini públic hidràulic davant els danys produïts per inundacions al districte de conca fluvial de Catalunya, i la col·laboració amb els ens locals en el finançament d'actuacions de prevenció davant els riscos d'inundació.

Ahora, cal tenir en compte les competències d'altres administracions, com són les administracions locals, en especial els ajuntaments, d'acord amb la legislació de règim local i, en especial, la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, així com l'organisme de conca Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, OA, constituït pel Reial decret 931/1989, de 21 de juliol, d'acord amb la Llei d'aigües i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, la qual inclou entre els principis generals d'actuació i de relació entre les diverses administracions el de col·laboració interadministrativa (article 3.1.e) i el de lleialtat institucional (3.1.k).

III. Concurrència dels pressupòsits de fet que acrediten la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar el Decret llei i congruència de les mesures amb la situació que cal superar

L'article 64 de l'EAC estableix que, en el cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern de la Generalitat pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei, tenint en compte, però, que no poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat. Així mateix, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix, a l'apartat 2, que la tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria i, a l'apartat 3, que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa.

Aquest Decret llei respon a una necessitat urgent i inajornable d'adoptar en una norma amb rang legal les mesures adients per poder assegurar i garantir que les instal·lacions de càmpings ubicats en zones inundables són viables des del punt de vista urbanístic i hidrogràfic i que, per tant, poden disposar de mesures d'autoprotecció adients. La finalitat última d'aquesta regulació és la seguretat i la vida de les persones, sens perjudici de la preservació dels béns i instal·lacions, que són les principals usuàries d'aquestes instal·lacions de càmpings ja existents afectats per risc d'inundació i, en tot cas, abans de l'inici de la temporada turística amb màxima afluència de persones que té lloc en aquest tipus d'establiments, ubicats habitualment en indrets de gran bellesa i atractiu paisatgístic, alhora que la primavera és una estació climatològica en què el risc d'inundació i de crescudes rellevants en els cursos fluvials s'incrementa especialment com a conseqüència de precipitacions sobtades, amb el que això implica sobretot en determinats entorns de muntanya i en el marc de canvi climàtic a què s'ha al·ludit, a més de l'augment dels cabals d'aigua dels rius per efecte del desgel propi de l'època.

Així, tot i el complex marc normatiu fins ara exposat, format per normativa europea, estatal i catalana, com també les limitacions als usos en les zones afectades de risc d'inundació, es constata la insuficiència dels instruments jurídics de què actualment es disposa per garantir la seguretat de les persones usuàries de totes les instal·lacions de càmpings ubicades en zones de risc on en qualsevol moment es pot materialitzar un perill cert i efectiu amb resultat greu de mort, com s'ha vist en els antecedents ja exposats recentment —el passat any 2024— i, alhora, sobre la base dels informes científics i tècnics (entre ells, els emesos per l'Agència Catalana de l'Aigua, el Servei Meteorològic de Catalunya i la Direcció General de Protecció Civil) sobre l'evolució del clima i les precipitacions irregulars en l'àrea territorial catalana.

Les circumstàncies que s'han descrit, juntament amb l'orografia singular i específica de la zona en què se situa cada instal·lació de càmping, determinen que no es pugui endarrerir més l'aprovació i publicació d'una norma legal, ni tan sols emprant procediments parlamentaris d'urgència amb reducció de tràmits, en ésser ineludible iniciar tan aviat com es pugui un procediment, amb garanties jurídiques i tècniques, de comprovació de la viabilitat de cadascuna d'aquestes instal·lacions, i en especial les que tenen més risc, des del punt de vista de la garantia ineludible de la seguretat de les persones, als efectes de permetre'n la continuïtat —si escau, condicionada— o bé disposar-ne el cessament definitiu. I que també permeti, si és el cas, l'adopció de la mesura provisional de suspensió temporal de l'activitat, d'acord amb els principis que regeixen l'adopció de

CVE-DOGC-A-25078001-2025

mesures cautelars, amb el degut respecte a les competències municipals.

S'ha constatat, per tant, una situació de risc per inundació elevada, el que comporta un perill efectivament i potencialment imminent per a la seguretat de les persones. La vulnerabilitat certa a les inundacions d'un nombre rellevant d'instal·lacions de càmping ubicades en zones afectades pel risc, que no s'ha pogut acreditar que garanteixen les condicions d'autoprotecció de les persones usuàries, sovint sense capacitat demostrada d'evacuació, quan no inviabilitat, aboquen a haver de fer front a escenaris de no supervivència de les persones si el risc es materialitza.

En absència, tal com s'ha indicat, d'un marc regulador transitori per a aquestes instal·lacions, és necessari regular legalment amb caràcter d'urgència el procediment concret a tramitar, ja que el risc d'inundació en general, i en particular dels càmpings, s'ha agreujat significativament, i és de la màxima urgència l'adopció de mesures per tal que les activitats de càmpings afectades pel risc d'inundació puguin acreditar la garantia de la seguretat de les persones que en són usuàries de forma efectiva i definitiva.

Aquest nou règim procedimental és necessari per salvaguardar els drets de les persones usuàries dels càmpings, ja que la no adopció d'aquestes mesures de comprovació en els casos que sigui necessari comportaria mantenir escenaris de risc d'inundació en determinats càmpings de Catalunya on la supervivència de les persones no està garantida. Per altra banda, el fet de disposar d'un règim procedimental específic és també una garantia per a les persones titulars dels càmpings, per tal com podran exercir els seus drets en la via administrativa.

Ens trobem, doncs, davant d'un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifica l'aprovació d'un decret llei per part del Govern de la Generalitat, d'acord amb les competències exposades i sobre la base de les circumstàncies concurrents. Les mesures que incorpora aquest Decret llei estan orientades a assolir l'objectiu de protegir la seguretat de les persones.

Cal disposar d'una regulació pròpia que pugui omplir el buit legal detectat, mitjançant l'aprovació d'aquest Decret llei, amb una norma amb rang legal que empara la previsió d'uns procediments concrets i específics i la corresponent atribució competencial, d'acord amb els principis esmentats.

IV. Compliment dels requisits exigits pel Tribunal Constitucional i el Consell de Garanties Estatutàries quant als aspectes habilitadors i als límits materials per aprovar el Decret llei

Quant a la concurrència del pressupòsit de fet exposat, vastament descrit, justifica la necessitat extraordinària i urgent d'acord amb la doctrina que han elaborat el Tribunal Constitucional i el Consell de Garanties Estatutàries en diversos dictàmens (d'entre els quals cal destacar el 7/2010, l'1/2012, el 16/2013 i el 3/2023). Correspon al Govern, dins els límits constitucionals i estatutaris, apreciar aquesta excepcionalitat en la situació de risc a què s'ha fet referència, incrementada significativament amb esdeveniments recents i amb la necessitat d'una intervenció normativa immediata per donar resposta a la manca de regulació detectada en els supòsits en què els usos, les instal·lacions i les activitats de càmpings en zones de risc no es poden adaptar als requisits de protecció civil, urbanístics i de planificació hidrològica establerts.

Els aspectes bàsics se centren, per tant, en l'existència del pressupòsit de fet habilitant de la necessitat extraordinària i urgent, alhora que, d'altra banda, no es vulneren els límits materials als quals l'Estatut d'autonomia de Catalunya subjecta aquest instrument normatiu. Així, el Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, *CGE*) en diversos dictàmens, per tal de considerar que una disposició s'adequa als preceptes estatutaris, ha indicat que es requereix l'observança de dos elements essencials: el primer, de caràcter formal, que consisteix en l'existència del pressupòsit habilitant, i el segon, de caràcter material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Tal com destaca el CGE, en el Dictamen 3/2023, d'1 de desembre: "La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyalava l'article 64.1 EAC' (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)."

Aquests aspectes tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació d'un decret llei, ja que, un cop validat pel Parlament, si escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del

CVE-DOGC-A-25078001-2025

Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

Pel que fa concretament al pressupòsit habilitant, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar la regulació que incorpora un decret llei, la doctrina emanada del Tribunal Constitucional (en endavant, TC) considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, li correspon al Govern. En aquest sentit, el FJ 4 de la STC 111/2024, de 10 de setembre, considera que la valoració de la concurrència de si es produeix un supòsit de necessitat extraordinària i urgent és un judici polític i que el TC l'únic que ha de fer és decidir si aquest judici "no desborda els límits d'allò manifestament raonable" (en línia amb la seva doctrina anterior, recollida, entre d'altres, en les SSTC 40/2021, 126/2023, 166/2023, etc.).

Tal com indica el CGE, quan el decret llei es projecta sobre matèries de naturalesa econòmica i social, com és el cas que ens ocupa, la doctrina consultiva i la jurisprudència constitucional s'han mostrat més deferents sobre el marge de decisió de què disposa el poder executiu per exercir la seva facultat legislativa mitjançant aquest instrument normatiu. En línies generals, la jurisprudència constitucional ha estat força benivolent quant a la validació de les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya.

Així, per exemple, el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa al contingut d'aquest Decret llei, afecta clarament matèries de naturalesa econòmica, com és l'activitat de càmping, i té una transcendència social evident, atès que el seu objectiu últim és garantir la seguretat de les persones potencialment usuàries dels càmpings afectats per risc d'inundació, les quals formen part de la societat, en els termes més generals en què aquesta es pot concebre, ja que es pot allotjar en aquests càmpings qualsevol persona, amb independència del seu veïnatge i nacionalitat.

Així mateix, ultra el que s'acaba d'exposar, s'observa que el CGE —fent-se ressò de la jurisprudència constitucional— ha distingit l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el CGE, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, exercint la iniciativa legislativa i per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits. El Dictamen del CGE núm. 1/2012 indica el següent: "La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)."

A més, en el Dictamen 3/2023, esmentat anteriorment, el CGE afirma: "A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que faciliti la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres). Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa."

Cal tenir present que el TC, en diverses sentències (entre d'altres, la 126/2023, de 27 de setembre, FJ 3), ha flexibilitzat l'exigència de la justificació expressa i individualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals, sobretot si en queda acreditada la necessitat extraordinària

CVE-DOGC-A-25078001-2025

que justifiqui una actuació normativa de caràcter immediat.

Quant a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria dels supòsits que han acudit al decret llei es refereixen a situacions fàctiques amb una repercussió especial en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos en què el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

La jurisprudència constitucional (com destaca la STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 3) ha establert que la valoració de la necessitat extraordinària i urgent d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la mateixa inactivitat del Govern, sempre que es doni l'excepcionalitat de la situació. El TC indica que el que realment ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies efectivament es produeixin.

Tal com exposa el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, cal interpretar el caràcter extraordinari "com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat". Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional "quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata (DCGE 15/2014, FJ 2.3)".

Per la seva banda, el TC exigeix el que es podria considerar un criteri addicional, que és que l'apreciació de la necessitat extraordinària i urgent sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació de necessitat extraordinària i urgent i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

Traslladant aquesta doctrina al cas del supòsit que dona lloc al present Decret llei, aquests aspectes habilitadors de la norma d'acord amb la doctrina del TC queden justificats, ja que hi concorren les circumstàncies exposades i que, per tant, justifiquen la necessitat d'adoptar la regulació que incorpora ara aquesta norma amb rang de llei.

V. Contingut del Decret llei

Aquest Decret llei conté, a més de la part expositiva, tretze articles agrupats en tres capítols, i tres disposicions addicionals, una de derogatòria i dues de finals.

El capítol I conté les disposicions generals, en què l'article primer concreta l'objecte i l'àmbit d'aplicació del Decret llei, referit a la regulació del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Cal destacar que s'hi defineix quan es considera, als efectes d'aquesta norma, que una activitat de càmping està afectada per risc d'inundació: és així quan s'ubica en una zona inundable per un període de retorn de 500 anys o en una zona susceptible d'inundació per criteris geomorfològics o en àrees susceptibles a una dinàmica torrencial.

Per tramitar i resoldre aquest procediment es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes establerts als articles 2 i 3, respectivament, que completen la regulació d'aquest primer capítol. La disposició final primera estableix el caràcter temporal i la durada d'ambdues comissions, que han de desenvolupar les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació.

A l'article segon es regula la Comissió Tècnica de Càmpings, a la qual correspon adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings, i també, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals. Aquesta comissió té una composició d'abast clarament interdepartamental amb representants dels departaments corresponents a les diverses matèries afectades (urbanisme, protecció civil, pressupostos, administració local, canvi climàtic, turisme i aigües) i, alhora, amb presència de la persona titular de l'Agència Catalana de l'Aigua i d'una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, i també de cadascuna de les entitats municipalistes i de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya. La presidència, la secretaria i l'adscripció corresponen al departament competent en matèria de protecció civil, atesa la finalitat principal de la norma de garantir la seguretat de les persones, si bé s'estableix també que tant el Departament de la Presidència com els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu, reforçant l'abast interdepartamental de la norma.

CVE-DOGC-A-25078001-2025

L'article tercer regula la nova comissió de govern creada, la Comissió de Govern de Càmpings, a la qual correspon resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, i també per la persona titular de la Secretaria del Govern, que n'exerceix la secretaria.

El capítol II regula específicament el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Així, l'article quart de la norma preveu la incoació d'ofici, i el nomenament de la persona instructora, que ha d'estar adscrita també al departament competent en matèria de protecció civil. D'una banda, cal destacar que aquests procediments es poden iniciar en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones que el Decret llei persegueix, i, d'altra banda, es preveu que l'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposin a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritat de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya i sobre la base dels criteris que s'indiquen en el mateix precepte.

L'article cinquè preveu que emetin informes en el procediment, amb caràcter preceptiu, tant l'organisme de conca competent com també la direcció general competent en matèria de protecció civil, sens perjudici que es puguin demanar altres informes (als serveis meteorològics, cartogràfics i geològics corresponents). Pel que fa a l'organisme de conca, en el cas que el càmping s'ubiqui en l'àmbit territorial corresponent a la conca hidrogràfica de competència de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, és aquest organisme el que ha d'emetre l'informe, tot tenint en compte les possibilitats de col·laboració interadministrativa, com seria la possible subscripció de convenis, o bé també les regles generals en matèria de procediment administratiu comú per a l'emissió d'informes.

Així mateix, per emetre els informes tècnics que s'acaben d'indicar es pot requerir a les persones titulars dels càmpings que aportin informació complementària que es consideri necessària. Finalment, aquest precepte cinquè estableix que, un cop emesos els informes tècnics, es trameti l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment, amb els possibles pronunciaments a què fa referència l'article 7: continuació de l'activitat, continuació amb determinats condicionants, cessament definitiu o bé altres mesures. Com a garantia procedimental es preveu el tràmit d'audiència a la persona titular del càmping i als ens locals concernits.

Cal destacar la rellevància de l'article sisè del Decret llei, relatiu a l'adopció de mesures provisionals per part de la Comissió de Govern de Càmpings, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings, atesa la finalitat principal del procediment de garantir la seguretat de les persones. En aquest sentit, pot esdevenir necessària la suspensió temporal de l'activitat de càmping, o altres mesures, amb una audiència prèvia o també, en cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones i previ informe justificatiu de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sense audiència prèvia, sens perjudici dels tràmits posteriors que s'estableixen en garantia dels afectats.

La resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings (article vuitè), i l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping ha d'executar-ho, quan així sigui necessari i sens perjudici de l'actuació subsidiària de l'Administració de la Generalitat.

El termini màxim per resoldre el procediment, inclosa la notificació corresponent, s'estableix en nou mesos. Així mateix, l'incís final de l'article vuitè regula la caducitat i l'article novè i últim del capítol II preveu que les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció, en coherència amb l'objectiu que es persegueix.

El capítol III conté determinats preceptes sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació. En concret, els articles 10 a 13 fan referència, correlativament, a la no afectació de la titularitat dominical, al caràcter no indemnitzable dels acords adoptats atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, al seguiment del compliment dels acords per part de la Comissió Tècnica de Càmpings i, finalment, a les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució d'acord amb la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Finalment, el Decret llei inclou tres disposicions addicionals. En atenció a la plena vigència de la normativa aplicable a les activitats de càmping, la primera reflecteix la possibilitat que les persones que en són titulars instin a portar a terme o portin a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones en el marc de la normativa esmentada, tot precisant que aquestes actuacions poden ser objecte de valoració en els expedients que s'incoïn en el marc del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Les altres dues disposicions addicionals, la segona i la tercera, estableixen determinades mesures que complementen les conseqüències dels acords

CVE-DOGC-A-25078001-2025

adoptats en el procediment regulat en el Decret llei; concretament, sengles mandats al Govern perquè adopti mesures de foment, de suport i de col·laboració, així com perquè promogui les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries, i mesures per assegurar l'execució del Decret llei, i la dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics.

Així mateix, atès el nou procediment regulat en el Decret llei, es considera adient la derogació de la disposició addicional dinovena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, intitulada *Pla de gestió del risc dels càmpings*, en resultar incompatible amb el procediment de verificació que estableix aquest Decret llei.

En darrer terme, la disposició final segona i última del text preveu, d'acord amb la urgència que motiva la norma, l'entrada en vigor l'endemà de la data de publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

D'acord amb la situació que s'ha exposat, el Govern, en el marc de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Aquest Decret llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant exigít per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat a aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix d'un instrument jurídic eficaç, i així el decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. A més, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller de la Presidència, de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i del conseller d'Empresa i Treball, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1.1. Aquest Decret llei regula el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

1.2. Als efectes d'aquest Decret llei, es considera que un càmping està afectat per risc d'inundació quan s'ubica en una zona inundable per un període de retorn de 500 anys o en una zona susceptible d'inundació per criteris geomorfològics o en àrees susceptibles a una dinàmica torrencial.

1.3. Per tramitar i resoldre el procediment al qual fa referència l'apartat 1, es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes que estableixen els articles 2 i 3, respectivament.

Article 2. Comissió Tècnica de Càmpings

2.1. Correspon a la Comissió Tècnica de Càmpings adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el

CVE-DOGC-A-25078001-2025

procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, així com, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals.

2.2. La Comissió Tècnica de Càmpings està integrada per les persones següents:

- a) La persona titular de la secretaria general del departament competent en matèria de protecció civil, a la qual correspon la presidència.
- b) La persona titular de la Secretaria General del Departament de la Presidència, a la qual correspon la vicepresidència.
- c) Les persones titulars de les secretaries sectorials competents en les matèries de territori i urbanisme, de governs locals, de canvi climàtic i de turisme.
- d) Les persones titulars de les direccions generals competents en matèria de coordinació interdepartamental, de protecció civil, de pressupostos, d'administració local, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme.
- e) La persona titular de l'Oficina del Govern.
- f) La persona titular de la Direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua.
- g) Una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.
- h) Un advocat o advocada de la Generalitat, que designa la direcció del Gabinet Jurídic.
- i) Una persona en representació de cadascuna de les entitats municipalistes.
- j) Una persona en representació de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya.

2.3. La secretaria de la Comissió Tècnica de Càmpings és exercida per la persona titular de la direcció general competent en matèria de protecció civil.

2.4. La Comissió Tècnica de Càmpings s'adscriu al departament competent en matèria de protecció civil.

2.5. El Departament de la Presidència i els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu necessari a la Comissió Tècnica de Càmpings en els àmbits de les competències respectives.

2.6. La participació en les reunions de la Comissió Tècnica de Càmpings no genera cap dret de naturalesa econòmica i el seu funcionament es regeix per la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 3. Comissió de Govern de Càmpings

3.1. Correspon a la Comissió de Govern de Càmpings resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents.

3.2. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, i també pel secretari o secretària de Govern, que n'exerceix la secretaria.

3.3. La Comissió de Govern de Càmpings es reuneix convocada pel seu president o presidenta. La convocatòria ha d'anar acompanyada amb l'ordre del dia de la reunió. La Comissió es considera vàlidament constituïda si es compta amb la presència del president o presidenta, o qui n'hagi assumit l'encàrrec de despatx, i, almenys, la meitat dels membres.

3.4. Les decisions de la Comissió de Govern de Càmpings s'adopten per majoria simple. En el cas d'empat, el vot del president o presidenta de la Comissió és diriment.

3.5. A la Comissió de Govern de Càmpings li són aplicables els preceptes dels articles 29.2, 30 i 33.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i, en tot el que no estableixen aquest Decret llei i els preceptes legals esmentats, la normativa vigent sobre òrgans col·legiats.

3.6. Els acords de la Comissió de Govern posen fi a la via administrativa.

CAPÍTOL II. Procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

Article 4. Inici del procediment

4.1. El procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones s'inicia d'ofici per acord de la Comissió Tècnica de Càmpings, en què s'ha de nomenar la persona instructora, que ha d'estar adscrita al departament competent en matèria de protecció civil.

El procediment que estableix aquest Decret Lleí pot iniciar-se en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping.

4.2. L'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposen a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritat de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya ubicats en zones afectades per risc d'inundació.

4.3. Els criteris que s'han de tenir en compte per valorar els elements de seguretat de les persones i poder establir l'ordre de prioritat d'inici de cada procediment són:

- a) L'existència de zones afectades per risc d'inundació on es poden produir danys greus.
- b) L'existència d'usos de pernoctació a l'interior de les zones afectades per risc d'inundació.
- c) El percentatge d'activitat afectada en les zones afectades per risc d'inundació.
- d) La presència de factors que dificultin la detecció anticipada de la inundació i l'execució d'una evacuació preventiva.

Article 5. Tramitació del procediment

5.1. L'acord d'incoació del procediment ha d'incloure la sol·licitud de l'informe que, amb caràcter preceptiu, ha d'emetre l'organisme de conca competent en relació amb les característiques d'inundabilitat del terreny on s'ubica el càmping. Així mateix, l'acord d'inici pot incorporar el requeriment d'informació a què fa referència l'apartat 4.

5.2. L'informe de l'organisme de conca ha de contenir les dades d'inundabilitat i la valoració tècnica del sistema d'alerta primerenca d'inundacions per raó de les seves competències.

Per a la valoració tècnica del sistema d'alerta primerenca d'inundacions, l'organisme de conca competent pot requerir el suport tècnic dels serveis meteorològics, cartogràfics i geològics corresponents.

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i l'Agència Catalana de l'Aigua poden convenir que sigui aquesta darrera la que emeti l'informe en relació amb els càmpings situats fora de l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya.

5.3. Un cop emès l'informe per l'organisme de conca, la persona instructora ha de sol·licitar un informe, amb caràcter preceptiu, a la direcció general competent en matèria de protecció civil, en relació amb les condicions de seguretat existents o potencialment viables del càmping.

L'informe de la direcció general competent en matèria de protecció civil ha de valorar el compliment de les condicions d'autoprotecció de l'activitat i dels seus usuaris, d'acord amb les dades disponibles i els criteris tècnics aplicables i tenint en compte especialment la capacitat per evacuar els usuaris fins a una zona segura abans de l'arribada de la inundació.

5.4. Per emetre aquests informes, l'organisme de conca competent i la direcció general competent en matèria de protecció civil poden requerir a les persones titulars del càmping que aportin, en un termini no superior a un mes, la informació necessària, amb l'avertiment que, en el cas de no aportar-la, l'informe serà desfavorable.

La informació que es pot requerir a la persona titular del càmping és la següent:

- a) El perímetre georeferenciat del càmping.

CVE-DOGC-A-25078001-2025

- b) Els usos interns del càmping georeferenciats: les zones de pernoctació, diferenciant les tipologies (zona d'acampada, de bungalows, d'habitatges mòbils o altres), les zones esportives o de lleure, les edificacions de tipus restaurants i similars, els pàrquings i altres usos.
- c) La senyalització de zones amb risc d'inundació i informació preventiva facilitada a les persones usuàries en relació amb les pautes d'actuació en el cas d'inundació (díptics o altres).
- d) Els mecanismes d'avís a la població (megafonia o altres).
- e) Els sistemes d'alerta primerenca d'inundacions (SAPI) disponibles amb el detall dels seus elements (senyors al riu, pluviòmetres, radar, aplicacions hidrometeorològiques) i del marge d'anticipació a la inundació.
- f) La valoració del temps necessari per evacuar les persones usuàries afectades fins a una zona segura amb la identificació del punt d'acollida en una zona segura i la justificació de la seva disponibilitat permanent.
- g) Qualsevol altra informació que es consideri necessària.

5.5. Un cop emesos ambdós informes, la persona instructora ha de trametre l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment.

Article 6. Mesures provisionals

6.1. En qualsevol moment de la tramitació del procediment que regula aquest Decret Llei, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings i sobre la base dels informes tècnics corresponents, la Comissió de Govern de Càmpings pot acordar la mesura provisional de suspensió temporal de l'activitat de càmping, o qualsevol altra mesura que consideri necessària per assegurar l'eficàcia de la resolució definitiva, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat i la legislació del procediment administratiu.

La mesura de suspensió temporal de l'activitat pot tenir un abast total o parcial i la Comissió de Govern l'ha d'adoptar amb l'audiència prèvia a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent.

Correspon a l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping l'execució de les mesures provisionals acordades per la Comissió de Govern de Càmpings. En el cas que l'ajuntament no executi aquestes mesures en el termini màxim de quinze dies hàbils, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha d'actuar subsidiàriament.

6.2. En el cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones, la Comissió Tècnica de Càmpings, amb l'informe justificatiu previ de la direcció general competent en matèria de protecció civil, pot proposar a la Comissió de Govern de Càmpings l'adopció sense audiència prèvia de la mesura provisional de cessament de l'activitat o altres mesures provisionals urgents necessàries per garantir la seguretat de les persones.

Amb la notificació de l'acord d'adopció de la mesura o mesures provisionals s'ha de donar trasllat de l'informe emès a la persona titular de l'activitat perquè pugui formular al·legacions en el termini màxim cinc dies en defensa del seu dret. La Comissió Tècnica de Càmpings ha de proposar a la Comissió de Govern, en el termini màxim de cinc dies, l'aixecament, modificació o manteniment de la mesura o mesures.

A l'efecte de la valoració de la gravetat del risc, s'han de tenir en compte, especialment, el percentatge de zona inundable amb pernoctació i la dificultat d'establir mesures d'autoprotecció que garanteixin la seguretat de les persones.

Article 7. Proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings

7.1. La proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings ha de contenir algun o alguns dels pronunciaments següents:

- a) Permetre la continuïtat de l'activitat en les mateixes condicions que les existents.
- b) Condicionar la continuïtat de l'activitat a la redacció d'un pla especial i, si escau, a la modificació del planejament general, en el termini que s'estableixi justificadament. En el pla s'ha de preveure la reordenació o reubicació de l'activitat amb l'objectiu d'assolir condicions d'autoprotecció i, si escau, garantir que les persones usuàries no pernoctin en zones de risc d'inundacions on es poden produir danys greus.
- c) Condicionar la continuïtat de l'activitat a disposar, en el termini que s'estableixi justificadament, de les mesures de senyalització, informació i alerta als usuaris del risc d'inundacions o d'altres mesures

CVE-DOGC-A-25078001-2025

d'autoprotecció que es detallin i siguin exigibles en el marc de la normativa de protecció civil de Catalunya.

d) Condicionar la continuïtat de l'activitat a disposar, dins del termini que s'estableixi justificadament, d'una proposta de sistema d'alerta primerenca d'inundacions (PSAPI) que permeti disposar de prou temps per evacuar de forma segura els usuaris de l'activitat de càmping en el cas d'inundació. Aquesta proposta ha de complir els requisits que determini l'acord i l'ha d'avaluar l'organisme de conca i el departament competent en matèria de protecció civil. Un cop validada la PSAPI, l'activitat ha de justificar la posada en marxa d'aquest sistema en el termini màxim de tres mesos.

e) Disposar el cessament definitiu de l'activitat.

f) Disposar qualsevol altra mesura que es consideri necessària per garantir la seguretat de les persones.

7.2. La proposta d'acord de la Comissió Tècnica de Càmpings s'ha de notificar a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent, perquè puguin formular al·legacions en el termini de quinze dies hàbils.

7.3 En el supòsit que no es presentin al·legacions, la proposta d'acord s'eleva a la Comissió de Govern per a la resolució del procediment.

Si es presenten al·legacions, en vista del seu contingut i amb l'emissió prèvia dels informes que s'estimin pertinents, la Comissió Tècnica de Càmpings formula una nova proposta d'acord, que s'eleva a la Comissió de Govern per a la resolució del procediment.

Article 8. Resolució del procediment

8.1. La resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings.

8.2. En els supòsits dels apartats *b*, *c* i *d* de l'article 7.1, l'acord ha de preveure el cessament definitiu de l'activitat, sense cap altre tràmit, en el cas que la persona titular del càmping no compleixi, dins del termini atorgat, els requeriments continguts als condicionaments fixats.

8.3. En el cas que s'acordi el cessament definitiu de l'activitat, correspon a l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping executar-lo en un termini màxim de quinze dies hàbils.

Si l'ajuntament no executa l'acord de cessament de l'activitat en el termini màxim de quinze dies hàbils, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha d'actuar subsidiàriament.

8.4. L'acord de la Comissió de Govern de Càmpings s'ha de notificar a la persona física o jurídica titular del càmping, a l'ajuntament del municipi on s'ubica i al consell comarcal corresponent.

8.5. El termini màxim per dictar i notificar l'acord que posa fi al procediment és de nou mesos. En el cas que un cop transcorregut aquest termini no s'hagi pogut adoptar l'acord corresponent, cal declarar-ne la caducitat i, si escau, iniciar un nou procediment. En aquest nou procediment es poden incorporar els actes i els tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igualment si no s'hagués produït la caducitat.

Article 9. Imprescriptibilitat de les accions

Les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció.

CAPÍTOL III. Preceptes sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones i la seva execució

Article 10. No afectació de la titularitat dominical

Els acords que adoptin les autoritats competents en el marc d'aquest Decret llei no afecten la titularitat dominical dels béns vinculats a l'activitat de càmping desenvolupada.

Article 11. Caràcter no indemnitzable

CVE-DOGC-A-25078001-2025

Els acords que adoptin les autoritats competents en el marc d'aquest Decret Llei per garantir la seguretat de les persones, inclosos els que puguin comportar l'extinció dels efectes d'una llicència prèvia, no donen dret a una indemnització.

Article 12. Seguiment del compliment dels acords

Correspon a la Comissió Tècnica de Càmpings fer el seguiment del compliment dels acords adoptats per la Comissió de Govern de Càmpings i coordinar la intervenció dels departaments i de les entitats competents.

Article 13. Potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució

Per exercir les competències respectives, les autoritats competents disposen de les potestats administratives i els mitjans i les actuacions d'execució que estableix la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Actuacions de les persones titulars de les activitats de càmping

La regulació d'aquest Decret Llei s'entén sense perjudici que les persones titulars de les activitats de càmping instin a dur a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones, d'acord amb la normativa aplicable. Aquestes actuacions poden ser objecte de valoració en els expedients que s'incóïn en el marc del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

Disposició addicional segona. Mesures de foment, de suport i de col·laboració i agilització administrativa

El Govern ha d'adoptar les mesures de foment, de suport als sectors econòmics afectats i de col·laboració administrativa amb els ens locals en el territori dels quals s'ubiquen els càmpings, així com promoure les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries.

Disposició addicional tercera. Mesures per assegurar l'execució del Decret Llei i dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics

Per a l'aplicació d'aquest Decret Llei, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar la seva execució, inclosa l'aprovació de programes temporals o qualsevol altra de caràcter organitzatiu. A aquest efecte, s'han de dotar els recursos humans i els mitjans econòmics i tècnics necessaris en els àmbits de protecció civil, de territori i de turisme.

Disposició derogatòria

Es deroga la disposició addicional dinovena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Disposicions finals

Disposició final primera. Caràcter temporal de la Comissió de Govern de Càmpings i la Comissió Tècnica de

CVE-DOGC-A-25078001-2025

Càmpings

La Comissió de Govern de Càmpings i la Comissió Tècnica de Càmpings tenen caràcter temporal i desenvolupen les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones que regula aquest Decret Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la data en què es publiqui al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertoqui el facin complir.

Barcelona, 18 de març de 2025

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Albert Dalmau Miranda

Conseller de la Presidència

Núria Parlon Gil

Consellera d'Interior i Seguretat Pública

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Miquel Sàmper i Rodríguez

Conseller d'Empresa i Treball

(25.078.001)

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria del Govern

JAVIER VILLAMAYOR CAAMAÑO, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 18 de març de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

“A proposta del conseller de la Presidència, s'aprova el Decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels camps afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones (SIG25PRE0284).

Aquest Decret llei és a proposta conjunta amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i el conseller d'Empresa i Treball.”

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Javier Villamayor Caamaño (18.03.2025 13:52:06)

Document Signat Electrònicament

Doc.original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 19/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 19/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0PCDPQ9WICJE1537U7L5HJHLAYA8K5XB

Data creació còpia:
19/03/2025 09:45:33

Pàgina 1 de 1

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General

Eva Giménez Corrons, secretària general de la Presidència

CERTIFICO

Que és conforme la documentació que forma part de l'expedient del projecte de Decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

I, perquè així consti, expedixo aquest certificat a Barcelona.

Pl. Sant Jaume, 4
Palau de la Generalitat
08002 Barcelona
Tel. 93 402 46 00
Fax 93 402 48 95

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
21/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 24/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0DL56A8RJCCCKV6LYURU09RZ0HKH269H

Data creació còpia:
24/03/2025 07:54:32

Pàgina 1 de 1

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret Llei pel qual es regulen mesures urgents en relació amb els càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

Objecte de l'informe:

L'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern en cas d'una necessitat extraordinària i urgent pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

L'apartat 2 d'aquest mateix precepte disposa que la tramitació s'inicia a proposta del departament o departaments competents per raó de la matèria, la qual s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern, mentre que el 3 estableix que el projecte de Decret Llei ha d'anar acompanyat d'un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar. A més, el projectes de Decret Llei han de ser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

L'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei. No poden ser objecte de Decret Llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

De conformitat amb l'apartat 2, els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament, després d'un debat i una votació de totalitat.

Finalment, l'apartat 3 disposa que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins del termini, indicat en l'apartat 2.

Aquest informe s'emet, per tant, per tal de donar compliment al mandat de l'article 38.3 de la Llei 13/2008 citat.

Antecedents:

La Direcció general de Protecció civil ha emès, en data 19 de febrer de 2025, informe tècnic que descriu la situació dels càmpings a Catalunya en relació amb el risc d'inundacions.

L'informe incideix en que els càmpings són activitats especialment vulnerables a les inundacions. L'informe indica que un nombre significatiu de les activitats de càmping a

1/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 1 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

Catalunya es continuen desenvolupant a prop de cursos fluvials o del front marítim i per tant exposades al risc d'inundacions. Des de la perspectiva de protecció civil, la problemàtica es concreta en la dificultat per aplicar en temps i forma les mesures d'autoprotecció necessàries per garantir la seguretat dels usuaris dels càmpings abans de l'impacte de la inundació. La dificultat s'extrema en determinades circumstàncies on les condicions d'inundabilitat són sobtades, especialment a prop dels torrents i de les rieres i altres cursos fluvials similars. Aquestes circumstàncies es concentren a les zones de muntanya i a punts del litoral i del prelitoral.

L'informe especifica els factors –modalitat constructiva i pernoctació– que fan que les instal·lacions de càmping presentin unes característiques intrínseques que les fan especialment vulnerables a les inundacions.

L'informe continua amb l'anàlisi dels factors que incideixen negativament en la capacitat d'evacuació en un temps inferior al d'afectació per la inundació. Entre aquests factors destaquen la gravetat i probabilitat dels danys, la velocitat de l'afectació, el temps necessari per l'evacuació i la capacitat d'anticipació als danys.

Conclou l'informe que hi ha un nombre rellevant de càmpings afectats de forma significativa, i en molts casos generalitzada, pel risc d'inundacions, amb escenaris (velocitats i calats d'aigua) compatibles amb la destrucció d'estructures i la mort de persones, i en condicions intrínseques i particulars a les activitats i el seu entorn que dificulten l'aplicació de mesures d'autoprotecció dels seus usuaris i la seva supervivència. Aquest risc és molt greu en els casos de pernoctació a l'interior de zona de flux preferent o d'àrea susceptible de dinàmica torrencial (identificades anteriorment com a cons de dejecció), d'inundacions ràpides sense possibilitat de detecció anticipada amb temps suficient per a l'evacuació segura, atès que la probabilitat del fenomen és significativa i els danys són compatibles amb destrucció d'estructures i mortalitat.

Finalment, l'informe analitza l'àmbit de les mesures d'autoprotecció per concloure que el risc d'inundacions s'estan agreujant de forma significativa en els últims anys incrementant substancialment la probabilitat d'un escenari catastròfic que comporti danys greus amb mortalitat, per la qual cosa cal actuar de forma urgent per la seguretat dels seus usuaris.

Marc jurídic:

Arran del que conclou l'informe de la Direcció General de Protecció Civil citat, cal analitzar el marc jurídic vigent per tal de poder determinar si la normativa vigent pot donar resposta a la problemàtica destacada en l'informe de constant referència.

I. En l'àmbit constitucional i estatutari, cal partir del fet que la Constitució espanyola no inclou –en les llistes dels articles 148 i 149– cap referència a la competència sobre “protecció civil”. Sí que es troba, per contrast, una referència a la matèria de la seguretat pública atès que

2/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 2 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

l'article 149.1.29 de la Constitució sí que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Així, resulta que ha estat la doctrina del Tribunal Constitucional la que ha construït la categoria relativa a la protecció civil tot especificant que aquesta s'emmarca en l'àmbit de la competència relativa a "seguretat pública". (STC 87/2016, de 28 d'abril, FJ 5).

Destaca que l'article 30.4 CE conté una reserva de llei per a la regulació dels deures dels ciutadans en els casos de risc greu, catàstrofe o calamitat pública. Davant aquestes previsions i atesa la naturalesa que li és inherent, -relativa a la preservació de les persones i els béns-, el Tribunal Constitucional ha considerat que la protecció civil s'insereix en el concepte més ampli de seguretat pública, previst com a competència exclusiva de l'Estat a l'article 149.1.29 CE, al mateix temps que ha reconegut expressament les competències generals i ordinàries de les comunitats autònomes en aquest àmbit d'actuació. Així mateix ha declarat que, en la matèria específica de protecció civil, es produeix una concurrència de competències de l'Estat i de les comunitats autònomes «cuya distribución es necesario diseñar» i ha recordat que, per dur a terme aquest disseny, s'han de tenir en compte, com a primer i obligat punt de referència, la norma constitucional i els estatuts d'autonomia (STC 133/1990, de 19 de juliol, FJ 5)

Pel que fa a les competències de la Generalitat en matèria de protecció civil, l'article 132.1 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en la citada matèria, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, així com la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, respectant el que s'estableix per l'Estat en l'exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública. En supòsits relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, l'article 132.2 EAC, estableix que la Generalitat ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres Comunitats Autònomes i amb l'Estat.

En la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, de 28 de juny, el Tribunal va analitzar el citat article 132 de l'EAC i va concretar que el precepte estatutari és conforme amb l'ordre constitucional de distribució de competències, ja que *reconeix en proclamar la competència de la Generalitat en la matèria de protecció civil, que ha de respectar el que s'estableix per l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública*.

La matèria de «protecció civil» ha estat definida com aquell «conjunto de reglas y protocolos dirigidos a regular la forma de actuar de las Administraciones públicas movilizando los distintos medios y servicios necesarios para hacer frente o dar respuesta una situación de emergencia, coordinando los diversos servicios que han de actuar para proteger a personas y bienes, para reducir y reparar los daños y para volver a la situación de normalidad» (STC 155/2013, de 10 de setembre, FJ 3).

En l'àmbit de la protecció civil, les CCAA poden assumir competències, encara que estan subordinades a les superiors exigències de l'interès nacional en els casos que aquest pugui entrar en joc. (STC 133/1990, FFJJ 5 i 6).

3/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 3 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

S'emmarquen dins la matèria de protecció civil totes les actuacions per a protegir persones i béns que hagin d'adoptar-se per a fer front o donar resposta a una situació d'emergència. D'aquesta manera, s'inclouen actuacions preventives, com les actuacions tendents a la immediata protecció i auxili de persones i béns conseqüència de situacions catastròfiques, és a dir, la resposta immediata a les emergències; com també s'hi inclouen aquelles altres accions dirigides al restabliment de la normalitat en la zona sinistrada, això és, les mesures de reducció i reparació de danys i per a tornar a una situació de normalitat (STC 87/2016, de 28 de abril, FJ 4).

La competència en matèria de protecció civil dependrà de la naturalesa de la situació d'emergència, i dels recursos i serveis a mobilitzar, perquè la competència autonòmica sobre protecció civil es troba amb determinats límits, que deriven de l'existència d'un possible interès nacional o supra-autonòmic que pugui veure's afectat per la situació de catàstrofe o emergència. No poden negar-se a l'Estat les potestats necessàries per a obtenir i salvaguardar una coordinació de diferents serveis i recursos pertanyents a múltiples subjectes, com també si s'escau, per a garantir una direcció i organització unitàries» (STC 133/1990, de 19 de juliol FJ 6).

II. Un cop exposat el marc estatutari i constitucional, cal analitzar la normativa aprovada per la Generalitat de Catalunya.

Al respecte, destaca la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya (en endavant, LPCC). Així mateix cal tenir en consideració les previsions contingudes en el Decret 30/2015, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció (en endavant, Decret 30/2015) així com la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, per la qual s'inclouen determinades instal·lacions de càmping dins de l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'Annex I del referit Decret 30/2015.

S'ha de tenir en compte, també, l'establert pel Decret 291/1999, de 9 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

També cal citar la Resolució IRP/971/2010, de 31 de març, per la qual es dona publicitat als criteris per a l'elaboració dels informes referents al control de la implantació de nous elements vulnerables compatibles amb la gestió dels riscos de protecció civil.

Finalment, com a ulterior normativa que incideix –si bé no directament– en la matèria objecte d'informe, cal tenir present el Decret 161/1995, de 16 de maig, pel qual s'aprova el Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT); l'Acord de Govern GOV/14/2015, de 10 de febrer, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per inundacions de Catalunya (INUNCAT), i el Protocol d'atenció a les persones davant emergències greus a Catalunya.

4/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 4 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

Atenent la normativa esmentada, cal tenir en compte que, de conformitat amb l'article 7.1 de la LPCC, els titulars de les activitats i centres que poden resultar afectats per situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, estan obligats a adoptar mesures d'autoprotecció (PAU), així com a mantenir els mitjans personals i materials necessaris per a afrontar situacions de risc i d'emergència.

Per tal de concretar les activitats i centres als que resulta d'aplicació dita previsió, el propi article 7 determina que correspon al Govern determinar per reglament el Catàleg d'activitats i tipus de centres així com les mesures mínimes que correspon adoptar en cada cas.

Per això i en compliment de dita previsió, cal tenir en compte l'esmentat Decret 30/2015, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció. D'aquesta manera s'entén que únicament hauran d'adoptar, amb caràcter preceptiu, les mesures d'autoprotecció les activitats i centres determinats pel Govern en dit Catàleg. De la mateixa manera, es preveu que correspon a les entitats i centres obligats, comunicar a les autoritats de protecció civil corresponents els plans i les mesures d'autoprotecció que adoptin i les seves modificacions, corresponent a dites autoritats de protecció civil inspeccionar i revisar l'estat de les mesures adoptades i dels mitjans d'autoprotecció existents en cada cas.

Els esmentats plans d'autoprotecció es configuren per respondre a emergències que es poden produir com a conseqüència de la pròpia activitat dels centres, empreses o instal·lacions obligats a la seva elaboració, però també concreten les mesures de resposta dels mateixos davant situacions de risc, de catàstrofes i de calamitats públiques que els hi poden afectar. Aquesta obligació pot ser requerida per les autoritats de protecció civil, les quals poden requerir no només l'aprovació, sinó també la seva modificació, actualització o revisió. La manca de resposta al requeriment efectuat pot determinar mesures sancionadores, així com d'altres mesures addicionals com el cessament de l'activitat, clausura del centre o instal·lacions fins el compliment de la corresponent obligació (article 19.3 LPCC).

Convé destacar en aquest punt, pel que fa als plans d'autoprotecció davant d'emergències externes, que han d'ésser aprovats per l'administració competent en la planificació del risc considerat i han d'ésser homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, amb l'informe previ favorable de l'Ajuntament corresponent.

Pel que fa a les activitats de càmpings i a l'obligació que els hi pertoca de realitzar un pla d'autoprotecció, cal tenir en compte que va ser la Resolució INT/764/2016, de 23 març, la que va incloure les instal·lacions de càmping i ho va fer tot precisant que ho serien aquelles ubicades en "zona de risc greu d'inundació". S'entén com a tals, segons aquesta Resolució INT/764/2016, de 23 de març, les següents:

5/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 5 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

“Instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció)”.

Per tant, les instal·lacions de càmping resten recollides en l'epígraf A de l'Annex I del Decret 30/2015, com activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, en haver-se inclòs com a tals per efecte de la Resolució INT/764/2016, de 23 de març¹, de manera que correspondria a la Generalitat de Catalunya la planificació del risc, si bé no es concreta que li correspongui l'aprovació del pla concret.

En conclusió, la normativa analitzada, i únicament pel que fa a l'àmbit de la protecció civil, palesa que les previsions de la Resolució INT/764/2016 sí que inclouen determinades instal·lacions de càmping dins de l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'Annex I del Decret 30/2015, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció. Concretament les instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys² o per criteris geomorfològics³, com també les zones afectades per cons de dejecció). Aquestes, per tant, estan obligades a elaborar un pla d'autoprotecció que haurà de ser homologat per l'òrgan competent.

En relació a les activitats de càmping ja existents abans de l'aplicació de la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, val a dir que el Decret 30/2015 sí que disposa de previsions transitòries però únicament pensades per aquells expedients en tramitació (els quals es regirien pel Decret 82/2010, de 28 de juny, anterior). Per contra, no existeix previsió respecte dels titulars d'activitats i centres que ja disposessin d'un PAU a la seva entrada en vigor⁴. En

¹ Concretament s'inclouen com a activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya: i) Instal·lacions de càmping amb una capacitat igual o superior a 5.000 persones; ii) Instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (enteses aquestes com aquelles zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció); iii) Instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d'incendi forestal (ubicades a menys de 500 metres de massa forestal) i iv) Instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc químic (zona d'intervenció).

² Al respecte cal tenir en compte que la “zona inundable per període de retorn de 500 anys” inclou sempre les zones inundables per període de retorn de 10 i 100 anys (entenenent que la de 500 anys és sempre més gran i se superposa a la de 10 i 100 anys). A més, la zona de flux preferent és una part de la zona inundable per període de retorn de 10 i 100 anys i per tant també està sempre continguda dins del període de retorn de 500 anys. Per tant, quan parlem de l'obligació de tenir Pla d'Autoprotecció dels càmpings afectats per zona inundable per període de retorn de 500 anys (Resolució INT/764/2016) també estan inclosos, sempre, els afectats per zona de flux preferent.

³ Les zones potencialment inundables o zones inundables per criteris geomorfològics són aquelles que estan incloses a l'INUNCAT i que si bé no tenen un estudi hidràulic detallat (períodes de retorn i catals i velocitats calculades, tal i com preveu el RDPH), sí serveixen d'índici de possible inundació.

⁴ Finalment s'ha d'advertir que respecte de les activitats de càmping a les que els hi resulta d'aplicació el Decret 30/2015 arran de l'entrada en vigor de la Resolució INT/764/2016 que incorpora determinades activitats de càmping, igualment el Decret 82/2010 tenia una previsió a l'efecte (instal·lacions de càmping amb capacitat igual o superior a 2.000 persones o inclosos en zones de risc, annex I, 2.i) resultant de la mateixa que moltes més instal·lacions de càmping restaven obligades a

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 6 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

aquests casos, cal tenir present que en el moment en que els PAUs hagin de ser revisats (cada 4 anys), les noves previsions s'hauran d'aplicar. També s'entén que les noves previsions s'hauran d'aplicar a les instal·lacions que, amb anterioritat a l'any 2016, no tenien l'obligació d'autoprotegir-se.

Tanmateix, el buit important es detecta perquè no hi ha cap previsió pel que fa a aquelles instal·lacions que mai podran arribar a disposar de mesures d'autoprotecció; supòsit que cap norma –fins a l'actualitat– ha regulat. Aquest darrer punt és el punt cabdal que justifica la necessitat de disposar de la nova regulació que el projecte de Decret Llei aborda.

Certament, davant l'incompliment, per part del titular de l'activitat, de l'obligació d'elaborar o modificar el PAU, l'autoritat de protecció civil pot incoar expedient sancionador per la comissió d'una infracció molt greu de la LPCC (article 72.1.a o b de la LPCC). La potestat sancionadora correspon als municipis i a l'Administració de la Generalitat d'acord amb les quanties que preveu l'apartat 2 de l'article 76 de la LPCC i de conformitat amb l'àmbit del pla afectat per la conducta constitutiva d'infracció. Les sancions previstes són de caràcter pecuniari. Les infraccions molt greus poden ser sancionades, també, amb la clausura temporal del local, del centre o de la instal·lació, o la suspensió temporal de les activitats de risc. Cal fixar-se, però, que aquestes mesures estan pensades per a instal·lacions que sí que podran disposar de mesures d'autoprotecció i, d'aquí, el fet que les mesures de tancament o cessament tinguin una durada temporal.

És aquí on sorgeix el problema d'autoprotecció: en aquells càmpings que mai podran arribar a assegurar que disposen de capacitat d'autoprotegir-se. Principalment, –i sense voluntat de ser exhaustius– això succeeix en un càmping en zona de flux preferent (danys greus amb probabilitat elevada) que a més correspon a una inundació ràpida i està a prop de capçalera. En aquests casos, no hi ha temps de resposta anticipada i per tant no es pot evacuar a temps. Una possible solució passaria per reubicar la pernoctació. Quan no es pot reubicar perquè quasi tot el càmping està en zona de flux preferent, és on trobem que la normativa actual no fa cap previsió i per tant n'és procedent preveure com actuar.

Sigui com sigui, la normativa de protecció civil es mostra insuficient per donar resposta a aquesta situació atès que es tracta d'instal·lacions que no poden garantir la seva autoprotecció i, a més, la mesura de cessament provisional prevista a l'article 19.3 de la LPCC està pensada, exclusivament, per aquells supòsits en que sí que es pot acabar disposant d'un PAU i, per tant, es pot donar compliment a l'actuació requerida. Per contra, si resulta evident que una activitat mai podrà donar compliment al requeriment efectuat per l'administració per aprovar, modificar, actualitzar o revisar el pla d'autoprotecció corresponent (i, per tant, mai podran disposar d'un PAU homologat), cap sentit té adoptar la mesura de cessament de l'activitat prevista en l'article 19.3 de la LPCC.

adoptar mesures d'autoprotecció i presentar plans per a la seva corresponent homologació per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

7/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 7 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

En conclusió, es detecta l'existència d'un buit legal atès que la normativa de protecció civil no contempla el supòsit de com actuar en els càmpings que no poden garantir l'autoprotecció en els termes descrits en aquest apartat.

La necessitat extraordinària i urgent:

I. Concurrencia de la necessitat

La documentació elaborada per la DG de Protecció Civil constata l'existència de nombrosos càmpings ubicats en zones amb risc d'inundació que plantegen problemes de viabilitat atès que no poden garantir la seguretat de les persones que hi pernocten.

L'activitat de càmping així com el nombre de pernoctacions que s'hi deriven tenen una tendència creixent. Aquesta activitat es desenvolupa en zones de risc per a la seguretat de les persones bàsicament pe raó de la inundabilitat. Per contra, les modificacions normatives produïdes al llarg d'aquests anys i, en concret, les que afecten l'àmbit de la protecció civil, no han regulat res en relació amb la continuïtat (o cessament) de les activitats existents que no poden garantir mesures d'autoprotecció per a les persones. A la pràctica això implica que no ha disminuït l'exposició de les persones usuàries d'aquestes activitats a les situacions de risc greu.

Tot el contrari, diferents informes alerten de l'acceleració dels efectes del canvi climàtic en la Mediterrània fet compatible amb un increment de la probabilitat d'escenaris d'inundació greu. De fet, l'increment del risc d'inundacions ja s'observa en els últims anys a partir de l'anàlisi de diverses dades. Així, els danys per inundacions s'han incrementat des de l'any 2018 tal i com demostren les dades del Consorcio d'Assegurances. En aquest mateix sentit, el nombre d'activacions del pla d'emergències per inundacions a Catalunya (INUNCAT) manté una tendència creixent passant d'una mitjana de 9 activacions a finals de la dècada del 2010 a una mitjana de 13 en la dècada del 2020. Addicionalment a aquest increment d'activacions del pla INUNCAT, també s'ha incrementat en els últims anys els valors de precipitació màxima registrats per als períodes de 30 minuts, 3 hores i 12 hores i també el nombre de dies en que se superaven els llindars representatius de pluja que pot provocar inundacions.

Per tant, cal considerar que els riscos d'inundacions s'estan agreujant de forma significativa en els últims anys incrementant substancialment la probabilitat d'un escenari catastròfic que comporti danys greus amb mortalitat.

Aquestes circumstàncies fan necessària una actuació per part dels poders públics i són les que justifiquen la necessitat de la mesura proposada.

II. Concurrencia del caràcter extraordinari i urgent

Com s'ha exposat, aquesta necessitat ha de revestir, a més, el caràcter d'extraordinària i urgent. En el present supòsit, el caràcter extraordinari i excepcional de la situació es veu

8/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 8 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

reflectit en el fet que el nombre de càmpings ubicats en zona inundable és molt elevat i, a més, no han pogut demostrar que puguin garantir les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació.

Certament, com s'ha exposat en l'apartat anterior, és necessari intervenir perquè el risc d'inundacions s'estan agreujant de forma significativa en els últims anys incrementant la probabilitat d'un escenari catastròfic que comporti danys greus amb mortalitat; problemàtica que afecta directament càmpings ubicats en zones amb risc d'inundació.

I és necessari intervenir de forma extraordinària i excepcional perquè no hi ha condicions d'autoprotecció dels usuaris que es considerin suficients.

Aquesta autoprotecció s'ha de fonamentar en la capacitat d'evacuar les persones ubicades en la zona inundable abans de l'arribada de la inundació. Si l'autoprotecció no és efectiva, això implica la no supervivència de les persones en els casos d'inundacions que poden produir danys greus. En alguns casos concrets les condicions de l'activitat i de l'entorn i el tipus d'inundació es consideren incompatibles amb l'autoprotecció perquè no es pot disposar de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions que garanteixin una evacuació segura. Per tant, en aquests casos es pot considerar que no hi haurà supervivència de les persones afectades en cas d'inundació.

Per tant, aquest fet –la manca de mesures d'autoprotecció adients- juntament amb l'escenari d'inundabilitat implica que calgui iniciar amb caràcter d'urgència les actuacions necessàries –tant d'àmbit tècnic com jurídic- per tal d'assegurar que les activitats de càmping ubicades en zona inundable garanteixen de forma efectiva i definitiva la seguretat dels seus usuaris. En cas que això no sigui possible, cal disposar el seu tancament definitiu precisament per evitar danys en persones i béns. Tancament definitiu que, com s'ha exposat, ara per ara, cap norma amb rang legal, regula.

Però abans de procedir al tancament definitiu d'una instal·lació o al cessament definitiu d'una activitat (mesura extremament gravosa i restrictiva), és evident que cal cercar vies per obtenir l'adequació dels usos de l'activitat que facilitin que, posteriorment, es puguin adoptar mesures d'autoprotecció i, per tant, evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries. Únicament en el casos que no sigui viable aquesta adequació es quan cal regular la forma per evitar que es mantingui l'activitat, és a dir, és el moment que cal procedir al cessament o tancament definitiu.

És important indicar que aquestes actuacions van més enllà de la competència de protecció civil perquè requereixen la intervenció dels àmbits competencials d'urbanisme i de gestió de l'aigua, ja que són els àmbits que també han de vetllar perquè els usos de l'activitat siguin els adequats als efectes de permetre la protecció de les persones.

Aquestes actuacions s'han de dur a terme dins d'un procediment que atorgui les garanties necessàries a les persones titulars de les activitats de càmping així com a l'administració

9/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 9 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

local afectada per raó del territori on s'ubiquen aquestes instal·lacions. Per aquest motiu es considera necessari articular una norma jurídica que estableixi un procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings ubicats en zona inundable a Catalunya per raons de seguretat de les persones, procediment en el qual han de participar els òrgans responsables dels diferents àmbits competencials esmentats (aigües, urbanisme, protecció civil i turisme).

La urgència en aprovar aquesta norma ve motivada per l'extrema gravetat dels danys (pèrdua de múltiples vides humanes) que es poden generar si es mantenen les condicions actuals i pel fet d'haver-se constatat recentment que aquests fenòmens són cada cop més probables en un context de canvi climàtic mundial que està afectant especialment la Mediterrània. D'aquesta manera, és urgent implementar aquest procediment sense que la finalitat descrita de protecció de persones i béns es pugui obtenir a través de l'elaboració d'una llei que hauria de ser aprovada a través del procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. L'actuació normativa ha de ser immediata per poder disposar en un temps breu d'un procediment regulat i garantista que permeti iniciar les actuacions necessàries per complir amb els objectius descrits.

Ultra el que s'ha exposat, és evident que les circumstàncies exposades tenen una repercussió en l'àmbit econòmic atès que es tracta de l'activitat de càmpings que inclou treballadors i afecta el sector turístic en general, en creixement continu en el cas de Catalunya. A més, també afecta l'àmbit social, per l'afectació a les persones que –en el seu temps d'oci i vacacional- pernocten en aquestes instal·lacions. En aquest punt, no es pot obviar que és una situació que afecta tot el territori de Catalunya i tota la ciutadania, sense cap tipus d'excepció.

III. Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar

Les mesures que el projecte de Decret llei conté queden vinculades amb la situació que es vol resoldre perquè s'està establint un procediment específic que garanteixi als titulars de les instal·lacions que els riscos i les opcions per adaptar-se i protegir-se s'avaluaran adequadament.

Aquest procediment –que exigeix disposar d'informes tècnics i de la documentació que faciliten els titulars de les activitats- permet que les autoritats competents disposin d'eines per prendre les decisions de forma fonamentada.

A més, el contingut del projecte de decret llei permet que els poders públics donin compliment al deure que tenen de protegir les persones davant dels riscos previsibles i evitar la repetició de tragèdies causades per fenòmens naturals. Sense un procediment clar i definit, s'afectaria la seguretat jurídica i la protecció efectiva de les persones. El contingut del projecte de decret llei permet disposar d'aquest procediment detallat amb les garanties formals necessàries.

10/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 10 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Secretaria General

La situació descrita és excepcional i la necessitat de poder donar una resposta des de l'Administració Pública esdevé necessària, perquè és l'Administració Pública qui disposa dels mitjans materials i coercitius adients per poder obtenir la finalitat buscada. Si no és a través d'una regulació legal (que, per jerarquia normativa, atorga el màxim de garanties als particulars afectats i aporta el nivell més elevat de seguretat jurídica), no hi ha cap altra via que pugui garantir el mateix resultat.

La norma que es pugui aprovar per regular aquest procediment no tindrà una eficàcia immediata ni una execució instantània. No obstant, això no significa que les prescripcions que es puguin regular no tinguin l'efecte immediat que justifica l'adopció de la mesura i que exigeix la jurisprudència constitucional ja que marcaran l'inici del procediment necessari per obtenir la finalitat buscada amb la regulació normativa.

En conclusió, per tal d'obtenir la finalitat descrita de garantir la seguretat de les persones (bé sigui a través de l'adaptació de les instal·lacions o bé a través del tancament definitiu dels camps) és necessari disposar d'un procediment que reguli la forma de dur-ho a terme.

11/11

Doc. original signat per:
Tomás Carrión Bernal
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0HV6JIYE8YI09CHR30UP1Y177MT5SXVE

Data creació còpia:
18/03/2025 09:13:04

Pàgina 11 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Memòria justificativa del Decret llei de mesures urgents en relació amb els càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

1. Introducció

Les inundacions són una de les catàstrofes naturals que més danys genera a Espanya. Segons el *Consorcio de Compensación de Seguros* en el període 1971-2016 un 44,6% dels expedients tramitats ho van ser per danys d'inundacions la qual cosa va suposar el 62% de les indemnitzacions (que van suposar al voltant de 130 Milions d'euros cada any).

En l'àmbit dels càmpings ubicats en zones inundables, aquesta afectació és encara major. La seva alta vulnerabilitat davant les inundacions és una realitat coneguda des de fa dècades i que es va posar especialment de manifest l'any 1996 amb les inundacions que van afectar el càmping de Biescas (Osca) amb 87 persones mortes.

La pernoctació en els càmpings és un dels elements que afecten a la garantia de protecció de les persones en cas d'inundació i per tant es fa necessària la previsió de la seva evacuació preventiva en aquestes situacions.

Per una altra banda, el canvi climàtic està fent que aquests fenòmens siguin cada cop més imprevisibles i amb més impacte. Per tant, hi ha un elevat risc de que es pugui produir una situació catastròfica amb un alt índex de mortalitat de les persones.

Des de fa anys la Generalitat de Catalunya ha buscat possibles solucions a la problemàtica, com la modificació de la normativa urbanística per preveure l'adaptació dels càmpings, col·laboracions amb el sector per desenvolupar estudis de risc i mesures correctores i d'altres accions, sense que cap hagi donat fruit, de manera que es manté la pernoctació en càmpings ubicats en zones d'alt risc d'inundació.

Cal tenir en compte però que és un àmbit en el que hi ha implicació de diverses administracions públiques (local, autonòmica i estatal) i la confluència de diversos àmbits sectorials (principalment urbanisme, aigües, protecció civil i turisme).

2. Règim jurídic aplicable

Des del punt de vista competencial del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, cal tenir en consideració en primer lloc l'àmbit normatiu des de la vessant d'aigües i, en aquest sentit cal destacar, pel que aquí ens ocupa, la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional (en endavant "**Llei del PHN**") així com Text Refós de la Llei d'aigües, Reial Decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol (en endavant, "**TRLA**").

Concretament cal destacar la previsió de l'article 28 de la referida Llei del PHN relatiu a la "**protecció del domini públic hidràulic i actuacions en zones inundables**", el qual preveu

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 1 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

l'adopció de mesures necessàries per corregir les situacions que afectin a la protecció del domini públic hidràulic, incloses l'eliminació de construccions i la resta d'instal·lacions situades en el mateix.

Així correspon a les Administracions públiques competent delimitar les zones inundables, tenint en compte els estudis i dades disponibles que els Organismes de conca han de traslladar-li, de conformitat amb l'article 11.2 del TRLA. En aquest sentit comptaran amb el recolzament tècnic de dits organismes i en particular, amb la informació relativa a cabals màxims a la xarxa fluvial i que l'Administració hidràulica ha de facilitar.

Cal tenir en compte en aquest àmbit la incidència de la Directiva 2007/60 sobre l'avaluació i gestió de les inundacions, que va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial Decret 903/2010, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació (en endavant, "**RD 903/2010**") mitjançant el qual es preveu millorar la coordinació de totes les AAPP per tal de reduir els danys i centrant-se en les zones amb més risc d'inundació (ARPSI = *àrees de risc potencial significatiu d'inundació*).

A l'efecte, es van desenvolupar Plans de gestió del risc d'inundació (PGRI) de segon cicle (aprovat al llarg del 2023 i vigents fins l'any 2028) que estableixen objectius i mesures de reducció del risc d'inundació en dites àrees de risc potencial significatiu d'inundació. Al respecte, el RD 903/2010 determina el contingut que han de tenir dits plans d'avaluació i gestió del risc.

Aquests plans han d'establir l'objectiu general que no s'incrementi el risc d'inundació ja existent i en la mesura que sigui possible que es pugui reduir mitjançant programes de mesures que han de tenir en compte tots els aspectes de la gestió del risc d'inundació, centrant-se en la **prevenció, protecció i preparació, incloses la previsió d'inundacions i els sistemes d'alerta primerenca** i tenint en compte les característiques de la conca o subconca hidrogràfica considerades, la qual cosa adquireix especial importància atenent els efectes del canvi climàtic.

Per tant, com es pot comprovar, de la normativa en l'àmbit d'aigües, es parteix d'una política de prevenció i coneixement, adaptant o compatibilitzant, en la mesura que fos possible, les zones inundables i els usos del sòl.

Precisament, en l'àmbit autonòmic cal destacar el Pla de gestió del risc d'inundació del districte de conca fluvial de Catalunya pel període 2022-2027 (aprobat per Acord de Govern/51/2023 (DOGC núm. 8876, de 16 de març de 2023).

Així, el RD 903/2010 pel qual es transposa a l'ordenament jurídic la referida Directiva europea sobre avaluació i gestió de les inundacions, té entre els seus objectius claus per a la gestió del risc d'inundació el de treballar de manera coordinada per evitar un increment del risc d'inundació existent, és per això que els usos del sol en les zones inundables havia de ser, en la mesura que fos possible, compatible amb les inundacions.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 2 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Amb la modificació del RDPH operada pel Reial Decret 638/2016, de 9 de desembre, pel qual es modifica el RDPH i el Reglament de Planificació Hidrològica, i d'altres reglaments en matèria de gestió de riscos d'inundació, cabals ecològics, reserves hidrològiques i vessaments d'aigües residuals (en endavant "**RD 638/2016**"), entre d'altres qüestions, es va procedir a la determinació de la gestió dels riscos d'inundació mitjançant la **identificació dels usos i activitats vulnerables davant d'avingudes¹**.

Per tant, en els usos del sol ja existents en zones inundables, l'objectiu de les actuacions que es preveien realitzar era minimitzar els danys que produeixen en dits sols les inundacions, i per això calia treballar en l'adaptació d'aquests usos als riscos d'inundació per evitar l'entrada d'aigua als edificis o que els mateixos pateixin danys en el cas que arribi l'aigua.

Precisament el Tribunal Suprem² en resoldre els diversos recursos interposats contra la modificació del RDPH va determinar: "*Por otra parte y como señala el propio RDPH, la calificación como zonas inundables no alterará la calificación jurídica y la titularidad dominical que dichos terrenos tuviesen³, y la norma impugnada se proyecta sobre las situaciones básicas en que se encuentra el suelo, de acuerdo con la propia legislación sectorial, y se refiere a las nuevas edificaciones y usos del suelo y exclusivamente a las condiciones impuestas por la protección frente a los riesgos de inundación, sin que se aprecie desproporción en el ejercicio de las competencias*" (STS núm. 788/2019, de 10.6, FJ 3).

Per tant, si bé inicialment es podria arribar a entendre que la nova regulació dels usos i obres en terrenys inundables introduïda en el RDPH per la modificació del RD 638/2016 no afectava als usos i edificacions preexistents en terrenys inundables, sens perjudici de les mesures de protecció davant els riscos d'inundació que s'hagi d'introduir per garantir la seguretat de les persones, la veritat és que el propi Tribunal Suprem ha tingut ocasió de matisar aquestes previsions en concretar (Sentència del TS 746/2019): "*La norma legal regula, por tanto, ciertas limitaciones (cuya intensidad se ha modulado, ponderando las circunstancias que en cada caso concurren) en la zona de mayor riesgo de inundaciones de las contempladas en la normativa en vigor dada su mayor habitualidad, con el fin de proteger adecuadamente bienes jurídicos de*

¹ Aquesta modificació del RDPH que regula els usos i obres permesos i prohibits en els terrenys inundables (diferenciant en funció de les dues situacions bàsiques del sòl (rural i urbanitzat) i en funció de si els terrenys resten inclosos en la zona de flux preferent o en terrenys inundables per un període estadístic de retorn de 500 anys, va ser impugnada davant del TS, qui va avalar dita modificació i per tant la limitació dels usos i obres en terrenys inundables destacant que no envaeix competències autonòmiques en matèria d'urbanisme i que la limitació dels usos i obres en terrenys inundables s'empara en les competències estatals en matèria de medi ambient i seguretat pública i desenvolupa previsions Directiva Europea i del RD 903/2010 (STS núm. 746/2019, de 3 de juny).

² Sentència núm. 746/2019, de 3 de juny o Sentència 1.349/2019, de 10 d'octubre.

³ Val a dir que aquesta previsió ja ve recollida a l'article 14.1 del RDPH i té sentit atès que la finalitat de la norma és regular domini públic hidràulic i, per tant, propietat de les administracions públiques de manera que el que pretén la norma és eliminar qualsevol dubte sobre la possibilitat que, a través de la qualificació d'un terreny com a inundable, es pugui alterar la titularitat privada per convertir-la en pública.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 3 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

primera magnitud. Del mismo modo, se fijan ciertas limitaciones básicas al uso de las zonas inundables, tal y como establece el TRLA, completando de este modo el desarrollo reglamentario en la materia" (FJ 2).

Atenent doncs les noves previsions del RDPH arran de la seva modificació l'any 2016, es preveuen limitacions dels usos segons:

- La situació bàsica en què es trobi el sol (això és sol urbanitzat o sòl rural).
- La perillositat davant d'inundacions, en funció de la zona on es desenvolupi l'ús o l'activitat:
 - o **Zona de Flux preferent (ZFP)**⁴: limitacions als usos vulnerables davant d'avingudes o que suposin una reducció de la capacitat de desguàs.
 - o **Zona inundable (ZI)**: criteris constructius per a les edificacions destinades a habitatges i recomanacions de seguretat per a d'altres usos.
 - o **Règim especial de municipis amb alta inundabilitat**: per a municipis amb més d'1/3 de la seva superfície inclosa a la ZFP o que per la morfologia del seu territori tinguin una impossibilitat material per orientar els seus futurs desenvolupaments cap a zones no inundables.

En aquest sentit cal tenir en compte que el RDPH diferencia (com ha quedat dit anteriorment), limitacions d'usos segons el tipus de zona (de flux preferent o inundable) i segons el tipus de sòl (rural o situació bàsica de sòl urbanitzat).

⁴ "La zona de flujo preferente es aquella zona constitutiva por la unión de la zona o zonas donde se concentra preferentemente el flujo durante las avenidas, o vía de intenso desagüe, y de la zona donde, para la avenida de 100 años de período de retorno, se puedan producir graves daños sobre las personas y los bienes, quedando delimitado su límite exterior mediante la envolvente de ambas zonas.

A los efectos de la aplicación de la definición anterior, se considerará que pueden producirse graves daños sobre las personas y los bienes cuando las condiciones hidráulicas durante la avenida satisfagan uno o más de los siguientes criterios:

- a) Que el calado sea superior a 1 m.
- b) Que la velocidad sea superior a 1 m/s.
- c) Que el producto de ambas variables sea superior a 0,5 m²/s.

Se entiende por vía de intenso desagüe la zona por la que pasaría la avenida de 100 años de período de retorno sin producir una sobreelevación mayor que 0,3 m, respecto a la cota de la lámina de agua que se produciría con esa misma avenida considerando toda la llanura de inundación existente. La Sobreelevación anterior podrá, a criterio del organismo de Cuenca, reducirse hasta 0,1 m cuando el incremento de la inundación pueda producir graves perjuicios o aumentarse hasta 0,5 m en zonas rurales o cuando el incremento de la inundación produzca daños reducidos.

En la delimitación de la zona de flujo preferente se empleará toda la información de índole histórica y geomorfológica existente, a fin de garantizar la adecuada coherencia de los resultados con las evidencias físicas disponibles sobre el comportamiento hidráulico del río" (RDPH, artículo 9.2).

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 4 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Així, en resum, l'article 9 bis del RDPH concreta les limitacions d'usos en la zona de flux preferent en sòl rural, sens perjudici de les normes complementàries que puguin establir les comunitats autònomes. No obstant això, el precepte es refereix de manera expressa a "noves" instal·lacions, activitats o usos, però res no diu respecte dels ja existents.

Per la seva banda, l'article 9 ter relatiu a les obres i construccions en les Zones de Flux Preferent en sols en situació bàsica de sol urbanitzat, novament parla de "noves edificacions", obres de reparació o rehabilitació que es poden fer sota la premissa de determinats requisits i sens perjudici de les normes addicionals que puguin establir les comunitats autònomes.

Els requisits a què es refereix dit precepte versen, entre d'altres, precisament sobre aspectes relatius a la manca d'augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o bens davant avingudes. La prohibició de noves instal·lacions és respecte de determinats edificis (com centres escolars o sanitaris, residències de persones grans, centres esportius o grans superfícies comercials) o activitats (com aquelles que tracten productes que puguin resultar perjudicials per a la salut o l'entorn).

De la mateixa manera que l'article 9 bis pel sòl rural, l'article 9 ter preveu que pels supòsits excepcionals que preveu i per edificacions ja existents, les administracions fomentaran l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, fent novament remissió a la normativa en matèria de protecció civil (Llei 7/2015 i la pròpia de les comunitats autònomes).

Per la seva banda, l'article 14 i següents es refereixen a les anomenades "Zones Inundables" (període de retorn de 500 anys, atenent a estudis geomorfològics, hidrològics i hidràulics, avingudes històriques i documents o evidències històriques).

Així l'article 14 bis.1 determina les limitacions als usos en dita Zona Inundable, referint-se novament a **"noves activitats, edificacions i usos associats"** concretant que, en la mesura que sigui possible, dites noves activitats, edificacions i usos associats es faran fora de les zones inundables, però reconeix que, quan això no sigui possible, s'atendrà a les previsions normatives de les comunitats autònomes i concretant que cal tenir en compte en el disseny el risc d'inundació. Certament estableix que **s'evitarà l'establiment de (...) zones adreçades a l'allotjament en els càmpings y edificis d'usos vinculats (...)**. Però afegeix que, excepcionalment, quan després del corresponent estudi es certifiqui per les administracions competents en ordenació del territori i urbanisme que no existeix altra alternativa d'ubicació, **es podrà permetre el seu establiment, sempre que es tingui en compte en el disseny el risc d'inundació i s'asseguri la seva accessibilitat en situació d'emergència per inundacions**.

Novament, per als supòsits que es facin edificacions o usos o per a les ja existents, estableix l'article 14 bis.3 que les administracions competents fomentaran l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, de conformitat novament amb la normativa de protecció civil (Llei 17/2015 i la de les comunitats autònomes).

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 5 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

En relació amb les zones inundables, s'haurà de diferenciar entre les incloses en zona de policia (article 6.1. RDPH), de manera que qualsevol obra o treball requerirà d'autorització administrativa o declaració responsable dels organismes de conca i les que no resten incloses en la zona de policia, en les que les activitats seran autoritzades per l'administració competent atenent les limitacions d'ús que preveu el propi article 14 bis i amb informe previ de l'administració hidràulica, excepte que el Pla d'Ordenació Urbana o d'altres figures de plantejament hagin estat informats i hagin ja recollit les oportunes previsions a l'efecte.

Ara bé, la manera en com es defineix la Zona de Flux Preferent pot fer pensar que precisament per les seves característiques, determina per sí mateixa la prohibició d'existència de dits usos o activitats, encara que siguin preexistents.

En aquest sentit, ens tornem a fer ressò del pronunciament del Tribunal Suprem (STS núm. 746/2019), que en conclou el FJ 2º determina que: *"En todo caso, la lectura de los preceptos impugnados en los que se establecen las limitaciones cuestionadas por la parte ponen de manifiesto: que tanto la ampliación de la zona de policía incluyendo las zonas de flujo preferente (art. 9.2) como la determinación de las limitaciones en los arts. 9 bis, 9 ter, 9 quarter y 14 bis, se realiza bajo el amparo legal con invocación de los preceptos del TRLA (arts. 6.2 y 11.3) que sirven de cobertura. Que las concretas limitaciones que se establecen en dichos preceptos responden a la finalidad de garantizar la seguridad de las personas y bienes, refiriendo en cada caso la forma en que la medida que no se permite incidí en la salud y seguridad de las personas, en el entorno o en el incremento de la vulnerabilidad de los riesgos que se tratan de evitar, así como las razones y el alcance con el que se permiten de manera limitada determinadas actuaciones, permaneciendo y justificando la adopción de cada limitación en la defensa y consecución de los objetivos propios de la protección frente a los riesgos de inundación a que responde la normativa en cuestión.*

Y, finalmente, en los propios preceptos impugnados se viene a indicar que las medidas y limitaciones establecidas en el ejercicio de las competencias estatales en la materia, lo son sin perjuicio de las normas complementarias que puedan establecer las comunidades autónomas (art. 9 bis); "autorización o acto de intervención administrativa previa que haya de ser otorgada por los distintos órganos de las Administraciones Públicas" (art. 9.bis.3) (...)"

Pel que fa a les CCAA, es preveu que poden establir normes addicionals de protecció respecte a les **limitacions d'usos en les zones inundables, de conformitat amb les seves competències en ordenació del territori.**

Precisament a l'empara de dita previsió es va plantejar a Catalunya establir previsions al respecte des del punt de vista urbanístic (i.e. modificació de la Disposició Addicional Dinovena del Text Refós de la Llei d'urbanisme), tenint en compte precisament que la Sentència del TS esmentada determina que: *"Por su parte, la legislación urbanística no es ajena al examen de las provisiones de riesgos por inundación en la elaboración y desarrollo de la ordenación urbanística, como resulta del art. 22 del Texto Refundido de la Ley del Suelo, aprobado por Real Decreto*

Doc.original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 6 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Legislativo 7/2015, de 30 de octubre, cuyo apartado 2 establece la exigencia de que el informe de sostenibilidad de los instrumentos de ordenación incluya un mapa de riesgos naturales del ámbito objeto de ordenación” (FJ 2).

Des del punt de vista d'aigües cal destacar en aquest punt el Pla de gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya pel període 2022-2027 (aprobat per Decret 91/2023, de 16 de maig (DOGC núm. 8918, de 18 de maig de 2023), el qual, de conformitat amb l'article 13 del Reglament de la Planificació Hidrològica (Decret 380/2006, de 10 d'octubre), consta d'una diagnosi de la situació i les principals pressions que incideixen sobre les masses d'aigua del districte de conca, elaborada a partir dels estudis previs i dels resultats obtinguts de l'aplicació de les previsions del Programa de seguiment i control; un resum de l'anàlisi econòmica de l'aigua; un resum de les mesures contingudes en el Programa de mesures; un registre de plans i programes de gestió específics, un resum de les mesures d'informació pública i consultes aprovades, un llistat de les autoritats competents i una referència als punts de contacte i procediments per obtenir informació de base.

Precisament, l'article 71 de dit Pla, sota el títol “*Criteris en relació amb l'autorització d'activitats en la zona de flux preferent*”, determina la previsió d'autorització d'activitats que qualifica de “no vulnerables” davant d'avingudes i també es refereix a l'autorització d'activitats de caràcter temporal.

Convé destacar, però, la previsió de l'article 72 del mateix, relatiu als “*Criteris en relació amb la legalització d'activitats dintre de la zona de flux preferent*”, referint-se a les activitats que s'han desenvolupat en dita zona durant 15 anys o més a partir del 7 de gener de 2027, si bé subjecte a determinades condicions (i.e. presentació de mesures per disminuir la vulnerabilitat, presentació d'un pla d'actuacions per a la reordenació o reubicació de l'activitat, declaració responsable i, en el seu cas, segons normativa en matèria de protecció civil, pla d'autoprotecció).

Des del punt de vista urbanístic i atenent la qüestió que ens ocupa, cal atendre a les previsions contingudes al Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost (en endavant, “**TRLUC**”), i més concretament a l'**article 9.2 de la Llei d'Urbanisme**, de conformitat amb el qual:

“... 2. En els terrenys situats en zones de risc d'inundació o d'altres riscos quan, d'acord amb la legislació sectorial, puguin produir danys a les persones o béns, regeixen les limitacions d'ús del sòl que estableix la dita legislació.

En el cas que la legislació sectorial no reguli les limitacions d'ús, no es pot admetre en les zones de risc greu dur a terme actuacions de nova urbanització, ni incrementar l'edificabilitat o la intensitat de l'ús previstes pel planejament en sòl urbà ni edificar en els terrenys situats en sòl no urbanitzable, llevat que es tracti d'una actuació urbanística que inclogui entre les obres d'urbanització les infraestructures o altres mesures que l'administració sectorial consideri necessàries”.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 7 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Per tant com es pot comprovar, la normativa urbanística, en referir-se a les zones inundables, no prohibeix pròpiament l'existència d'usos, en referir-se a les actuacions de nova urbanització o increment de l'edificabilitat o intensitat d'usos existents.

En aquest sentit abans disposàvem de l'article 6 del Decret 305/2006, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme a Catalunya, que preveia les **Directrius de preservació davant els riscos d'inundació, però que va quedar derogat** per la Disposició derogatòria 1a.9 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, sense que a dia d'avui disposem de cap precepte concret relatiu a les zones inundables més enllà del referit article 9.2 del TRLUC i per això resulten d'aplicació les previsions normatives recollides en la normativa sectorial d'aigües⁵.

Dit precepte diferenciava zones amb caràcter d'inundable amb més o menys intensitat segons el període de retorn de l'avinguda. Precisament en funció de dita qualificació, el planejament urbanístic havia de qualificar els terrenys d'una manera o altra per tal d'admetre o no els usos del mateix.

Cal destacar de dita normativa la previsió relativa a què el planejament urbanístic general havia de preveure, de conformitat amb l'administració hidràulica, les actuacions necessàries per a l'adopció de les mesures de protecció davant els riscos d'inundació en els referits àmbits, així com la programació i execució de les obres corresponents.

I més específicament la referència que tenia a les activitats de càmping preexistents i la seva possible adaptació d'aquelles fora d'ordenació, mitjançant l'obtenció de les autoritzacions de les administracions urbanística i hidràulica procedents, fent les obres necessàries per complir les condicions de grau de risc d'inundació establertes.

Derogada dita previsió reglamentària, l'única referència expressa a les activitats de càmping en la normativa urbanística la trobem a la Disposició Addicional Dinovena introduïda precisament per la mateixa Llei 5/2017 de mesures que va derogar l'article 6 del Decret d'urbanisme, la qual, sota el títol "Pla de gestió del risc dels càmpings", preveu que:

*"Per a poder mantenir l'activitat dels càmpings **legalment implantats** a l'entrada en vigor de la present disposició addicional que, d'acord amb la legislació sectorial, es trobin en zones de risc d'inundació que poden produir danys greus a les persones o els béns, els titulars han d'elaborar un pla de gestió del risc i costejar i, si s'escau, executar les mesures correctores que siguin*

⁵ Cal tenir en compte que amb la regulació estatal derivada de la transposició de la Directiva en matèria d'aigües i la modificació del RDPH l'any 2016 pel RD 638/2016, es varen incorporar, com ha quedat dit, limitacions als usos en la denominada Zona de Flux Preferent en sòl rural (art. 9 bis RDPH) i es varen regular les obres i construccions en la zona de Flux Preferent en sòl en situació bàsica de sòl urbanitzat (art. 9 ter RDPH), de manera que les previsions de la normativa autonòmica catalana van quedar desfasades en no preveure ni tan sols referència a les referides Zones de Flux preferent.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 8 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

necessàries per a prevenir els danys, de conformitat amb el pla especial urbanístic tramitat amb aquesta finalitat".

Com es pot comprovar es preveu per una banda l'elaboració d'un "pla de gestió del risc" i mesures correctores, així com la tramitació d'un pla especial urbanístic a l'efecte.

Cal tenir present que, com s'ha dit, dita Disposició Addicional va ser introduïda per l'article 191.8 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públics, per tant un cop ja s'havien fet les pertinents modificacions en el RDPH pel que fa a les zones inundables, però no es pot considerar que estigui pròpiament adaptada a dites previsions normatives, atenent que la nomenclatura de "zones de risc d'inundació" no s'adequa a les diferents zones a què es refereix el RDPH, i en concret, a les zones de flux preferent (art. 9.2 RDPH).

Sobre la coordinació de la matèria urbanística amb les previsions en matèria d'aigües i les zones inundables també ha tingut ocasió de pronunciar-se de manera expressa el Tribunal Suprem en resoldre els recursos interposats contra la modificació del RDPH, qui va destacar, com ja hem exposat, que *"la legislación urbanística no es ajena al examen de las previsiones de riesgos por inundación en la elaboración y desarrollo de la ordenación urbanística"*, remetent-se al TR de la Llei del Sòl, l'article 22.2 de la qual estableix l'exigència de que l'informe de sostenibilitat dels instruments d'ordenació hagin d'incloure un mapa de riscos naturals de l'àmbit objecte d'ordenació (STS núm. 746/2019, FJ 2).

Així mateix, en el FJ 3º de la Sentència 746/2019, determina que: *"No ha de perderse de vista que la elaboración y aprobación de los instrumentos urbanísticos, que definen los derechos y titularidades jurídicas de los propietarios y demás afectados, ha de tomar en consideración los mapas de riesgos naturales (art. 22.2 TRLS) y, en tal sentido, según dispone el art. 15.1 del RD 903/2010, no podrán incluir determinaciones que NO sean compatibles con el contenido de los planes de gestión del riesgo de inundación NI con la normativa sectorial aplicable a cada origen de inundación"*.

I, per tant, conclou: *"En congruencia con ello, las medidas y limitaciones establecidas en razón de tales previsiones de peligrosidad y riesgo de inundación han de valorarse en relación con el escenario de riesgo que se trata de evitar o prevenir, a las que han de adaptarse las edificaciones y demás usos del suelo y no a la inversa"*.

La prevalença de la normativa d'aigües i la submissió a la mateixa de la matèria urbanística en aquest àmbit va ser posada en entredit també en els recursos interposats contra la modificació del RDPH. Si bé ja ha quedat anteriorment exposat que el TS reconeix que no hi ha invasió competencial autonòmica, en aquest punt concreta de manera expressa, donat el creuament competencial existent entre la competència compartida en matèria d'aigües (articles 148.1.10 i 149.1.22 CE); la competència exclusiva de l'Estat en matèria de seguretat pública (art. 149.1.29

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

CE) i la competència en matèria d'urbanisme i ordenació del territori (art. 148.1.3º CE), que (Sentència del TS núm. 1349/2019, de 10 d'octubre (FJ 3º):

"Repárese que ya la Ley de Aguas alude a las "limitaciones en el uso" del suelo de las zonas inundables, ahora bien, siempre que sea necesario para proteger la "seguridad" de las personas. De modo que, siempre desde esa perspectiva, la norma contenida en el artículo 15 del real decreto recurrido NO invade la competencia en materia de urbanismo y ordenación del territorio, pues en caso de calamidades, como las inundaciones, prevalece el título previsto en el artículo 149.1.29 CE. En este sentido, la finalidad de los planes de gestión de riesgos previstos en el real decreto recurrido no es regular u ordenar los usos del suelo. NO. Su objeto es, además de evitar daños ambientales, proteger la seguridad de las personas y bienes. Y para ello puede resultar imprescindible excluir de dicha ordenación de usos, aquellos suelos en los que concurran riesgos de inundación que, por su propia naturaleza, deben tener carácter rural".

3. Problemàtica que es planteja.

Des d'un punt de vista urbanístic, semblaria que la normativa (Disposició Addicional Dinovena del TRLUC), reconeix la situació dels càmpings i la determinació del règim aplicable mitjançant plans de gestió del risc, mesures correctores i un pla especial tramitat a l'efecte. Tenint en compte però que els plans de gestió del risc no són equiparables als plans d'autoprotecció regulats a la normativa de protecció civil.

Però ja hem dit que no semblaria que dita normativa estigués pròpiament adaptada a les noves previsions de l'àmbit sectorial d'aigua (no obstant haver-se introduït l'any 2017 quan ja estaven en vigor dites previsions normatives al RDPH).

Des del punt de vista de la normativa d'aigües, es planteja el dubte de si el RDPH, en no disposar de cap disposició transitòria d'adaptació de les activitats i usos existents, semblaria obrir la porta a la permanència de les mateixes, amb les corresponents adaptacions davant dels riscos d'inundació, tenint en compte a més el referit pronunciament del TS que es refereix pròpiament al manteniment de les qualificacions i titularitats i en considerar que la normativa es referia a les *"nuevas edificaciones y usos del suelo y exclusivamente a las condiciones impuestas por la protección frente a los riesgos de inundación"*.

Però no ens podem quedar amb el que sembla de la literalitat de la norma, tenint en compte a més les diferents modificacions legislatives operades en la matèria i la concurrència de normativa sectorial de diferents àmbits.

Com ha quedat dit, el RDPH (articles 9 bis i següents i article 14 bis) diferencia limitacions d'usos segons el tipus de zona (de flux preferent o inundable) i segons el tipus de sòl (rural o situació bàsica de sòl urbanitzat). Però ja hem destacat que es refereix a "noves" instal·lacions, activitats o usos.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 10 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

A primer cop d'ull es podria interpretar (erròniament) que es permeten els usos i activitats ja existents. Tanmateix, aquesta interpretació no es pot mantenir, ja que és evident que aquesta preexistència no pot justificar la permanència de l'ús o l'activitat sense cap tipus de limitació. Sembla clar, per tant, que cal preveure un règim específic per conjugar l'activitat amb la zona en la que es troba, i en aquest punt el legislador no concreta les mesures a aplicar i, el que és més rellevant per al que ens ocupa, les conseqüències per al cas que l'adaptació sigui inviable.

En segon lloc, la normativa d'aigües es limita a preveure que tota actuació en la zona de flux preferent ha de comptar amb una declaració responsable sobre el risc d'inundació existent a instància del promotor, per tal d'expressar que coneix i assumeix el risc existent així com les mesures de protecció civil aplicables al cas. Però afegeix que dita declaració és independent de qualsevol autorització o acte d'intervenció administratiu previ que hagi de ser atorgat administrativament, on es trobarien precisament els plans d'autoprotecció exigibles conforme amb la normativa de protecció civil.

Com s'ha avançat, semblaria que la declaració responsable no tindria cap valor des del moment en que els riscos no s'assumeixen sinó que es gestionen a través de l'elaboració de mesures de protecció de les persones i els béns, mesures que –en formar part dels Plans d'Autoprotecció– han de ser homologats per l'administració competent, que és el Departament competent en matèria de protecció civil. És a dir, encara que es disposés d'aquesta declaració responsable, si la Comissió de Protecció Civil no acaba homologant aquella activitat perquè considera que no disposa de mesures de protecció adequades, l'actuació en la ZFP mancaria d'un dels elements essencials, quin és el de l'autoprotecció.

Per la seva banda, l'article 9 ter del RDPH, relatiu a les obres i construccions en les Zones de Flux Preferent en sols en situació bàsica de sol urbanitzat, novament parla de "**noves edificacions**", obres de reparació o rehabilitació que es poden fer sota la premissa de determinats requisits i sens perjudici de les normes addicionals que puguin establir les comunitats autònomes.

Com també ha quedat dit, els requisits a què es refereix dit precepte versen sobre aspectes relatius a la manca d'augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o bens davant d'avingudes o no increment de la inundabilitat de l'entorn immediat.

De la mateixa manera que l'article 9 bis per al sòl rural, l'article 9 ter preveu que les administracions fomentaran l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, fent novament remissió a la normativa en matèria de protecció civil (Llei 7/2015 i la pròpia de les comunitats autònomes), però sense cap més previsió que, per tant, caldrà complimentar concretant les mesures aplicables i, sobre tot pel que aquí ens ocupa, les conseqüències per al cas que l'activitat o ús no pugui disposar de mesures de protecció de les persones i dels béns adequades pel fet de la zona en què es troba situada.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 11 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Per la seva banda, els ja esmentats article 14 i següents, relatius a les anomenades “Zones Inundables” (període de retorn de 500 anys, atenent a estudis geomorfològics, hidrològics i hidràulics, avingudes històriques i documents o evidències històriques), limita **noves activitats, edificacions i usos associats**” concretant que, en la mesura que sigui possible, dites noves activitats, edificacions i usos associats es faran fora de les zones inundables, però reconeix que, quan això no sigui possible, s’atendrà a les previsions normatives de les comunitats autònomes i concretant que cal tenir en compte en el disseny el risc d’inundació i que s’asseguri la seva accessibilitat en situació d’emergència per inundacions.

Novament, per als supòsits que es facin edificacions o usos o per a les ja existents, la normativa es limita a establir que les administracions competents “fomentaran” l’adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, de conformitat novament amb la normativa de protecció civil (Llei 17/2015 i la de las comunitats autònomes), però sense més concreció ni establint les conseqüències envers aquelles activitats o usos que no es puguin adaptar o dissenyar atenent el risc d’inundacions.

En relació amb les zones inundables, s’haurà de diferenciar entre les incloses en zona de policia (article 6.1. RDPH), de manera que qualsevol obra o treball requerirà d’autorització administrativa o declaració responsable dels organismes de conca, i les que no resten incloses en la zona de policia, en les que les activitats seran autoritzades per l’administració competent atenent les limitacions d’ús que preveu el propi article 14 bis i amb informe previ de l’administració hidràulica, excepte que el Pla d’Ordenació Urbana o d’altres figures de plantejament hagin estat informats i hagin ja recollit les oportunes previsions a l’efecte.

En aquest punt cal tenir concretament en compte les previsions de la Resolució INT/764/2016 que inclou determinades instal·lacions de càmping dins de l’àmbit d’aplicació de l’epígraf A de l’Annex I del Decret 30/2015, pel qual s’aprova el catàleg d’activitats i centres obligats a adoptar mesures d’autoprotecció. Concretament les instal·lacions de càmping ubicades en zona de risc greu d’inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció).

Al respecte cal tenir en compte que la “zona inundable per període de retorn de 500 anys” inclou sempre les zones inundables per període de retorn de 10 i 11 anys (entenent que la de 500 anys és sempre més gran i se superposa a la de 10 i 100 anys). A més, la zona de flux preferent és una part de la zona inundable per període de retorn de 10 i 100 anys i per tant també està sempre continguda dins del període de retorn de 500 anys.

Per tant, quan parlem de l’obligació de tenir Pla d’Autoprotecció dels càmpings afectats per zona inundable per període de retorn de 500 anys (Resolució INT/764/2016) també estan inclosos, sempre, els afectats per zona de flux preferent.

A més, a nivell de protecció civil sí que s’afegeixen les zones potencialment inundables o zones inundables per criteris geomorfològics, que són aquelles que estan incloses a l’INUNCAT i que

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 12 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

si bé no tenen un estudi hidràulic detallat (períodes de retorn i cabals i velocitats calculades, tal i com preveu el RDPH), sí serveixen d'indici de possible inundació.

El problema d'autoprotecció sorgeix en un càmping en zona de flux preferent (danys greus amb probabilitat elevada) que a més correspon a una inundació ràpida i està a prop de la capçalera d'un riu (com és el cas dels càmpings de muntanya ubicats al Pirineu). En aquests casos no hi ha temps de resposta anticipada i per tant no es pot evacuar a temps. Per això, caldria, si és possible, reubicar la pernoctació. Quan no es pot reubicar perquè quasi tot el càmping està en zona de flux preferent, és on trobem que la normativa actual no fa cap previsió i per tant, cal regular aquest buit normatiu per tal de preveure com caldrà actuar.

Com ha quedat dit, la regulació sectorial analitzada parteix de la possibilitat de què els usos i edificacions existents es poden adaptar als canvis legislatius produïts. Tanmateix, la legislació vigent no contempla el supòsit en que un ús o una instal·lació no es pugui adaptar (sobretot, per la impossibilitat d'acabar homologant el pla d'autoprotecció que, obligatòriament, han d'elaborar aquelles persones que fan activitats que poden generar situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública).

Aquest buit legal, a més, es veu agreujat pel fet que, en cas de voler regular aquesta situació, resulta que cap de les normes sectorials analitzades estableix un procediment específic de tancament o cessament d'activitats, usos o instal·lacions, amb tot el que aquest procediment implica (delimitació competencial, mesures i garanties pels afectats, etc.).

En conclusió, és imprescindible disposar d'una regulació específica que concreti el procediment a seguir, el qual comporti una fase d'inspecció prèvia (amb l'adopció de mesures cautelars, si escau) per verificar la situació dels usos i activitats existents, requeriment d'informació i anàlisi de viabilitat i, en el seu cas, procediment i conseqüències davant la manca d'adaptació de l'ús o activitat a la situació de risc en què es troba a la vista dels informes tècnics emesos.

4. Proposta d'un Decret llei: Extraordinària i urgent necessitat.

L'ús de la figura del Decret llei s'ha de limitar als casos d'extraordinària i urgent necessitat, que no es pot eludir en el cas que ens ocupa, atenent les afectacions més que evidents del canvi climàtic que han derivat en episodis tan alarmants com la Dana de València⁶ i la necessitat de protegir les persones i béns, justificacions aquestes que no solament permetrien adoptar

⁶ El propi TS en pronunciar-se en els recursos d'impugnació del RDPH destaca del Preàmbul del RD de modificació del RDPH que "las inundaciones en España constituyen un riesgo natural que a lo largo del tiempo ha producido los mayores daños tanto materiales como en pérdida de vidas humanas y la lucha contra sus efectos ha sido una constante en la política de aguas y de protección civil, habiéndose constatado, como ya hemos señalado, la insuficiencia de los medios tradicionales adoptados hasta ahora. Por ello, siguiendo el impulso que marca el derecho comunitario, se pretende establecer un marco normativo específico y eficaz para la lucha contra este tipo de riesgos naturales" (STS núm. 1349/2019, de 10 d'octubre, FJ 10).

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 13 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

mesures per fer front o donar resposta a una situació d'emergència (amb la immediata protecció i auxili de persones i béns conseqüència de situacions catastròfiques) sinó que també permeten l'adopció d'actuacions preventives.

Pel que fa al marc legal regulador del Decret Llei, la previsió sobre els Decrets Llei la trobem a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, l'article 64 del qual estableix el següent:

- "1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.*
- 2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.*
- 3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2."*

Precisament cal tenir en compte que l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que:

"Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat".

Pel que fa als pressupòsits habilitants del Decret Llei, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries (CGE) en diversos dictàmens⁷, per a la correcta adequació estatutària, es requereix l'observança de dos elements essencials: un de formal, és a dir, l'existència del pressupòsit habilitant; i un altre de material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

⁷ Destaquen el Dictamen 3/2023, d'1 de desembre, sobre el Decret Llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic; el Dictamen 7/2010, de 22 d'abril, sobre el Decret Llei 2/2010, de 30 de març, pel qual es modifica la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; el Dictamen 1/2012, de 10 de gener, FJ2; i el Dictamen 16/2013, de 15 de novembre, FJ2.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 14 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

Així, en paraules del CGE, en el dictamen 3/2023, d'1 de desembre⁸:

"La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, «en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyalava l'article 64.1 EAC» (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)".

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació de decret lleis ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

Pel que fa a la **concurrència del pressupòsit de fet que justifica la extraordinària i urgent necessitat** per aprovar un decret llei, cal tenir present la doctrina que ha elaborat el Tribunal Constitucional (TC) que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, pertoca al Govern d'apreciar-la.

En aquest sentit, la STC 111/2024, de 10 de setembre⁹, al seu FJ 4t., considera que la concurrència de si es produeix un supòsit d'extraordinària i urgent necessitat és un judici polític i que el TC l'únic que ha de fer és decidir si aquest judici "no desborda els límits d'allò manifestament raonable" (en línia amb la doctrina anterior, SSTC 40/2021, 126/2023, 166/2023, ...).

Quant a l'existència d'una necessària connexió entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat definida i les mesures concretes adoptades, s'ha d'avaluar tenint en compte un doble criteri: d'una banda, el contingut, i d'altra banda, l'estructura de les disposicions del Decret llei. Des d'aquesta doble perspectiva, les mesures han de ser concretes i d'eficàcia immediata per

⁸ Dictamen 3/2023, d'1 de desembre, sobre el Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic.

⁹ Referida al recurs d'inconstitucionalitat 8367-2022, interposat en relació a Decret-lei de la Junta d'Andalusia 8/2022, de 27 de setembre, pel qual es modifica la Llei 2/2003, de 12 de maig, de transports urbans i metropolitans de viatgers a Andalusia.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 15 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

fer front a la situació d'extraordinària i urgent necessitat. En altres paraules, les disposicions han de tenir relació directa o indirecta amb la situació que pretenen afrontar i, a més a més, han de modificar de manera immediata la situació jurídica existent.

Pel que fa la necessitat extraordinària, fent-nos ressò de les consideracions que al respecte fa el Consell de Garanties Estatutàries en el Dictamen 2/20212 (FJ 2), disposa que: "A) Així, pel que fa a la necessitat extraordinària del decret llei, ha estat entesa per la doctrina del Tribunal Constitucional i d'aquest Consell com l'existència d'una situació excepcional, conjuntural i de difícil previsió que requereix una intervenció normativa immediata i amb força de llei per part del poder executiu amb l'objectiu de fer front a determinats objectius de governabilitat (STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4, i DCGE 15/2014, FJ 2.3). Així, es considera que és suficient, en relació amb l'abast de la necessitat, que aquesta s'origini en les tasques concretes i habituals del Govern i que no cal que siguin necessitats extremes o absolutes (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5)".

Així mateix, el Consell de Garanties Estatutàries fa una sèrie de consideracions sobre la nota de la imprevisibilitat com a característica necessària de la situació excepcional que fonamenta l'aprovació d'un decret llei, en els termes següents: "Finalment, i per tal de completar aquest apartat, cal fer una breu referència a la nota de la imprevisibilitat com a característica necessària de la situació excepcional que fonamenta l'aprovació d'un decret llei. En aquest punt, la jurisprudència constitucional ha acollit un criteri flexible. Així, la STC 39/2013, de 14 de febrer (FJ 5), fent referència a jurisprudència anterior, estima que «la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concorra efectivamente la excepcionalidad de la situación» (STC 1/2012, de 13 de enero, FJ 6), pues "lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurren" (SSTC 11/2002, de 17 de enero, FJ 6; y 68/2007, de 28 de marzo FJ 8))."

A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que facilités la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres).

Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 16 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa.

Així, i en concordança amb aquestes condicions, el Consell va entendre que el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (DCGE 1/2012, FJ 2, i STC 137/2011, de 14 de desembre, FJ 4), com precisament ocorre en el cas que ens ocupa.

Cal recordar però que tant el Tribunal Constitucional com el Consell han flexibilitzat en ocasions aquesta vinculació entre la urgència i la impossibilitat de recórrer als procediments parlamentaris mitjançant una valoració de conjunt de tots els elements a considerar en l'apreciació de la concurrència del supòsit de fet habilitant d'un decret llei sense entrar específicament a valorar la viabilitat de l'alternativa dels procediments parlamentaris d'urgència (STC 93/2015, FJ 6; DCGE 15/2014, FJ 2, i 2/2019, FJ 2).

Així, en el dictamen 3/2023, citat, el CGE afirma:

“A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que facilités la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres).

Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa.”

En el cas que ens ocupa és evident que concorren els pressupòsits habilitants necessaris per poder tramitar i aprovar un decret llei, com a norma amb rang legal que podria donar resposta jurídica a la manca de regulació detectada d'aquells supòsits on els usos, les instal·lacions i les activitats existents no poden adaptar-se als requisits de protecció civil, urbanístics i de planificació hidrològica legalment establerts.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 17 de 18

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica
Secretaria General

En aquest sentit cal tenir en compte l'Informe emès per l'Agència Catalana de l'Aigua, on es deixa constància de la situació de perillositat de diversos establiments de càmpings, que s'ha posat de manifest arran de l'actualització de la cartografia d'inundabilitat existent, en la que es determina que 33 establiments de càmping tenen més del 50% de la seva superfície dins la zona de flux preferent. Dada que pot veure's incrementada, atenent que d'altres establiments es troben travessats per un curs fluvial o es troben a poca distància d'un.

En aquest sentit cal tenir en compte també les conclusions a les que arriba l'informe emès pel Servei Meteorològic de Catalunya. En aquest informe s'exposen les variabilitats meteorològiques derivades del canvi climàtic, que afecten de manera notable al conjunt del Pirineu (que es qualifica com un dels indrets que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic), la qual cosa incrementa els episodis de pluja intensa (torrencialitat). Aquest informe també posa en relleu que per a predir crescudes i inundacions sobtades resulta essencial disposar de la informació que proporcionen els sistemes d'observació meteorològica. En aquest punt concret cal tenir especialment present que, malauradament, la precisió en l'estimació de precipitacions en regions muntanyoses està limitada pels bloquejos en el feix radar quan aquests estan massa a prop de les muntanyes o per l'alçaria del feix i l'amplada del volum de mostreig quan els radar estan molt lluny.

Per superar aquestes limitacions, cal considerar els radars poliarimètrics de banda X com a solució, però fins que es pugui materialitzar la seva implementació cal un estudi acurat de la determinació de les localitzacions més òptimes, tenint en compte a més el cost econòmic de dita solució.

Aquest fet encara justifica més la extraordinària i urgent necessitat de la mesura de regulació que es proposa.

Doc. original signat per:
Jordi Terrades Santacreu
17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0GTQ7CP99LZ8DGAUGVIMVG1RJ9Q6WY43

Data creació còpia:
18/03/2025 09:14:29

Pàgina 18 de 18

Informe que s'emet sobre projecte de decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

De conformitat amb el que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, l'article 4.1.a de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, i l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'emet l'informe preceptiu corresponent en relació amb el projecte de decret llei esmentat.

I. Objecte del Decret Llei

El projecte de decret llei té per objecte regular el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya, per tal de garantir la seguretat de les persones. A l'efecte de tramitar i resoldre aquest procediment, el projecte de decret llei crea la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings.

II. Marc competencial i normatiu

1. En atenció a les matèries concernides, els títols competencials que permeten l'aprovació d'aquest projecte de decret llei són els relatius a les competències de la Generalitat en matèria d'emergències i protecció civil; seguretat pública; aigua i obres hidràuliques; medi ambient, espais naturals i meteorologia; turisme; urbanisme, i règim local.

D'altra banda, cal tenir en compte que, com es recull a l'exposició de motius, l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) recull, a l'article 15.2, el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, i l'article 28.1 preveu que les persones, en llur condició de consumidores i usuàries de béns i serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat, el que s'ha de posar en relació amb els principis rectoris recollits també a l'article 46 EAC ("Els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible") i a l'article 49 ("Els poders públics han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos legítims dels consumidors i usuaris"), tot tenint en compte el que disposen, especialment, els apartats 1 i 4 de l'article 37. També la Carta de drets fonamentals de la Unió europea i la Constitució espanyola reconeixen, juntament amb el dret a gaudir d'un ambient de qualitat i digne, el dret a la salut, la seguretat i la vida.

1.1 La competència de la Generalitat de Catalunya en matèria d'emergències i protecció civil es recull a l'article 132 EAC. Així, l'apartat 1 d'aquest precepte, determina que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també

C. Jaume I, 2-4
08002 Barcelona
Tel. 93 302 06 24
Fax 93 301 85 47

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 1 de 20

la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública". El següent apartat 2 estableix que "en els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat".

La Constitució espanyola (en endavant, CE) no inclou –en les llistes dels articles 148 i 149– cap referència a la competència sobre "protecció civil". Sí que es troba, per contrast, una referència a la matèria de la seguretat pública atès que l'article 149.1.29 de la Constitució sí que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Així, resulta que ha estat la doctrina del Tribunal Constitucional (en endavant, TC) la que ha construït la categoria relativa a la protecció civil tot especificant que aquesta s'emmarca en l'àmbit de la competència relativa a "seguretat pública" (STC 87/2016, de 28 d'abril, FJ 5).

L'article 30.4 CE conté una reserva de llei per a la regulació dels deures dels ciutadans en els casos de risc greu, catàstrofe o calamitat pública. Davant aquestes previsions i atesa la naturalesa que li és inherent, -relativa a la preservació de les persones i els béns-, el TC ha considerat que la protecció civil s'insereix en el concepte més ampli de seguretat pública, previst com a competència exclusiva de l'Estat a l'article 149.1.29 CE, alhora que ha reconegut expressament les competències generals i ordinàries de les comunitats autònomes en aquest àmbit d'actuació. Així mateix ha declarat que, en la matèria específica de protecció civil, es produeix una concurrència de competències de l'Estat i de les comunitats autònomes «*cuya distribución es necesario diseñar*» i ha recordat que, per dur a terme aquest disseny, s'han de tenir en compte, com a primer i obligat punt de referència, la norma constitucional i els estatuts d'autonomia (STC 133/1990, de 19 de juliol, FJ 5).

La Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, regula aquesta matèria, i la defineix com la que "comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques", i això en el context de la jurisprudència que va establir el TC en la sentència 58/2017, d'11 de maig, en considerar la protecció civil, tal com es recull al preàmbul de la mateixa llei, com el "*conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública*".

També cal tenir en compte les previsions de caràcter bàsic de la Llei estatal 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema de Protecció Civil.

Al seu torn, s'ha de tenir en consideració les previsions contingudes en el Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció. Convé assenyalar que la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, inclou determinades instal·lacions de càmping dins de l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'Annex I del Decret 30/2015 esmentat.

Cal fer referència, igualment, al Decret 291/1999, de 9 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Així mateix, s'ha d'al·ludir a la Resolució IRP/971/2010, de 31 de març, per la qual es dona

2/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 2 de 20

publicitat als criteris per a l'elaboració dels informes referents al control de la implantació de nous elements vulnerables compatibles amb la gestió dels riscos de protecció civil.

Com a ulterior normativa que incideix –si bé no directament- en la matèria objecte de regulació, cal citar el Decret 161/1995, de 16 de maig, pel qual s'aprova el Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT); l'Acord de Govern GOV/14/2015, de 10 de febrer, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per inundacions de Catalunya (INUNCAT), i el Protocol d'atenció a les persones davant emergències greus a Catalunya.

1.2 En aquest punt convé fer referència a la competència que ostenta la Generalitat en matèria de **seguretat pública**, si bé pel que fa, específicament, al “compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidrològics, en el marc de la legislació estatal sobre seguretat”, d'acord amb l'article 164.3.b) EAC.

1.3 Quant a la competència de la Generalitat en matèria d'**aigües**, està prevista en l'article 117 EAC, del qual convé fer referència als seus apartats 1 a 3:

“1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general.

b) La planificació i l'adopció de mesures i instruments específics de gestió i protecció dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics i terrestres vinculats a l'aigua.

c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per a garantir el subministrament d'aigua.

d) L'organització de l'administració hidràulica de Catalunya, inclosa la participació dels usuaris.

e) La regulació i l'execució de les actuacions relacionades amb la concentració parcel·lària i amb les obres de regatge.

2. La Generalitat, en els termes que estableix la legislació estatal, assumeix competències executives sobre el domini públic hidràulic i les obres d'interès general. En els mateixos termes, li correspon la participació en la planificació i la programació de les obres d'interès general.

3. La Generalitat participa en la planificació hidrològica i en els òrgans de gestió estatals dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries. Correspon a la Generalitat, dins del seu àmbit territorial, la competència executiva sobre:

a) L'adopció de mesures addicionals de protecció i sanejament dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics.

b) L'execució i l'explotació de les obres de titularitat estatal, si s'estableix mitjançant conveni.

c) Les facultats de policia del domini públic hidràulic que li són atribuïdes per la legislació estatal.”

3/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 3 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Correlativament, l'article 149.1.22 CE atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la "legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorrin per més d'una Comunitat Autònoma".

Quant al marc normatiu en aquesta matèria, cal tenir en consideració la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional, l'article 28 del qual s'ocupa de la protecció del domini públic hidràulic i de les actuacions en zones inundables. També cal tenir en compte el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

També cal tenir en compte en aquest àmbit la incidència de la Directiva 2007/60/CE sobre l'avaluació i gestió de les inundacions, que va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial decret 903/2010, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació, mitjançant el qual es preveu millorar la coordinació de totes les administracions públiques per tal de reduir els danys i centrant-se en les zones amb més risc d'inundació.

S'ha de destacar, igualment, el Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, pel qual es modifica el Reglament del domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, el Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, i altres reglaments en matèria de gestió de riscos d'inundació, cabals ecològics, reserves hidrològiques i vessaments d'aigües residuals. Mitjançant aquest Reial decret, entre d'altres qüestions, es va procedir a la determinació de la gestió dels riscos d'inundació mitjançant la identificació dels usos i activitats vulnerables davant avingudes.

Cal destacar en aquest punt el Pla de gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya pel període 2022-2027 (aprovat mitjançant Decret 91/2023, de 16 de maig) el qual, d'acord amb l'article 13 del Reglament català de la planificació hidrològica (aprovat pel Decret 380/2006, de 10 d'octubre), consta d'una diagnosi de la situació i les principals pressions que incideixen sobre les masses d'aigua del districte de conca, elaborada a partir dels estudis previs i dels resultats obtinguts de l'aplicació de les previsions del Programa de seguiment i control; un resum de l'anàlisi econòmica de l'aigua; un resum de les mesures contingudes en el Programa de mesures; un registre de plans i programes de gestió específics, un resum de les mesures d'informació pública i consultes aprovades, un llistat de les autoritats competents i una referència als punts de contacte i procediments per obtenir informació de base.

1.4 A l'article 144 EAC hi figura la competència de la Generalitat en matèria de **medi ambient, espais naturals i meteorologia**. La competència sobre medi ambient és compartida amb l'Estat, amb la peculiaritat, d'acord amb l'article 149.1.23 CE, que permet l'establiment de normes addicionals de protecció. Al seu torn, l'apartat 5 de l'article 144 EAC recull, com a competència exclusiva de la Generalitat, "l'establiment d'un servei meteorològic propi, el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica". Sobre aquesta competència, el TC, en la seva sentència 31/2010, va declarar que *"el art. 149.1.20 CE atribuye al Estado competencia exclusiva sobre el servicio meteorológico. Pero esta competencia estatal no impide que los Estatutos de Autonomía puedan atribuir la correlativa competencia sobre el mismo objeto jurídico siempre que, de un lado, se restrinja al territorio de la Comunidad Autónoma y, de otro, no limite la plena competencia estatal sobre meteorología en la totalidad del territorio español, que incluye la adopción de cualquier medida normativa y aplicativa con apoyo físico en todo el territorio del Estado y, por tanto, en cada territorio autonómico. En estos términos, la competencia de la*

4/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 4 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Generalitat sobre su propio servicio meteorológico no enerva la competencia que al Estado reconoce el art. 149.1.20 CE”.

En aquest marc cal fer referència a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que té entre les seves finalitats específiques (article 2.2) les de:

“b) Reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.

c) Adaptar els sectors productius i incorporar l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació del territori, les activitats, les infraestructures i les edificacions.

d) Fomentar l'educació, la recerca, el desenvolupament i la transferència de tecnologia, i difondre el coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

e) Establir mecanismes que proveixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.”

Així mateix, en l'apartat 3 de l'article 2 estableix que “La responsabilitat en l'assoliment de les finalitats d'aquesta llei és compartida pel Govern, els ens locals, els sectors productius, els agents polítics, socials i econòmics, i els ciutadans en general”.

I també convé destacar la Llei 15/2001, de 14 de novembre, de meteorologia, la qual té per objecte “establir i regular els instruments necessaris per a garantir una informació meteorològica de qualitat en l'àmbit de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria de meteorologia” (article 1), i que crea el Servei Meteorològic de Catalunya com a entitat de dret públic de la Generalitat (article 3).

1.5 L'article 171 EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de **turisme**, la qual, entre d'altres extrems, inclou “l'ordenació i la planificació del sector turístic” (apartat a); “la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics” (apartat c); i “la regulació dels drets i els deures específics dels usuaris i els prestadors de serveis turístics” (apartat d).

Cal fer referència a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que inclou els càmpings entre les modalitats d'establiments d'allotjament turístic (article 39.1.c) i incorpora el seu concepte i les remissions al reglament sobre els serveis que ha de disposar i la seva classificació (articles 46 a 48).

Pel que fa, específicament, a la normativa relativa a l'ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquesta activitat, convé indicar que el Decret 55/1982, de 4 de febrer, sobre ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi, ja contenia una prohibició d'instal·lació de càmpings o acampades en terrenys situats a rambles, llits secs de rius o torrents, i en aquells susceptibles d'ésser inundats.

No obstant això, aquesta previsió prohibitiva ha anat desapareixent progressivament en la normativa posterior fins el punt que, actualment, el Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, en fer referència als càmpings com allotjaments a l'aire lliure, no inclou cap previsió específica sobre instal·lacions en zones d'inundació o risc ni les mesures que s'hagin

5/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 5 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

d'establir a l'efecte de no fer-se cap previsió al respecte, excepció feta de la citació de la inundabilitat com a justificació d'una ampliació discontinua dels càmpings i de la fixació del criteri de la prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping (article 231-19 i disposició addicional cinquena, respectivament).

1.6 L'article 149.5 EAC recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'**urbanisme**, la qual, entre d'altres extrems, inclou:

“a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

(...)

c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou, en tot cas, la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, i també la disciplina urbanística.”

Pel que fa al marc normatiu, cal tenir en compte el text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. Concretament, el seu article 9.2, que preveu:

“En els terrenys situats en zones de risc d'inundació o d'altres riscos quan, d'acord amb la legislació sectorial, puguin produir danys a les persones o béns, regeixen les limitacions d'ús del sòl que estableix la dita legislació.

En el cas que la legislació sectorial no reguli les limitacions d'ús, no es pot admetre en les zones de risc greu dur a terme actuacions de nova urbanització, ni incrementar l'edificabilitat o la intensitat de l'ús previstes pel planejament en sòl urbà ni edificar en els terrenys situats en sòl no urbanitzable, llevat que es tracti d'una actuació urbanística que inclogui entre les obres d'urbanització les infraestructures o altres mesures que l'administració sectorial consideri necessàries.”

I la disposició addicional dinovena, que estableix:

“Pla de gestió del risc dels càmpings

Per a poder mantenir l'activitat dels càmpings legalment implantats a l'entrada en vigor de la present disposició addicional que, d'acord amb la legislació sectorial, es trobin en zones de risc d'inundació que poden produir danys greus a les persones o els béns, els titulars han d'elaborar un pla de gestió del risc i costejar i, si s'escau, executar les mesures correctores que siguin necessàries per a prevenir els danys, de conformitat amb el pla especial urbanístic tramitat amb aquesta finalitat.”

6/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 6 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

1.7 Finalment, cal fer referència a l'article 160.1 EAC, que recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de **règim local** que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, entre d'altres extrems:

“a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloent-hi les diverses formes associatives, mancomunades, convencionals i consorcials.

b) La determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals, en els àmbits especificats per l'article 84 (entre les que hi figuren les corresponents a l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística; les relatives a la protecció civil, així com les relatives a la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic i foment de l'ocupació).”

Al respecte cal tenir en compte el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, així com el decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

2. Partint de l'àmbit material sobre el que es projecta el contingut de la disposició, la competència per elaborar i tramitar el projecte de Decret llei correspon als Departaments de la Presidència, d'Interior i Seguretat Pública, de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'Empresa i Treball, de conformitat amb l'article 3.3 del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

III. Contingut del projecte de decret llei

Aquest Decret llei conté, a més de la part expositiva, tretze articles agrupats en tres capítols, tres disposicions addicionals, una derogatòria i dues finals.

El capítol I conté les disposicions generals, on l'article 1 concreta l'objecte i l'àmbit d'aplicació del Decret llei, referit a la regulació del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, tot definint quan es considera -als efectes d'aquesta norma- que una activitat de càmping està afectada per risc d'inundació.

Per tramitar i resoldre aquest procediment es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes establerts als articles 2 i 3, respectivament, que completen la regulació d'aquest primer capítol. La disposició final primera estableix el caràcter temporal i la durada d'ambdues Comissions, que han de desenvolupar les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació.

A l'article 2 es regula la Comissió Tècnica de Càmpings, a la qual correspon adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings, així com també, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals. Aquesta

7/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 7 de 20

comissió té una composició pluridepartamental amb representants dels departaments corresponents a les diverses matèries afectades (urbanisme, protecció civil, pressupostos, administració local, canvi climàtic, turisme i aigües) i, alhora, amb presència de la persona titular de l'Agència Catalana de l'Aigua i d'una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. També en forma part la persona titular de l'Oficina del Govern i una persona membre del cos d'advocacia de la Generalitat, així com també una persona en representació de cadascuna de les entitats municipalistes i de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya. La presidència, la secretaria i l'adscripció corresponen al departament competent en matèria de protecció civil, atesa la finalitat principal de la norma de garantir la seguretat de les persones, si bé s'estableix també que, tant el Departament de la Presidència com els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu, reforçant l'abast interdepartamental de la norma.

L'article 3 regula la nova Comissió de govern creada, la Comissió de Govern de Càmpings, a la que correspon resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, així com també per la persona titular de la Secretaria del Govern, que n'exerceix la secretaria.

El capítol II regula específicament el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Així, l'article 4 preveu la incoació d'ofici, i el nomenament de la persona instructora, que ha d'estar adscrita també al departament competent en matèria de protecció civil. Aquests procediments es poden iniciar en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping, atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, i es preveu que l'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposin a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritat de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya i en base als criteris que s'indiquen en el mateix precepte.

L'article 5 preveu els informes preceptius de l'organisme de conca competent i de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sens perjudici que es puguin demanar altres informes. Pel que fa a l'organisme de conca, en el cas que el càmping s'ubiqui en l'àmbit territorial corresponent a conca hidrogràfica de competència de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, és aquest organisme el que ha d'informar, tot tenint en compte les possibilitats de col·laboració interadministrativa, com seria la possible subscripció de convenis, o bé també les regles generals en matèria de procediment administratiu comú per a l'emissió d'informes.

Així mateix, es preveu que per emetre els informes tècnics es pot requerir a les persones titulars dels càmpings per tal que aportin informació complementària. Finalment, aquest article estableix que, un cop emesos els informes tècnics, es trameti l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment, amb els possibles pronunciaments a què fa referència l'article 7: continuació de l'activitat, continuació amb determinats condicionats, cessament definitiu o bé altres mesures. Com a garantia

8/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 8 de 20

procedimental es preveu el tràmit d'audiència i a la persona titular del càmping i als ens locals concernits.

L'article 6 preveu la possibilitat d'adoptar mesures provisionals per part de la Comissió de Govern de Càmpings, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings, atesa la finalitat principal del procediment de garantir la seguretat de les persones. En aquest sentit, pot esdevenir necessària la suspensió temporal de l'activitat de càmping, o altres mesures, prèvia audiència o també, en cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones i previ informe justificatiu de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sense audiència prèvia, sens perjudici dels tràmits posteriors que s'estableixen en garantia dels afectats.

Finalment, l'article 8 estableix que la resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings, havent de procedir l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping a l'execució, quan així sigui necessari i sens perjudici de l'actuació subsidiària de l'Administració de la Generalitat. S'estableix el termini màxim per resoldre el procediment en nou mesos, i l'incís final del precepte en regula la caducitat.

L'article 9 preveu que les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció, en coherència amb l'objectiu que es persegueix.

El capítol III conté determinades previsions sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació. En concret, els articles 10 a 13 fan referència, correlativament, a la no afectació de la titularitat dominical, al caràcter no indemnitzable dels acords adoptats atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, al seguiment del compliment dels acords per part de la Comissió Tècnica de Càmpings i, finalment, a les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució d'acord amb la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Pel que fa a les disposicions addicionals, la primera reflecteix la possibilitat que les persones que en són titulars instin o portin a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones en el marc de la normativa vigent d'aplicació, i precisa que aquestes actuacions han de ser objecte de valoració en el marc del procediment que regula el Decret llei. La segona i la tercera disposicions addicionals estableixen determinades mesures que complementen les conseqüències dels acords adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones; concretament, s'engloben els mandats al Govern perquè adopti mesures de suport als sectors econòmics afectats i de col·laboració, així com perquè promogui les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries, i mesures per assegurar l'execució del Decret llei, com són la dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics.

Així mateix, atès el nou procediment regulat en el Decret llei, es considera adient la derogació de la disposició addicional dinovena del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en resultar incompatible amb el procediment de verificació establert en aquest decret llei. En darrer terme, la disposició final segona i última de text preveu, d'acord amb la urgència que motiva la norma, l'entrada en vigor l'endemà de la data de publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

9/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 9 de 20

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

1. Els aspectes bàsics que cal valorar, a l'hora d'informar el projecte de decret llei, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el pressupòsit de fet habilitant de la necessitat extraordinària i urgent i, d'altra banda, la no vulneració dels límits materials als que l'Estatut d'autonomia de Catalunya subjecta aquest instrument normatiu.

Així doncs, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, CGE) en diversos dictàmens, per tal que la disposició s'adeqüi a les previsions estatutàries, es requereix l'observança de dos elements essencials: el primer, de caràcter formal, que consisteix en l'existència del pressupòsit habilitant; i un segon, de caire material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Tal com destaca el CGE, en el dictamen 3/2023, d'1 de desembre :

"La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, «en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyalava l'article 64.1 EAC» (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)."

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació d'un decret llei ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

2. Pel que fa al primer aspecte –el pressupòsit habilitant–, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar la regulació que incorpora un decret llei, cal tenir present la doctrina emanada del TC, que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, li correspon al Govern.

En aquest sentit, la STC 111/2024, de 10 de setembre, al FJ 4, considera que la valoració de la concurrència de si es produeix un supòsit de necessitat extraordinària i urgent és un judici polític i que el TC l'únic que ha de fer és decidir si aquest judici "no desborda els límits d'allò manifestament raonable" (en línia amb la seva doctrina anterior, recollida, entre d'altres en les SSTC 40/2021, 126/2023, 166/2023, etc.).

Tal i com indica el CGE, quan el decret llei es projecta sobre matèries de naturalesa econòmica i social, com és el cas que ens ocupa, la doctrina consultiva i la jurisprudència constitucional s'han mostrat més deferents sobre el marge de decisió de que disposa el poder executiu per exercir la seva facultat legislativa mitjançant aquest instrument normatiu. En línies

10/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 10 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

generals, la jurisprudència constitucional ha estat força benvolent quant a la validació de les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya.

Així, per exemple, el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa al projecte de decret que s'informa, el seu contingut es projecta clarament sobre matèries de naturalesa econòmica, com és l'activitat de càmping, i té una transcendència social evident, atès que el seu objectiu últim és garantir la seguretat de les persones potencialment usuàries dels càmpings afectats per risc d'inundació, les quals formen part de la societat, en els termes més generals en que aquesta es pot concebre, doncs es pot allotjar en aquests càmpings qualsevol persona, amb independència del seu veïnatge i nacionalitat.

2.1 Ultra el que s'acaba d'exposar, s'observa que el CGE –fent-se ressò de la jurisprudència constitucional– ha distingit entre l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el CGE, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, exercint la iniciativa legislativa i per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits.

En paraules del Consell de Garanties Estatutàries, en el dictamen 1/2012:

“La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives, Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)”.

En el dictamen 3/2023, esmentat anteriorment, el CGE afirma:

“A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que facilités la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres).”

11/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 11 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa."

Cal tenir present que el TC, en diverses sentències (per totes, la 126/2023, de 27 de setembre, FJ 3), ha flexibilitzat l'exigència de la justificació expressa i individualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals, sobretot si en queda acreditada la necessitat extraordinària que justifiqui una actuació normativa de caràcter immediat.

2.2 Pel que fa a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria de supòsits que han acudit al decret llei, es refereixen a situacions fàctiques amb especial repercussió en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos on el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

A més, la jurisprudència constitucional (com destaca la STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 3) ha establert que la valoració de l'extraordinària i urgent necessitat d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la mateixa inactivitat del Govern, sempre que es doni l'excepcionalitat de la situació. El TC indica que el que realment ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies efectivament es produeixin.

Tal com s'exposa al dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, cal interpretar el caràcter extraordinari "com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3)".

Per la seva banda, el TC exigeix el que es podria considerar com un criteri addicional quin és que l'apreciació de la extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

2.3. Traslladant aquesta doctrina al cas del projecte de decret llei objecte d'aquest informe, tot seguit s'expliciten les circumstàncies concurrents, que justifiquen la necessitat d'adoptar la regulació que incorpora. Aquestes explicacions es troben recollides en el informes justificatius signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i pel secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, així com en els informes tècnics emesos per la Direcció

12/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 12 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

General de Protecció Civil, l'Agència Catalana de l'Aigua i el Servei Meteorològic de Catalunya, que figuren a l'expedient. Tot seguit se'n fa una síntesi:

- L'informe de la Direcció General de Protecció Civil, després de descriure el context històric; els factors d'especial vulnerabilitat dels càmpings a les inundacions; els factors determinants de la capacitat d'autoprotecció (gravetat i probabilitat dels danys, velocitat de l'afectació, temps d'evacuació i capacitat d'anticipació de la inundació); la situació general dels càmpings, referida a cadascun dels factors determinants de la capacitat d'autoprotecció esmentats; i analitzar el compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció dels càmpings en zona inundable (detallant les obligacions dels càmpings; els criteris tècnics per a l'avaluació de la capacitat d'autoprotecció, i analitzant el compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció); es pronuncia sobre la urgència d'adoptar mesures i conclou el següent:

"Tot i la seva especial vulnerabilitat a les inundacions, un nombre significatiu de càmpings a Catalunya desenvolupen la seva activitat exposats al risc d'inundacions i sense haver demostrat que garanteixen les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació. Aquesta autoprotecció s'ha de fonamentar en la capacitat d'evacuar a les persones amb temps suficient abans de la inundació. En alguns casos concrets les condicions dels càmpings, de l'entorn i del tipus d'inundació fan inviable l'autoprotecció perquè no es pot disposar de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions que garanteixin una evacuació segura a temps. Quan les circumstàncies d'invialibilitat de l'autoprotecció es donen en càmpings que estan afectats per zones inundables compatibles amb danys greus es generen escenaris de no supervivència de les persones afectades directament. A Catalunya hi ha casos de càmpings on es poden donar aquests escenaris de no supervivència de persones perquè estan afectats per zones inundables on es poden produir danys greus i l'autoprotecció no és viable (no hi ha capacitat per evacuar en temps real als usuaris abans de l'arribada de la inundació).

Tot i que aquestes circumstàncies es mantenen des de fa temps, el risc d'inundació en general, i dels càmpings en particular, s'ha agreujat significativament en els últims anys a Catalunya incrementant substancialment la probabilitat d'escenaris d'inundació que puguin afectar greument als càmpings i comportar la mortalitat de les persones que no es puguin evacuar preventivament.

En conclusió, es considera que **cal adoptar amb caràcter de màxima urgència mesures per tal que les activitats de càmping afectades pel risc d'inundació garanteixin de forma efectiva i definitiva la seguretat dels seus usuaris**. Aquestes mesures s'han de centrar en l'adequació dels usos de l'activitat per facilitar que posteriorment es puguin adoptar les mesures d'autoprotecció i per tant en evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries (evacuació preventiva de les persones abans de l'arribada de la inundació). Així mateix, en el cas que no sigui viable aquesta adequació del usos, les mesures han d'evitar que es mantingui l'activitat en les condicions actuals. Aquestes mesures van més enllà de la competència de protecció civil atès que es requereix la intervenció dels àmbits competencials d'urbanisme i de gestió de l'aigua.

La no adopció d'aquestes mesures en els casos que sigui necessari comporta mantenir escenaris de risc d'inundació en determinats càmpings de Catalunya on la supervivència de les persones no està garantida."

13/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 13 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

- Al seu torn, l'informe justificatiu emès pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública assenyala que "el caràcter extraordinari i excepcional de la situació es veu reflectit en el fet que el nombre de càmpings ubicats en zona inundable és molt elevat i, a més, no han pogut demostrar que puguin garantir les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació"; tot indicant que "és necessari intervenir perquè el risc d'inundacions s'estan agreujant de forma significativa en els últims anys incrementant la probabilitat d'un escenari catastròfic que comporti danys greus amb mortalitat; problemàtica que afecta directament càmpings ubicats en zones amb risc d'inundació", així com que "és necessari intervenir de forma extraordinària i excepcional perquè no hi ha condicions d'autoprotecció dels usuaris que es considerin suficients".

Així mateix, s'hi assenyala que abans de procedir al tancament definitiu d'una instal·lació o al cessament definitiu d'una activitat, cal cercar vies per obtenir l'adequació dels usos de l'activitat que facilitin que, posteriorment, es puguin adoptar mesures d'autoprotecció i, per tant, evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries. Únicament en el casos que no sigui viable aquesta adequació es quan cal regular la forma per evitar que es mantingui l'activitat, és a dir, és el moment que cal procedir al cessament o tancament definitiu. També s'indica que "aquestes actuacions s'han de dur a terme dins d'un procediment que atorgui les garanties necessàries a les persones titulars de les activitats de càmping així com a l'administració local afectada per raó del territori on s'ubiquen aquestes instal·lacions. Per aquest motiu es considera necessari articular una norma jurídica que estableixi un procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings ubicats en zona inundable a Catalunya per raons de seguretat de les persones".

Quant a la urgència de l'adopció de les mesures, s'apunta que "la urgència en aprovar aquesta norma ve motivada per l'extrema gravetat dels danys (pèrdua de múltiples vides humanes) que es poden generar si es mantenen les condicions actuals i pel fet d'haver-se constatat recentment que aquests fenòmens són cada cop més probables en un context de canvi climàtic mundial que està afectant especialment la Mediterrània".

Finalment, l'informe justificatiu es pronuncia sobre la congruència de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar, tot indicant que hi estan clarament vinculades, perquè permeten "que els poders públics donin compliment al deure que tenen de protegir les persones davant dels riscos previsibles i evitar la repetició de tragèdies causades per fenòmens naturals. Sense un procediment clar i definit, s'afectaria la seguretat jurídica i la protecció efectiva de les persones". També assenyala que "el contingut del projecte de decret llei permet que els poders públics donin compliment al deure que tenen de protegir les persones davant dels riscos previsibles i evitar la repetició de tragèdies causades per fenòmens naturals. Sense un procediment clar i definit, s'afectaria la seguretat jurídica i la protecció efectiva de les persones". Finalment, també s'apunta que "és l'Administració qui disposa dels mitjans materials i coercitius adients per poder obtenir la finalitat. Si no és a través d'una regulació legal (que, per jerarquia normativa, atorga el màxim de garanties als particulars afectats i aporta el nivell més elevat de seguretat jurídica), no hi ha cap altra via que pugui garantir el mateix resultat".

- L'informe tècnic emès per l'Agència Catalana de l'Aigua detalla la informació de la què es disposa actualment sobre les activitats de càmping, vinculada al risc d'inundació i a l'impacte del canvi climàtic, i conclou el següent:

14/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 14 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

“✓ L'existència de càmpings a prop de rius i torrents pot presentar unes condicions d'inundabilitat que facin incompatible l'activitat amb la situació de perillositat determinada

✓ A data d'avui es disposa d'una informació sobre la perillositat de diversos establiments de càmping de la que no es disposava fa uns anys. En concret, amb la cartografia d'inundabilitat de la que es disposa, es determina que 33 establiments de càmping tenen més del 50% de la seva superfície dins la zona de flux preferent.

✓ En relació amb els establiments de càmping dels que no es disposa d'informació detallada d'inundabilitat, 179 establiments són travessats per un curs fluvial o estan situats a menys de 100m d'un, per la qual cosa es poden trobar també en una situació de perillositat per inundació elevada.

✓ Aproximadament la meitat dels episodis significatius d'inundació i danys per inundació en el període 2005–2023 s'hagin registrat en els darrers 6 anys (2018-2023). Això pot respondre a diferents factors, com per exemple un increment en el nombre de bens assegurats, però també pot indicar un increment en la freqüència i gravetat d'aquest tipus de fenòmens.

✓ Els informes del Panel Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), així com les projeccions de l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET), adverteixen que les pluges torrencials i les crescudes sobtades dels rius esdevindran cada cop més recurrents i destructives.

L'acord del Govern de la Generalitat Resolució PRE/3934/2024, pel qual es dona publicitat a l'Acord de Govern de 5 de novembre de 2024, pel qual s'adopten mesures per millorar el desenvolupament de la protecció civil a Catalunya, estableix en el seu punt 4 l'encàrrec a l'Agència Catalana de l'Aigua de completar la cartografia de zones inundables, a partir de la qual poder revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables, per adoptar mesures per garantir la seguretat de les persones i els bens.

És en la línia de l'establert a aquest Acord de Govern – necessitat de revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables – i de la situació descrita en aquest informe que per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es considera del tot necessari un instrument jurídic que reguli els procediments administratius a aplicar en els establiments de càmping existents, així com les mesures que, en el seu cas, calgui aplicar.”

- D'altra banda, l'informe elaborat pel Servei Meteorològic de Catalunya, després d'analitzar l'estat del canvi climàtic a Catalunya i les seves projeccions de futur, es centra en el canvi climàtic específic al Pirineu, fent referència a la cobertura meteorològica al Pirineu mitjançant eines de teledetecció, les seves mancances i alternatives de millora amb els costos associats, per concloure el següent:

“Les tendències observades a Catalunya, per a un ampli ventall de variables meteorològiques, confirmen que el canvi climàtic d'origen antròpic és una realitat que, des de fa dècades, ja afecta el nostre territori. A més, diversos projectes de recerca han conclòs que el conjunt del Pirineu és un dels indrets que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic en les pròximes dècades.

15/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 15 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

És en el conjunt del Pirineu on els resultats del projecte ESCAT-2020, desenvolupat per l'SMC, apunta a augments de temperatura que podrien ser superiors als 4 °C, respecte la mitjana 1971-2000, i a una disminució global de la precipitació que vindrà acompanyada per una major freqüència de períodes de sequera i, al mateix temps, un increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa.

Per a predir crescudes i inundacions sobtades resulta essencial disposar de la informació que proporcionen els sistemes d'observació meteorològica. És en aquest àmbit, que una de les fonts de màxim interès per als models de predicció d'inundacions és l'estimació de precipitació a partir de les dades dels radars meteorològics.

No obstant això, la precisió del producte d'estimació quantitativa de precipitació en regions muntanyoses està limitada per bloquejos en el feix radar quan aquests estan massa a prop de les muntanyes o per l'alçària del feix i l'amplada del volum de mostreig quan els radars estan molt lluny.

Per superar aquestes limitacions, cal considerar els radars polarimètrics de banda X com una possible solució. Ara bé, cal tenir present que és imprescindible fer un estudi acurat per així determinar les localitzacions òptimes dels nous radars i poder acotar els costos associats."

Per tant, de l'informe en resulta la previsibilitat d'un increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa, essent el conjunt del Pirineu un dels indrets que més patirà el fenomen, sense que la instal·lació de més radars pugui facilitar la predicció, llevat que es tracti de radars polarimètrics de banda X, que requereixen un estudi molt acurat per a la seva localització òptima.

Així doncs, aquesta darrera possibilitat, a banda del cost que suposa, no és factible de forma immediata, sens perjudici que la predictibilitat dels fenòmens de pluja torrencial no és l'únic element a considerar, sinó que la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació requereix alhora, comptar amb temps d'evacuació suficient, tal com indica l'informe de la Direcció General de Protecció Civil.

- L'informe justificatiu que signa el secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica al·ludeix al fet que la normativa vigent no està pròpiament adaptada a les noves previsions del Reglament de domini públic hidràulic i que, a més, aquestes fan literalment referència a <<noves>> instal·lacions, activitats o usos, malgrat és òbvia la necessitat de conjugar l'activitat de càmping que es desenvolupa amb la zona en què està ubicada i també la de preveure les conseqüències per al cas que l'adaptació no sigui viable. En aquest sentit, al·ludeix a les activitats de càmping situades en zones de flux preferent les quals, a més corresponen a una inundació ràpida i són a prop de la capçalera de rius.

S'hi indica que el buit legal no pot comportar la persistència d'usos, activitats o edificacions preexistents respecte dels quals no es poden adoptar o justificar mesures de protecció de persones i béns en estar situades en zones inundables o de flux preferent, perquè això seria contrari a la resta de la regulació sectorial aplicable i, el que és més important, perquè implicaria posar en risc les persones, bé jurídic que cal protegir per sobre de qualsevol altre interès.

16/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 16 de 20

Un cop analitzats els informes esmentats, es considera que justifiquen la necessitat extraordinària, ja que les circumstàncies descrites requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. Destaca que les situacions fàctiques i jurídiques així com les consideracions tècniques que s'hi expliciten tenen una evident i especial repercussió social, precisament per l'afectació potencial a qualsevol ciutadà català i a qualsevol persona, sigui quina sigui la seva nacionalitat, que es pugui allotjar en els camps afectats per risc d'inundació, així com en l'àmbit econòmic.

També es considera que queda acreditada la connexió entre la situació que es tracta d'afrontar i les mesures que es proposen, com també s'assenyalarà en el punt VI d'aquest informe. Certament, és clar que regular un procediment mitjançant el qual verificar la viabilitat o no dels camps afectats per risc d'inundació comporta tenir a l'abast un instrument clau per garantir la seguretat de les persones davant aquest risc.

Al respecte, cal recordar, igualment, que no es pot confondre l'eficàcia immediata de la norma amb l'execució instantània. En aquest cas, la completa execució ha de passar, necessàriament, per la tramitació dels procediments, la seva resolució i l'execució del pronunciament d'aquestes. Però això no significa que les prescripcions que s'hi preveuen no tinguin l'efecte immediat que justifica l'adopció de la mesura i que exigeix la jurisprudència constitucional, com és la de comptar amb l'instrument idoni per adoptar la decisió o decisions que en cada cas correspongui.

Pel que fa a la justificació de la urgència, convé destacar que, d'acord amb l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa, l'aprovació dels projectes de Llei requereix una tramitació prèvia a la seva presentació al Parlament de Catalunya els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per a ser tramitats, encara que sigui pel procediment d'urgència. Ambdues tramitacions, la prèvia i la parlamentària no permeten fer front amb la rapidesa necessària la situació que el projecte de decret llei ha de resoldre.

3. Quant al segon aspecte a valorar, cal examinar si el contingut del projecte de decret llei respecta els límits materials que l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia imposa al Govern de la Generalitat. Així, d'acord amb el precepte estatutari, que resten excloses com a objecte de regulació dels decrets llei les matèries següents: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

A més, tampoc es poden veure afectats els límits materials que l'article 86.1 CE estableix per al mateix instrument normatiu (l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes i el dret electoral general).

D'acord amb la doctrina del CGE i la jurisprudència constitucional, la limitació material del decret llei no s'ha d'entendre de forma tan restrictiva que n'impedeixi l'ús com a instrument normatiu idoni per regular i donar resposta a circumstàncies canviants de la nostra societat. Així, per exemple, mitjançant un decret llei no es pot regular el règim general del dret, ni els aspectes essencials, si bé res no obsta a regular matèries que es relacionen amb els drets de la ciutadania si aquesta regulació no s'insereix de forma directa en el nucli del règim jurídic d'un dret estatutari o constitucional.

17/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 17 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

L'article 62 EAC especifica les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i que, per tant, resten excloses de la regulació per decret llei. Es constata que el contingut de la proposta que s'informa no afecta cap d'aquests àmbits materials expressament exclosos.

V. Documentació i tramitació

1. El marc jurídic de l'elaboració i tramitació dels decrets llei ve establert per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Aquest darrer precepte regula la tramitació, documentació i requisits que s'han de complir per tal que el Govern pugui aprovar un decret llei.

2. Així, el projecte de decret llei s'ha iniciat a proposta conjunta dels Departaments de la Presidència, Interior i Seguretat Pública, Territori, Habitatge i Transició Ecològica i Empresa i Treball, que són els competents per raó de la matèria, i s'ha efectuat la comunicació al secretari del Govern prevista a l'article 38.2 de la Llei 13/2008.

3. Pel que fa a la documentació justificativa, el TC demana que la justificació quedi incorporada a l'exposició de motius de la norma, com a millor garantia de l'anàlisi i assumpció de l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquella norma sense seguir l'iter parlamentari establert per a la resta de normes amb rang legal.

En el cas de la normativa autonòmica, és l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, el que exigeix que aquest raonament s'inclogui en l'exposició de motius del projecte de decret llei tot raonant expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, la Llei exigeix que s'incorpori a l'expedient un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

L'exposició de motius del projecte de decret –per mandat de l'article 38 de la Llei 13/2008– incorpora la justificació de la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, també s'hi exposa el compliment dels principis de bona regulació recollits a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

4. L'expedient també incorpora els informes signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i pel secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, que justifiquen la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i certifiquen que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

5. En no tractar-se d'un projecte de llei ordinari, la tramitació d'un decret llei no requereix el compliment de les previsions que es contemplen a l'article 36.3 de la Llei 13/2008 sinó únicament les que es preveuen en l'apartat 3 de l'article 38. Per tant, no resulta preceptiva l'emissió dels informes que sí que ho serien en la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

18/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 18 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

6. D'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, els projectes de decret llei no són objecte d'examen i deliberació del Consell Tècnic.

7. Finalment, un cop el Govern hagi aprovat el projecte de decret llei i s'hagi publicat en el DOGC, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

VI. Congruència de les mesures amb la situació que cal superar

Un cop s'ha constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de decret llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar.

Respecte aquest extrem, la sentència 1/2012 del TC indica que aquesta connexió no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

En el cas del projecte de decret llei objecte d'aquest informe, s'observa que aquest s'integra amb el contingut que s'ha detallat en l'apartat III d'aquest informe.

Aquest contingut guarda congruència amb la situació que es tracta de superar, que resulta clarament explicitada en els informes justificatius signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i el secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, així com en els informes tècnics emesos per la Direcció General de Protecció Civil, l'Agència Catalana de l'Aigua i el Servei Meteorològic de Catalunya. Situació que no és altra que el risc per a la seguretat de les persones que comporta l'existència d'activitats de càmping ubicades en zones afectades amb risc d'inundació. Existència d'activitats de càmping que és anterior a l'establiment de limitacions específiques en els usos d'aquestes zones, per a les quals la normativa vigent no va preveure, en el moment de la seva aprovació, cap règim jurídic transitori que permetés la seva adaptació a les obligacions previstes a l'ordenament jurídic vigent o, en el seu cas, les conseqüències de la impossibilitat d'adaptació.

Els risc per a la seguretat de les persones que aquesta situació comporta i l'esmentada manca de previsió d'un règim específic per a aquestes activitats de càmping determina clarament la congruència de les mesures que proposa el projecte de decret llei, les quals, d'acord amb la definició del seu objecte, constitueixen la regulació d'un procediment per a comprovar la viabilitat de les activitats, regulació en la que es posa el focus principal en la garantia de la seguretat de les persones usuàries, sense obviar, emperò, els interessos de les persones que en són titulars, ni els dels territoris en les que són ubicades.

En aquest sentit, es considera que el procediment que es regula conté les exigències tècniques necessàries i respecta els drets i interessos de les persones titulars de les activitats, així com l'autonomia local, per tal com preveu l'audiència dels ens locals concernits, tot establint possibles continguts del pronunciament de l'acord que l'ha de finalitzar que prioritzen la seguretat de les persones però sense desatendre els interessos concurrents. En aquest sentit, la disposició adicional primera també deixa palès que, en el marc de les exigències

19/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 19 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

de la normativa vigent aplicable a les activitats de càmping, res impedeix que les persones titulars de les activitats puguin portar a terme o instar actuacions per garantir la seguretat de les persones, les quals han de ser objecte de valoració en el decurs del procediment que regula el decret llei.

La resta de previsions del projecte de decret llei són congruents amb la finalitat de donar solució a la situació a la qual es fa front per garantir la seguretat de les persones, com són la imprescriptibilitat de les accions, el caràcter no indemnitzable dels acords que s'adoptin en el marc del procediment; algunes d'elles instrumentalment necessàries (article 11, sobre el seguiment del compliment dels acords; article 13, sobre les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució; disposició addicional segona, pel que fa a les mesures d'agilització i col·laboració administrativa; i disposició addicional tercera, relatives a les mesures per assegurar l'execució del decret llei); i d'altres focalitzades en els drets i interessos del sector afectat (article 10, sobre la no afectació de la titularitat dominical; i la disposició addicional segona, pel que fa a les mesures de foment).

A la vista del contingut que integra el projecte de decret llei, es pot afirmar que és imprescindible i és el mínim necessari per tal d'obtenir el resultat volgut, quin és disposar d'un procediment per comprovar la viabilitat de les activitats de càmping afectades per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, i poder portar-ho a terme a la major brevetat, començant la tramitació d'aquesta comprovació amb anterioritat a l'inici de la temporada turística i del període habitual de major possibilitat d'esdeveniment de fenòmens meteorològics que comportin inundacions. En conseqüència, s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el projecte de decret llei i la situació que cal afrontar.

VII. Conclusió

En conseqüència, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre; amb l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i amb l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'informa favorablement la iniciativa per tal que continuï la tramitació per a aprovació del Govern, publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i comunicació al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

Subdirectora general de Serveis
Consultius i Coordinació Jurídica

Directora general de Serveis
Consultius i Coordinació Jurídica

Director
del Gabinet Jurídic

20/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 20 de 20

Posada a disposició

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA - SECRETARIA
GENERAL DE LA PRESIDÈNCIA

9032/80726/2025

24/02/2025 - 15:00

Registre d'entrada

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA - SECRETARIA
DEL GOVERN

9032/80596/2025

24/02/2025 - 15:00

Justificant de lliurament e-Valisa

Objecte del lliurament

Assumpte	Decret llei de mesures urgents en relació amb els càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.	
De	Eva Giménez Corrons (SECRETARI/ÀRIA GENERAL DE LA PRESIDÈNCIA)	
Per a	Javier Villamayor Caamaño (SECRETARI/ÀRIA DEL GOVERN)	
Visualitzadors	Jordi Terrades Santacreu (SECRETARI/ÀRIA GENERAL DE TERRITORI, HABITATGE I TRANSICIÓ ECOLÒGICA)	
	Pol Gibert Horcas (SECRETARI/ÀRIA GENERAL D'EMPRESA I TREBALL)	
	Tomas Carrion Bernal (SECRETARI/ÀRIA GENERAL D'INTERIOR I SEGURETAT PÚBLICA)	
Llegit per	Maria Ramon Vidal	24/02/2025 - 15:02
Opcions de l'enviament		
Documents annexos	VersióM 20.2.2025 PROJECTE de Decret llei mesures urgents en matèria de campings.docx Hash(SHA256):c83c77192e02457e8726a08f12e114360554edba61c5f86b207f522f1da049b5	

Signatura

Signant	Serveis Administracio Electronica
Ens	Departament de la Presidència
Data	24/02/2025 - 15:00
Entitat de certificació	Consorci Administració Oberta de Catalunya

Contingut

Benvolgut secretari del Govern,

De conformitat amb el que estableix l'article 38.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, us comunico que els departaments de la Presidència, d'Interior i Seguretat Pública, de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'Empresa i Treball, han iniciat tramitació del projecte de Decret llei de mesures urgents en relació amb els càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

Aquesta norma té per objecte regular el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, i crear la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings.

Aquest justificant és un document electrònic, signat per l'aplicació, que acredita la tramesa i registre d'aquesta valisa. Conserveu-lo en format electrònic com a justificant del lliurament.

Servei facilitat per

e-VALISA

Doc.original signat per:
Serveis Administracio
Electronica 24/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0DBU86YGJGUNOQXF12K5KOVRE9467K4C

Data creació còpia:
18/03/2025 09:09:10

Pàgina 1 de 2

Posada a disposició

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA - SECRETARIA
GENERAL DE LA PRESIDENCIA

9032/80726/2025

24/02/2025 - 15:00

Registre d'entrada

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA - SECRETARIA
DEL GOVERN

9032/80596/2025

24/02/2025 - 15:00

Us trameto, adjunt, el text d'aquesta iniciativa per a la seva incorporació a l'ordre del dia del Govern.

Cordialment,

Eva Giménez i Corrons
Secretària General del Departament de la Presidència

Aquest justificant és un document electrònic, signat per l'aplicació, que acredita la tramesa i registre d'aquesta valisa. Conserveu-lo en format electrònic com a justificant del lliurament.

Servei facilitat per

e-VALISA

Doc.original signat per:
Serveis Administració
Electrònica 24/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0DBU86YGGUNOQXF12K5KOVRE9467K4C

Data creació còpia:
18/03/2025 09:09:10

Pàgina 2 de 2

**Agència Catalana
de l'Aigua**

Provença, 260
08008 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

Informe sobre la situació de perillositat dels establiments de càmping a Catalunya**1. Perillositat**

En relació amb la perillositat per inundació de qualsevol activitat o establiment, la normativa d'aigües considera que en la zona ocupada per les aigües anomenada de flux preferent és on es dona una situació de perill elevat, i és on l'administració hidràulica ha de vetllar pel control i la regulació de les activitats que es donen, restringint la seva implantació al màxim, i posant unes condicions estrictes a les ja existents.

La zona de flux preferent (ZFP) és aquella on el flux de l'aigua dels cabals presenta unes condicions de freqüència, velocitat i calat que poden produir danys importants a persones i bens. En concret, la zona de flux preferent és aquella definida per l'envolupant de dos factors: per una banda, la zona coberta pels cabals corresponents a les pluges d'un període de retorn de 100 anys, amb calats superiors a 1m, velocitats superiors a 1m/s o, el producte d'ambdós factors, un valor superior a 0,5; per un altra, la zona coberta per les aigües per la via d'intens desguàs, calculada a partir del cabal corresponent a la mateix període de retorn i la reducció d'amplada per tal que l'increment de calat sigui de 30cm.

2. Informació de la que es disposa a data d'avui.

Actualment, a Catalunya es tenen inventariats 357 establiments de càmping, la situació de perillositat per inundació dels quals, calculada d'acord amb els paràmetres abans esmentats, és la següent:

- 129 establiments tenen estudis hidràulics d'inundabilitat realitzats. A més, 11 més tenen un estudi de dinàmica de riscos torrencials realitzat. D'aquests 129, 33 establiments tenen més del 50% de la seva extensió dins de la ZFP, on els danys en cas d'avingudes extraordinàries poden ser més greus per bens i persones.
- Dels 228 restants que encara no disposen d'un estudi d'inundabilitat detallat, 179 són travessats per un curs fluvial - o en tenen un a menys de 100m de distància.

A més, en relació amb els càmpings amb un perill més elevat per inundació, hi ha que encara no disposen de cap mesura de gestió del risc existent (PAU) ni de cap figura de planejament urbanístic (PEU) que estableixi les mesures necessàries per reduir el risc esmentat.

Per altra banda, a partir de l'anàlisi de les dades recollides de la base de dades del Consorci de Compensació d'Assegurances (BDCCS), corresponent al registre de sinistres per inundació a Catalunya durant el període 2005-2023, es conclou que dels 45 episodis significatius d'inundació identificats en el període, 22 episodis significatius s'han produït en el període 2018-2023, i aquests suposen el 51 % del total de danys ocasionats per episodis significatius durant tot el període d'anàlisi (2005-2023).

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural**

Doc. original signat per:
Diego Moxó Güell 17/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BNWZFUFTBW4ZKFRXM6ADT04VSZ1CP26

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:03

Pàgina 1 de 3

**Agència Catalana
de l'Aigua**

Provença, 260
08008 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

A més, aquests episodis acostumen a ser fenòmens que afecten àmbits territorials extensos i que impacten un número elevat de municipis (la majoria, entre 20 i 50), i generalment tenen una durada que oscil·la entre 2 i 4 dies.

De l'anàlisi a nivell municipal dels episodis significatius d'inundació que han tingut lloc durant aquest el període més recent (2018-2023), es determina que un total de 66 municipis han registrat danys significatius per inundació (>500.000 €), 38 dels quals ja presentaven danys significatius en el període anterior (2005-2017). Respecte del total de danys registrats, es pot observar que, en un número de casos elevat (76 %), els danys registrats en aquest darrer període (2018-2023) representen més del 70 % dels danys totals.

3. Impacte del canvi climàtic

Els informes del Panel Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), així com les projeccions del Servei Meteorològic de Catalunya (SMC), realitzades amb el Barcelona Supercomputing Center (BSC), adverteixen que les pluges torrencials i les crescudes sobtades dels rius esdevindran cada cop més recurrents i destructives.

Aquesta situació no és només una hipòtesi futura, sinó una realitat que ja s'està materialitzant amb greus conseqüències. La DANA d'octubre de 2024 a València és un exemple recent que evidencia l'increment del risc. Aquest episodi va provocar més de 200 víctimes mortals, nombrosos rescats d'emergència i pèrdues materials estimades en més de 17.000 milions d'euros.

4. Conclusions

A partir de l'exposat en els punts anteriors, es pot concloure el següent:

- ✓ L'existència de càmpings a prop de rius i torrents pot presentar unes condicions d'inundabilitat que facin incompatible l'activitat amb la situació de perillositat determinada
- ✓ A data d'avui es disposa d'una informació sobre la perillositat de diversos establiments de càmping de la que no es disposava fa uns anys. En concret, amb la cartografia d'inundabilitat de la que es disposa, es determina que 33 establiments de càmping tenen més del 50% de la seva superfície dins la zona de flux preferent.
- ✓ En relació amb els establiments de càmping dels que no es disposa d'informació detallada d'inundabilitat, 179 establiments són travessats per un curs fluvial o estan situats a menys de 100m d'un, per la qual cosa es poden trobar també en una situació de perillositat per inundació elevada.
- ✓ Aproximadament la meitat dels episodis significatius d'inundació i danys per inundació en el període 2005-2023 s'hagin registrat en els darrers 6 anys (2018-2023). Això pot respondre a diferents factors, com per exemple un increment en el nombre de bens assegurats, però també pot indicar un increment en la freqüència i gravetat d'aquest tipus de fenòmens.
- ✓ Els informes del Panel Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), així com les projeccions de l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET), adverteixen que les pluges torrencials i les crescudes sobtades dels rius esdevindran cada cop més recurrents i destructives.

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural**

Doc. original signat per:
Diego Moxó Güell 17/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BNWZFUFTBW4ZKFRXM6ADT04VSZ1CP26

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:03

Pàgina 2 de 3

**Agència Catalana
de l'Aigua**

Provença, 260
08008 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

L'acord del Govern de la Generalitat Resolució PRE/3934/2024, pel qual es dona publicitat a l'Acord de Govern de 5 de novembre de 2024, pel qual s'adopten mesures per millorar el desenvolupament de la protecció civil a Catalunya, estableix en el seu punt 4 l'encàrrec a l'Agència Catalana de l'Aigua de completar la cartografia de zones inundables, a partir de la qual poder revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables, per adoptar mesures per garantir la seguretat de les persones i els bens.

És en la línia de l'establert a aquest Acord de Govern – necessitat de revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables – i de la situació descrita en aquest informe que per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es considera del tot necessari un instrument jurídic que reguli els procediments administratius a aplicar en els establiments de càmping existents, així com les mesures que, en el seu cas, calgui aplicar.

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural**

Doc. original signat per:
Diego Moxó Güell 17/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BNWZFUFTBW4ZKFRXM6ADT04VSZ1CP26

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:03

Pàgina 3 de 3

Servei Meteorològic
de Catalunya

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

Informe elaborat per l'SMC sobre la situació actual a Catalunya i els efectes del canvi climàtic, especialment en relació a zones inundables

1. El canvi climàtic a Catalunya: estat de la qüestió

El canvi climàtic d'origen antròpic és una realitat innegable que està afectant profundament la conca mediterrània. Juntament amb l'Àrtic, és la regió del món que més canvis i més accelerats està patint, i Catalunya, com a país integrat dins d'aquesta regió, ja n'està patint les conseqüències des de fa dècades i afectant un ampli ventall de variables meteorològiques.

- Temperatura de l'aire. Sense cap mena de dubte, l'increment de la temperatura és el fenomen més evident. Segons les dades del Butlletí Anual d'Indicadors de Canvi Climàtic del 2022 (BAIC, 2023), que emet anualment el Servei Meteorològic de Catalunya (SMC), la temperatura mitjana anual de Catalunya ha augmentat a un ritme de $+0,26$ °C/decenni des de 1950, valor que significa un increment d' $1,9$ °C en els darrers setanta-quatre anys (figura 1). La diferència en el ritme d'increment de la temperatura màxima i la temperatura mínima és evident: $+0,32$ vs. $+0,20$ °C/decenni. Totes les estacions de l'any presenten una tendència estadísticament significativa envers l'augment de la temperatura, més elevada a l'estiu ($+0,38$ °C/decenni) i menor a l'hivern ($+0,20$ °C/decenni). Els mesos de juny i agost són els que més han copsat l'increment tèrmic. L'augment de la temperatura a Catalunya, lluny d'estabilitzar-se, es va incrementant any rere any.

Catalunya - Anomalia de la temperatura mitjana anual

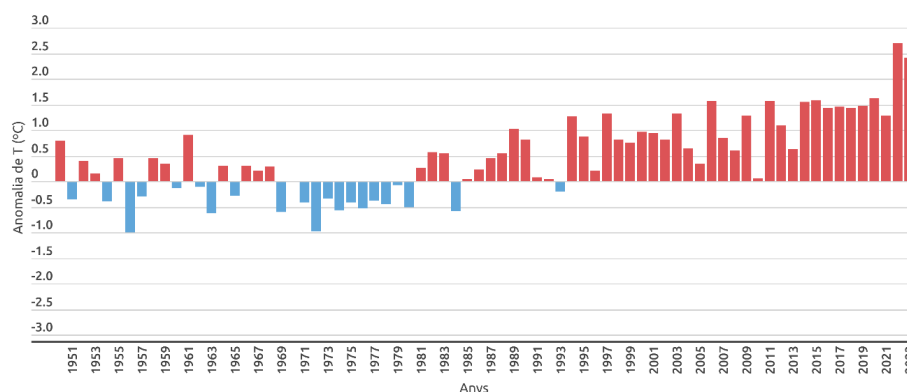

Figura 1. Evolució de la temperatura mitjana anual al conjunt de Catalunya expressada com a anomalia respecte del període de referència 1961-1990. Les columnes blaves indiquen anys amb una anomalia negativa (o freds), i les vermelles els anys amb una anomalia positiva (o càlids)

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

**Servei Meteorològic
de Catalunya**

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

- **Precipitació.** Tot i que les tendències observades en la precipitació no són tan evidents com amb la temperatura, el BAIC 2023 indica una successió d'anys secs o molt secs en els darrers vint anys, i per això el valor mitjà anual de la precipitació a Catalunya mostra una tendència a la disminució (-2,3 %/decenni) pel període 1950-2023 (figura 2). Aquest valor de tendència suposa una disminució de la precipitació mitjana a Catalunya del 17 % respecte de mitjan segle XX. L'estiu és l'estació de l'any amb un comportament més clar al descens de la precipitació, amb una tendència estadísticament significativa igual a -4,8 %/decenni.

Catalunya - Anomalia de la precipitació acumulada anual

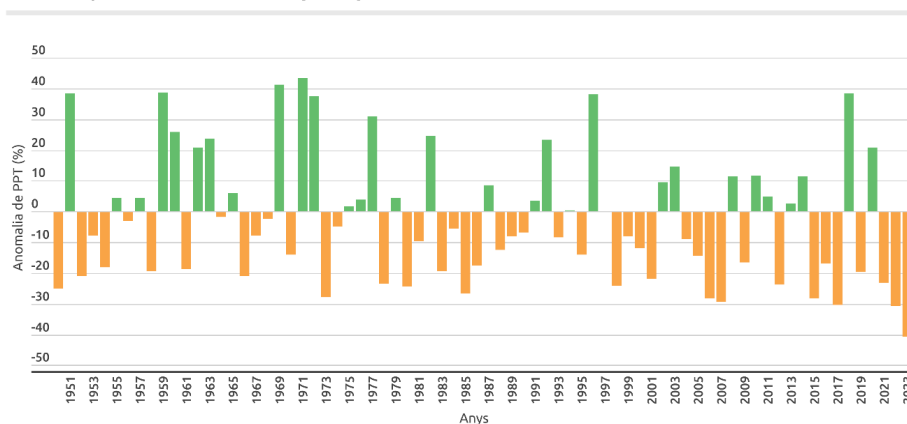

Figura 2. Evolució de la precipitació acumulada anual al conjunt de Catalunya expressada com a anomalia, en percentatge (%), respecte del període de referència 1961-1990. Les columnes taronges indiquen anys amb una anomalia negativa (o secs), i les verdes els anys amb una anomalia positiva (o plujosos)

- **Els extrems de temperatura i precipitació.** Una de les principals conseqüències del canvi climàtic a escala global és l'increment dels extrems i de la variabilitat. A Catalunya, aquesta tendència es manifesta en:
 - En el període 1950-2023 han augmentat a tot Catalunya els extrems associats amb un clima més càlid. Per citar-ne només dos exemples: el nombre anual de nits tropicals (nits amb una temperatura mínima per damunt dels 20 °C) és de 36 més que fa setanta anys, mentre que els dies anuals de glaçada (temperatura mínima per sota dels 0 °C) han disminuït en 30 dies de mitjana.
 - Pel que fa als extrems de precipitació, a resolució diària, no s'aprecien canvis evidents i generals envers un increment en la intensitat i la freqüència dels extrems de precipitació. Malgrat tot, a grans trets, disminueix el nombre de dies amb una precipitació superior als 10 mm (freqüència de dies de pluja), però en alguns indrets s'incrementa el total acumulat (la intensitat). És a dir, hi ha menys dies de precipitació,

Doc.original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Servei Meteorològic
de Catalunya

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

però quan es produeix tendeix a ser més abundosa, especialment a la tardor i al sud del país.

- En el període 1971-2023, la intensitat i la durada de les sequeres (avaluades a partir de l'Índex de Precipitació Estàndard) ha augmentat al conjunt de Catalunya i els períodes humits són menys extensos i més puntuals. Ambdós extrems presenten una gran variabilitat interanual en els darrers anys, trencada per la persistent sequera pluviomètrica actual (2021-2024, i que es manté en alguns sectors), un episodi excepcional i el més greu dels darrers més de cent anys (des de 1916, com a mínim).
- La insolació. El nombre anual d'hores de Sol a Catalunya s'ha incrementat durant el període 1951-2023 a un ritme de gairebé 35 hores per decenni, de manera que actualment hi ha unes 254 hores anuals de Sol més que a mitjan segle XX. Com a conseqüència, el nombre anual de dies serens s'incrementa en 53 respecte de 1950 (figura 3). Aquest increment té lligam amb l'increment de la temperatura reportat, especialment de la màxima, i també es lliga amb un augment de l'evapotranspiració i l'estrès hídric dels vegetals.

Catalunya - Evolució del nombre anual de dies coberts i serens

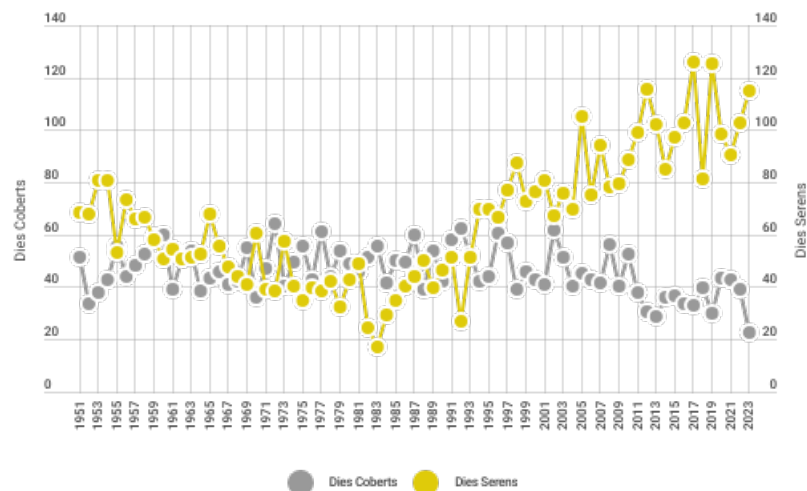

Figura 3. Evolució del nombre total anual de dies coberts (cercles grisos) i serens (cercles groguencs) al conjunt de Catalunya, basant-se en 6 sèries climàtiques, per al període 1951-2023. Es considera dia cobert quan la insolació diària és igual o inferior al percentil 10, calculat a resolució diària i per al període 1961-1990. Per contra, es considera dia serè quan la insolació diària és superior o igual al percentil 90.

**Servei Meteorològic
de Catalunya**Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

- La temperatura i el nivell de l'aigua del mar. En el període 1974-2023, la temperatura de l'aigua del mar a l'Estartit (el Baix Empordà) ha augmentat a un ritme de 0,3 °C/decenni en els primers 20 metres de profunditat i de 0,2 °C/decenni de 50 a 80 metres de fondària. Durant l'any 2023, la temperatura mitjana anual de l'aigua va ser la més elevada des de 1974 (18,3 °C), superant per segon any consecutiu el llindar dels 18 °C. El nivell del mar al mateix entorn geogràfic ha augmentat en els darrers trenta-quatre anys (1990-2023) a un ritme de 3,0 cm/decenni, és a dir, uns 10 cm en tot el període. Aquest increment del nivell del mar amenaça les zones costaneres, erosionant platges i afectant infraestructures clau, especialment quan es produeixen temporals marítims.

2. El canvi climàtic a Catalunya: les projeccions de futur

Una projecció climàtica és una simulació del clima futur basada en models matemàtics que tenen en compte diferents escenaris d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i altres factors que influeixen en el sistema climàtic. A diferència de les prediccions meteorològiques a curt termini, les projeccions climàtiques ofereixen tendències a llarg termini sobre variables com la temperatura o la precipitació. La seva utilitat és clau per planificar mesures d'adaptació i mitigació davant el canvi climàtic. Govern, científics i sectors econòmics les fan servir per dissenyar polítiques ambientals, gestionar recursos naturals i infraestructures, i preparar-se per a possibles impactes, com l'augment de la freqüència d'episodis extrems, la disponibilitat d'aigua o la protecció d'ecosistemes vulnerables.

A Catalunya, l'SMC va emetre el 2020 l'estudi "Escenaris Climàtics Regionalitzats a Catalunya" (ESCAT-2020) que incloïa les projeccions de canvi climàtic per a diferents escenaris, a una resolució d'un quilòmetre i fins a mitjan segle XXI. Fruit d'aquest treball, els resultats més significatius foren:

- Temperatura de l'aire. Aquesta variable es projecta que augmenti a tot Catalunya independentment de l'escenari i model considerats. Aquest augment projectat es dona tant a escala anual com estacional i afecta la temperatura màxima, mínima i mitjana. Geogràficament, els majors increments projectats es localitzen al Pirineu, i sobretot als cims del Pirineu occidental. En canvi, els menors increments es trobarien a la façana litoral. L'increment projectat per a la temperatura al conjunt de Catalunya es podria situar pròxim als +3,5 °C a mitjan segle (prenent el període 1970-2020 com a referència) per a la temperatura mitjana anual segons l'RCP8.5 (escenari d'emissions més intensiu) (figura 4). L'increment projectat per a la temperatura màxima és major que el de la mínima (+4,0 °C enfront dels +3,0 °C), segons l'RCP8.5 i cap a l'any 2050. Estacionalment, l'increment projectat de la temperatura no és igual per a totes les estacions. Així doncs s'obtenen majors increments a la tardor i primavera (allargament de les condicions estiuenques) amb augments que podrien arribar a ser cap al 2050 de fins a +4,5 °C segons l'RCP8.5 per a la TM.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

**Servei Meteorològic
de Catalunya**

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

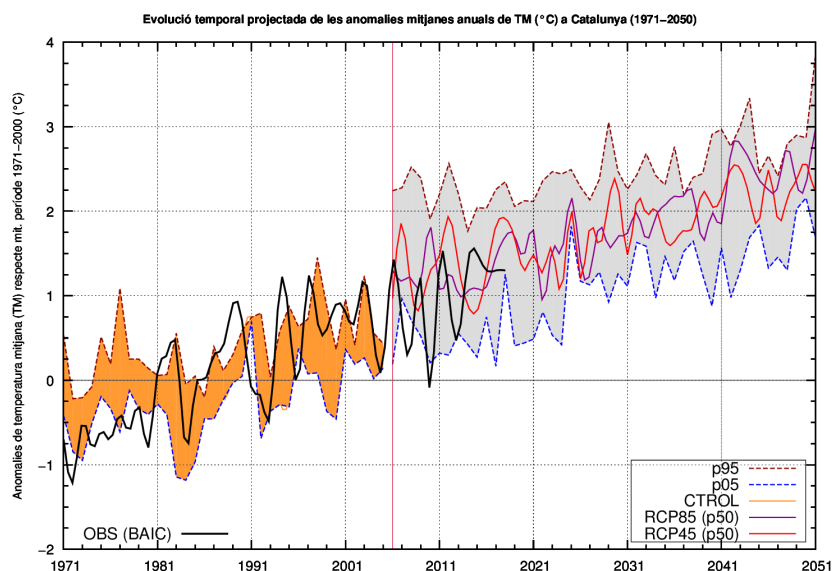

Figura 4. Evolució temporal projectada (1971-2050) de les anomalies (en °C) de temperatura mitjana anual respecte del valor mitjà del període de control (1971-2000) per al conjunt de Catalunya.

- Precipitació. L'evolució projectada per a la precipitació presenta una gran variabilitat interanual (successió d'anys molt plujosos i anys molt secs), major que l'observada durant el període de control (1971-2000), la qual cosa fa difícil trobar una tendència clara i robusta en aquesta variable. Aquest fet és sobretot molt significatiu a l'hivern i la tardor, on es projecten anomalies excepcionals en els valors mitjans, superiors al +250 %, així com un nombre apreciable d'anomalies per damunt del +100 %. Per tant, les simulacions estarien projectant un augment de la freqüència d'esdevenir importants temporals de pluja durant l'hivern o la tardor al conjunt de Catalunya.

Tot i que l'evolució temporal és molt incerta per a la precipitació, sembla haver-hi una tendència a una disminució general de la precipitació mitjana anual, sobretot segons l'RCP8.5. Aquesta disminució seria molt important a l'estiu al conjunt del país, i considerable a la tardor per a la zona litoral i prelitoral. Aquestes reduccions cap a l'any 2050, segons l'RCP8.5, podrien assolir valors de l'ordre del 40 % per a tot el domini i la precipitació mitjana anual (figura 5), sent de cara a la primavera de l'ordre del 45 %, i a l'estiu de l'ordre del 75 %. Geogràficament, les majors disminucions s'esperen a les comarques del nord-est i al prelitoral tarragoní, mentre que les menors es donarien al Pirineu occidental.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

**Servei Meteorològic
de Catalunya**

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

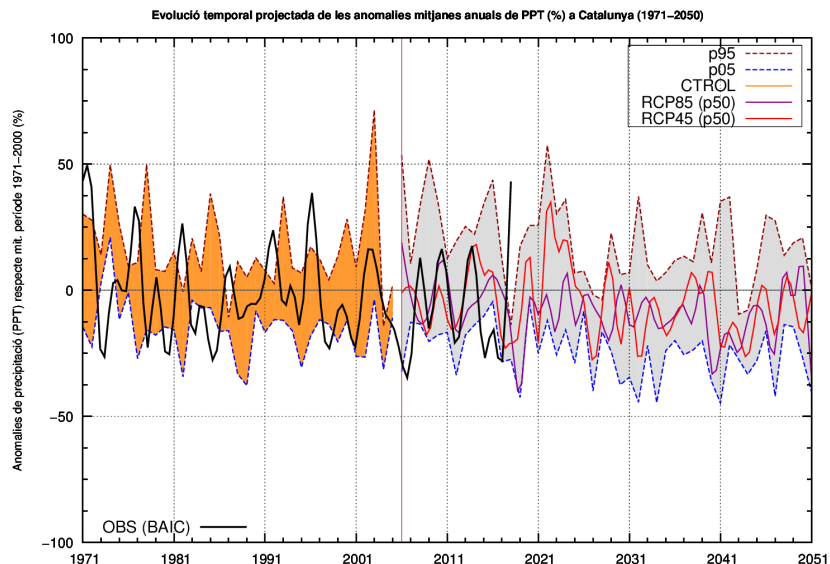

Figura 5. Evolució temporal projectada (1971–2100) de les anomalies (en%) de la precipitació mitjana anual respecte del valor mitjà del període de control (1971–2000) per al conjunt de Catalunya.

- **Els extrems de temperatura i precipitació.** En relació amb els canvis en un conjunt d'índexs d'extrems climàtics termomètrics i pluviomètrics, les projeccions indiquen els següents resultats principals. Tots els valors reflecteixen el canvi respecte del període de referència 1971–2000:
 - Pel que fa a la temperatura, els dies de calor (dies amb una temperatura màxima superior als 30 °C), els dies tòrrids (dies amb una temperatura màxima superior als 35 °C) i els dies lliures de glaçada (dies amb una temperatura mínima superior als 0 °C) es projecta que augmentin acusadament, independentment de l'escenari i model considerats, amb increments que per al conjunt de Catalunya i cap a l'any 2050 podrien arribar a ser superiors als +50, +15 i +40 dies, respectivament segons l'RCP8.5. Les nits tropicals (nombre anual de nits amb una temperatura mínim per sobre dels 20 °C) també augmentarien a gran part del territori, però sobretot a la zona litoral, on es podrien assolir increments superiors als +25 dies cap a mitjan s. XXI. També al litoral s'espera un augment apreciable de les nits tòrrides (temperatura mínima superior als 25 °C), que podria situar-se al voltant dels +10 dies en els punts més càlids de la costa, costa Central i delta de l'Ebre. Per contra, els dies de glaçada (dies amb una temperatura mínima inferior als 0 °C) i els dies de fredor (dies amb una temperatura mitjana inferior als 10 °C) es projecta que disminueixin considerablement, independentment de l'escenari i model considerats, amb valors per davall dels 25 i 60 dies respectivament, segons l'RCP8.5 i cap al 2050.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

**Servei Meteorològic
de Catalunya**Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

- Amb relació amb els índexs climàtics pluviomètrics, es projecta una disminució considerable en el nombre de dies anuals amb una precipitació feble (inferior als 5 mm) independentment de l'escenari i model considerat, amb valors per davall dels 20 dies. En canvi, en algunes zones del país, sobretot a les Terres de l'Ebre i més lleugerament a les comarques del nord-est, s'espera que augmentin els dies amb precipitació abundant (superior als 50 mm) al voltant d'un dia més. S'espera que la longitud màxima de la ratxa seca augmenti a tot el territori fent més intenses les sequeres, especialment a tota la zona litoral-prelitoral i les Terres de Ponent, on es podria assolir un augment per damunt dels +20 dies cap al 2050. Aquest augment és preocupant, perquè els majors augments projectats es donarien a zones agrícoles importants del país amb un més que previsible augment de les necessitats de reg d'aquestes zones.

3. El canvi climàtic al Pirineu

El Pirineu és un dels indrets del país que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic en les pròximes dècades. En els darrers anys, diversos projectes de recerca coordinats per l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic (OPCC) han conclòs, a través de diversos informes, articles científics i butlletins, que el conjunt del Pirineu està patint canvis destacats i ràpids en les característiques del seu clima, envers un increment de la temperatura i una major irregularitat del règim pluviomètric, sent el vessant sud i més pròxim a la Mediterrània el sector més sensible (Butlletí d'Indicadors de Canvi Climàtic dels Pirineus, BICCPiR 2020 i 2021/2023). Pel que fa a la neu, un element clau en aquest àmbit de muntanya, l'anàlisi de l'evolució del mantell nival durant l'últim mig segle indica una disminució, tant del gruix mitjà com de la durada de la neu a terra (per sobre dels 2.100 m s'ha reduït en 10 dies).

En la mateixa línia, l'SMC en l'anteriorment mencionat estudi ESCAT-2020 conclou que serà l'àmbit del país que registrarà un increment de la temperatura més elevat (que podria ser superior als 4 °C respecte de la mitjana 1971-2000), i on es concentraran també canvis apreciables en el règim pluviomètric. Aquests canvis apunten una disminució global de la precipitació, que ja s'ha detectat des de mitjan segle XX, sent al voltant d'un 20% de mitjana, però que serà major en les pròximes dècades. Aquesta disminució global vindrà acompanyada per una progressiva transició cap a un clima més mediterrani, amb una major freqüència de períodes de sequera i, al mateix temps, un **increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa** (figura 6).

En aquest sentit, la millora en el monitoratge de la precipitació observada al Pirineu és essencial, en ser un àmbit geogràfic amb una gran variabilitat climàtica, a conseqüència de la seva complexa orografia. Igualment, la disponibilitat de sèries climàtiques en aquest àmbit va disminuir dràsticament a finals de la dècada de 1990, a conseqüència de l'automatització o tancament de centrals hidroelèctriques que s'encarregaven de la presa d'observacions. Aquesta pèrdua es va poder pal·liar parcialment amb l'expansió de les estacions meteorològiques automàtiques per part de l'SMC, especialment en altura (per damunt dels 2.000 m), però encara presenta dèficits de cobertura en comparació amb altres àrees del país.

7

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Pàgina 7 de 12

Servei Meteorològic
de Catalunya

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

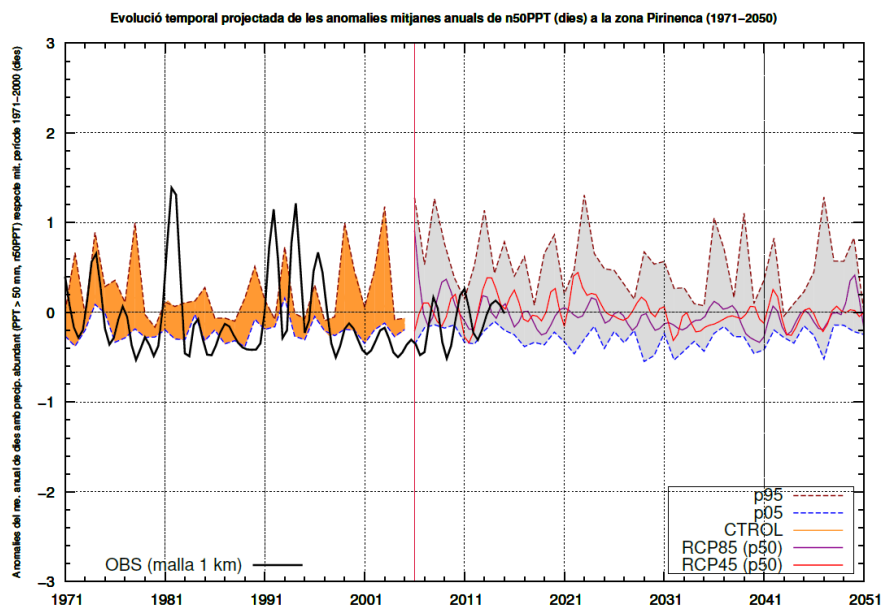

Figura 6. Evolució temporal projectada del nombre de dies anuals amb una precipitació superior als 50 mm a la zona Pirinenca, entre 1971 i 2050. A la dreta de la línia vermella vertical, el resultat de les projeccions (ESCAT 2020). S'observa una major recurrència de dies amb una precipitació superior als 50 mm.

4. La cobertura meteorològica al Pirineu mitjançant eines de teledetecció

Tot i l'evolució i millora contínua dels models de predicció meteorològica, la informació que proporcionen els sistemes d'observació meteorològica resulta essencial a l'hora de predir crescudes i inundacions sobtades. I és en aquest àmbit, que una de les fonts de màxim interès per als models de predicció d'inundacions és l'estimació de precipitació a partir de les dades dels radars meteorològics.

L'estimació de precipitació en zones de muntanya, a partir de dades dels radars meteorològics, continua sent un repte important per a la comunitat hidrometeorològica. En aquestes regions d'orografia complexa, les precipitacions són sovint més intenses i les avingudes més ràpides. Per tant, les mesures de precipitació proporcionades pels radars meteorològics són clau per als models de previsió d'inundacions, a l'hora de predir crescudes i inundacions sobtades. No obstant això, la precisió del producte d'estimació quantitativa de precipitació en **regions muntanyoses** està limitada per **bloquejos en el feix radar** quan aquests estan massa a prop de les muntanyes o per l'alçària del feix i l'amplada del volum de mostreig quan els radars estan molt lluny.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

**Servei Meteorològic
de Catalunya**

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

4.1. Mancances actuals de la XRAD

La XRAD es va dissenyar amb radars meteorològics de banda C amb l'objectiu d'oferir la millor cobertura possible del conjunt del país. Amb tot, hi ha valls dels Pirineus on, tot i disposar d'una de les xarxes més denses d'Europa, la cobertura radar és limitada.

En aquest sentit, en les imatges següents es mostra l'**indicador de qualitat de la XRAD** a l'elevació més baixa d'observació dels radars (0.6º) (tenint en compte l'altura del feix sobre el terreny, la distància al radar i el bloqueig orogràfic del feix en cada punt del territori); el **percentatge de bloqueig** del feix; i l'**altura mínima d'observació sobre el nivell del mar**.

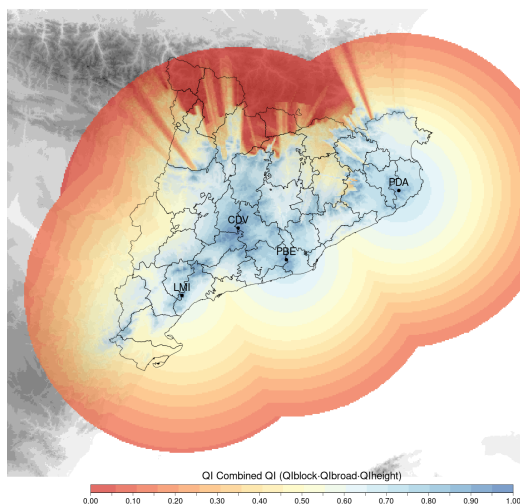

Figura 7. Índex de qualitat (de l'elevació més baixa, 0.6º) de la XRAD actual, formada per quatre radars. PBE (Vallirana), PDA (Puig d'Arques), CDV (la Panadella) i LMI (Tivissa-Llaberia)

Doc.original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Pàgina 9 de 12

**Servei Meteorològic
de Catalunya**

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

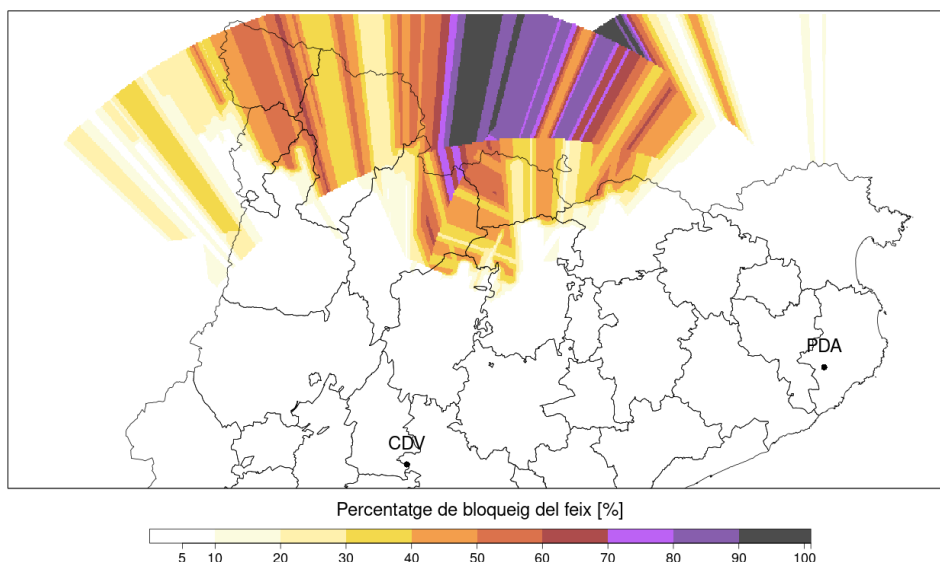

Figura 8. Percentatge de bloqueig del feix de la XRAD actual.

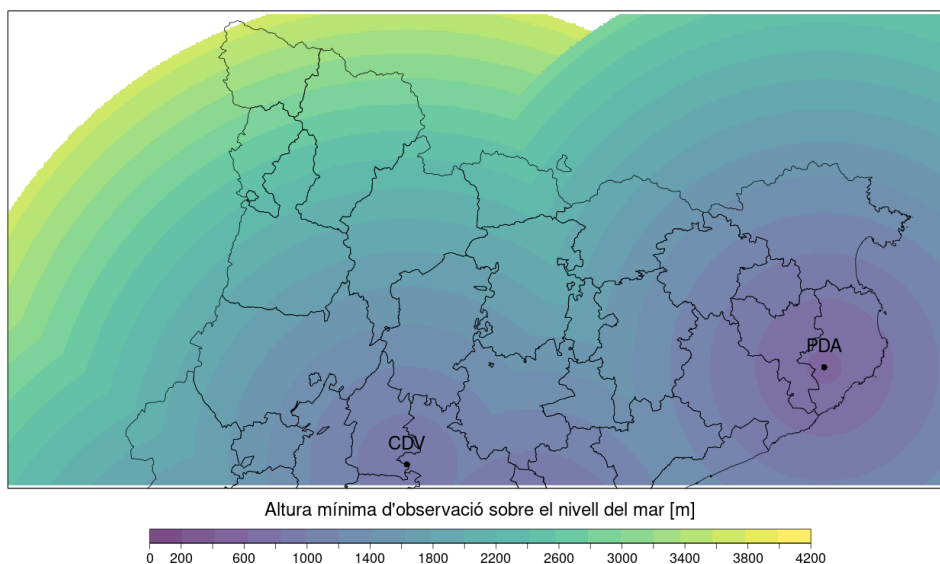

Figura 9. Altitud mínima d'observació sobre el nivell del mar de la XRAD actual.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Pàgina 10 de 12

**Servei Meteorològic
de Catalunya**Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

Observant-les es veu clarament la **problemàtica existent en àmplies zones del Pirineu**, com la part alta de la conca del Segre (Cerdanya i part de l'Alt Urgell), la part alta de la conca de la Noguera Pallaresa i Ribagorçana (Pallars Sobirà i Alta Ribagorça) i la conca de la Garona a Catalunya (Val d'Aran).

Cal tenir present que les elevacions més baixes, les més bloquejades, són alhora les que més importància tenen pel que fa a la seva contribució a l'estimació de precipitació en superfície, ja que si la precipitació es produeix per sota del feix del radar, no les detectarà. Per això, en la figura 3 es veu clarament com a nombroses valls del Pirineu l'altitud mínima d'observació s'aproxima als 3.000 metres, el que dificulta enormement la detecció de la precipitació.

4.2. Alternatives per millorar la cobertura al Pirineu: Instal·lació de radars de banda X

Per superar aquestes limitacions, cal considerar els radars polarimètrics de banda X com una possible solució per cobrir zones bloquejades en les xarxes de radar de banda C.

Els radars de banda X tenen avantatges a l'hora de cobrir aquests buits en comparació amb els radars convencionals de banda C, però també una sèrie de limitacions que cal tenir present, com un abast més reduït, d'uns 50 km en comptes d'uns 250 km, la probable necessitat d'instal·lar alguns pluviòmetres a la zona d'abast per calibrar i corregir l'estimació de precipitació, i que siguin radars de polarimetria dual (emeten en l'eix vertical i horitzontal), per poder corregir, amb algorismes de processament, l'atenuació del senyal, la qual és significativament més accentuada.

Ara bé, abans d'ampliar l'actual xarxa, cal tenir present que és imprescindible fer un **estudi acurat dels possibles emplaçaments** (amb simulacions de la qualitat de la xarxa resultant i una avaluació de la viabilitat logística de cada emplaçament), per així determinar les localitzacions òptimes dels nous radars i poder **acotar els costos associats**.

4.3. Costos econòmics i de personal necessari per a la possible instal·lació de radars de banda X al Pirineu

Respecte als costos econòmics associats, cal tenir present que les dimensions del radar i de la infraestructura associada dels radars de banda X són menors que els actuals de la XRAD, de banda C (el diàmetre d'antena d'un radar de banda X és aproximadament la meitat). Aquests haurien d'anar lligats tant sí com no a **1 tècnic per cada radar addicional** per a la gestió, el manteniment, el control de qualitat i el tractament de les dades. A més, s'hauria de tenir present el **cost de l'estructura o petit camió** (que podria ser mòbil) en el qual s'ha d'instal·lar el radar, que **aniria a part**, i el fet que segurament s'haurà d'ubicar en un lloc muntanyós i, per tant, les despeses dels serveis necessaris, com **l'electricitat i l'accés**, siguin més grans.

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Pàgina 11 de 12

Servei Meteorològic
de Catalunya

Dr. Roux 80 1a planta
08017 Barcelona
Tel. 93.567.60.90

El resum de costos a considerar és el següent:

1. Adquisició i instal·lació bàsica d'un radar de banda X: 600 mil euros.
2. 1 tècnic addicional per cada radar instal·lat.
3. Pista d'accés, electricitat i estructura de suport: A determinar segons la ubicació i el model de radar.

4. Conclusions

Les tendències observades a Catalunya, per a un ampli ventall de variables meteorològiques, confirmen que el canvi climàtic d'origen antròpic és una realitat que, des de fa dècades, ja afecta el nostre territori. A més, diversos projectes de recerca han conclòs que el conjunt del **Pirineu és un dels indrets que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic en les pròximes dècades.**

És en el conjunt del Pirineu on els resultats del projecte ESCAT-2020, desenvolupat per l'SMC, apunta a augments de temperatura que podrien ser superiors als 4 °C, respecte la mitjana 1971-2000, i a una disminució global de la precipitació que vindrà acompanyada per una major freqüència de períodes de sequera i, al mateix temps, un **increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa.**

Per a predir crescudes i inundacions sobtades resulta essencial disposar de la informació que proporcionen els sistemes d'observació meteorològica. És en aquest àmbit, que una de les fonts de màxim interès per als models de predicció d'inundacions és l'estimació de precipitació a partir de les dades dels **radars meteorològics.**

No obstant això, la precisió del producte d'estimació quantitativa de precipitació en **regions muntanyoses** està limitada per **bloquejos en el feix radar** quan aquests estan massa a prop de les muntanyes o per l'alçària del feix i l'amplada del volum de mostreig quan els radars estan molt lluny.

Per superar aquestes limitacions, cal considerar els radars polarimètrics de banda X com una possible solució. Ara bé, cal tenir present que és imprescindible fer un **estudi acurat** per així determinar les localitzacions òptimes dels nous radars i poder **acotar els costos associats.**

Directora
Servei Meteorològic de Catalunya

Doc. original signat per:
Sarai Sarroca Cervelló
18/02/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0RUZRFSLI8XJP99YG4U423JBP6YXQF4T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:22

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

Informe sobre la situació general dels càmpings a Catalunya en relació amb el risc d'inundacions i la necessitat d'adoptar amb la màxima urgència mesures per garantir la seguretat dels seus usuaris.

1. Objectiu de l'informe

Aquest informe descriu amb caràcter general la situació dels càmpings a Catalunya en relació amb el risc d'inundacions i justifica la necessitat d'actuar de forma urgent per la seguretat dels seus usuaris davant l'evidència de situacions d'absència de condicions d'autoprotecció i la potencial gravetat dels danys que es poden produir.

2. Context històric i situació general

Els càmpings són activitats especialment vulnerables a les inundacions. Aquest fet es va constatar especialment l'agost de 1996 en motiu de les inundacions que van provocar la mort de 87 persones usuàries del càmping las Nieves a Biescas (Osca).

Malgrat l'evidència de la seva especial vulnerabilitat a les inundacions, un nombre significatiu de les activitats de càmping a Catalunya es continuen desenvolupant a prop de cursos fluvials o del front marítim i per tant exposades al risc d'inundacions. Des de la perspectiva de protecció civil el risc es concreta en la dificultat per aplicar en temps i forma les mesures d'autoprotecció necessàries per garantir la seguretat dels usuaris dels càmpings abans de l'impacte de la inundació. La dificultat s'extrema en determinades circumstàncies on les condicions d'inundabilitat són sobtades, especialment a prop dels torrents i de les rieres i altres cursos fluvials similars. Aquestes circumstàncies es concentren a les zones de muntanya i a punts del litoral i del prelitoral.

Per aquest motiu, la Generalitat de Catalunya fa més de 20 anys que va començar a buscar solucions per fer compatible els càmpings existents i el risc d'inundacions que els afecta pel que fa específicament a la seguretat dels seus usuaris. Així, l'any 2006 es va crear un grup de treball de l'Agència Catalana de l'Aigua i Protecció Civil amb els càmpings de Lleida que després es va ampliar a Turisme i Urbanisme. Al llarg de molts anys s'han explorat possibilitats tècniques i jurídiques sense trobar una solució efectiva. En aquesta cerca de solucions també s'ha treballat amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i amb Protecció Civil del Ministeri de l'Interior. Una de les línies de treball més recents va ser desenvolupar eines i capacitats tecnològiques que permetessin la implantació de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions com a possible solució a la disponibilitat de temps per l'evacuació preventiva (concretament, a través del projecte europeu ANYWHERE). Tanmateix, aquests sistemes desenvolupats no s'han implantat de forma general en el sector dels càmpings. Més recentment, al novembre de 2021, es va crear un grup de treball tècnic interdisciplinari intern de la Generalitat de Catalunya format per representants de Protecció Civil, l'Agència Catalana de l'Aigua, Turisme, Urbanisme, Gabinet Jurídic i la Direcció General de Coordinació Interdepartamental, com a coordinadora del mateix. Aquest grup tècnic va confirmar la impossibilitat de trobar una solució que fes compatible els càmpings ubicats en zona inundable amb la seguretat dels seus usuaris en els casos de més risc.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 1 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

Mentrestant, a Catalunya s'han anat produït inundacions que han afectat a activitats de càmpings com ara a la Val d'Aran al juny de 2013, al Delta de la Tordera i altres punts del territori en motiu del temporal Gloria de gener de 2020, al càmping els Alfacs d'Alcanar al setembre de 2021 i de 2023 i a l'Alta Ribagorça al juliol de 2024. Cal destacar el rescat de persones per les inundacions que van afectar al càmping els Alfacs i també danys materials greus en tots els casos abans descrits (trencament de murs, arrossegament de vehicles, ...).

Finalment, en aquests moments es detecta un elevat increment del risc general d'inundació que comporta un escenari de màxima urgència tal i com es justifica més endavant.

3. Factors d'especial vulnerabilitat dels càmpings a les inundacions

Les instal·lacions de càmping presenten unes característiques intrínseques que les fan especialment vulnerables a les inundacions. Concretament destaquen dos factors:

— Modalitat constructiva

L'activitat de càmping, i especialment la pernoctació dels seus usuaris, té lloc en estructures lleugeres, mòbils i de materials prefabricats com és el cas de tendes de campanya, caravanes, *mobilhomes* i bungalows. Aquestes estructures lleugeres no són resistents davant avingudes d'aigua, tant pel material de construcció com pel sistema d'ancoratge al terreny, de manera que poden ser malmeses i arrossegades amb menys calat i velocitat d'aigua que en el cas d'un edifici estàndard. Per tant, els seus usuaris estan molt més exposats als efectes de la inundació que no pas en altres activitats i en condicions que poden comportar la no supervivència.

Algunes inundacions, especialment en zones de muntanya, comporten també l'arrossegament de material (com ara pedres, branques i troncs) que incrementa els danys a aquestes estructures febles que poden ser destruïdes completament. Per tant, en aquests casos els seus usuaris estan encara més exposats als danys de la inundació i a la no supervivència.

En definitiva, les estructures lleugeres de pernoctació dels càmpings no ofereixen condicions de supervivència, ni d'autoprotecció en general, en cas d'inundació greu. Això comporta que davant del risc d'inundació els usuaris dels càmpings s'han de desplaçar fins a edificis de modalitat constructiva estàndard que garanteixin l'autoprotecció. Aquests edificis no estan presents habitualment als càmpings o bé no tenen suficient capacitat per a acollir a tots els usuaris. Per tant, en molts casos l'única solució és l'evacuació a punts de trobada fora dels càmpings. Aquesta necessitat d'evacuació no es dona en altres activitats o usos del terreny on hi ha edificis estàndards amb diferents alçades que permeten la protecció de la població pujant a les plantes superiors (mesura d'autoprotecció denominada evacuació vertical).

— Usos de pernoctació

Els usos de pernoctació incrementen el risc atès que l'evacuació serà més lenta per dos motius: la resposta inicial d'una persona adormida és més lenta i la mobilitat de nit és menys àgil. Per tant, és més probable no tenir temps per evacuar abans de la inundació.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 2 de 11

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior

i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

4. Anàlisi general de les condicions d'autoprotecció dels càmpings en zona inundable**4.1. Factors determinants de la capacitat d'autoprotecció**

D'acord amb el Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, disposar de condicions d'autoprotecció envers el risc d'inundació d'una activitat a l'aire lliure o amb infraestructures fràgils insuficients per al confinament (cas dels càmpings) requereix demostrar que els usuaris es poden evacuar a zones segures o accedir a edificis aptes per al confinament en un temps adequadament inferior al temps d'afectació i així mateix que existeixen els sistemes de previsió i detecció necessaris per assegurar-ho en el moment de l'emergència.

En aquest sentit, la capacitat d'evacuació en un temps inferior al d'afectació per la inundació depèn de diversos factors entre els quals cal destacar la gravetat i probabilitat dels danys, la velocitat de l'afectació, el temps necessari per l'evacuació i la capacitat d'anticipació als danys. Concretament:

— Gravetat i probabilitat dels danys

Els danys derivats d'una inundació depenen de la velocitat i del calat de la làmina d'aigua que genera la inundació. L'article 9 del Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Domini Públic Hidràulic estableix que es poden produir danys greus sobre les persones i béns quan el calat de la làmina d'aigua d'inundació sigui superior a 1 metre, quan tingui una velocitat superior a 1 m/s o quan el producte d'aquests paràmetres sigui superior a 0,5 m²/s. Aquests danys greus són compatibles amb la destrucció d'estructures febles (emprades en la pernctació en càmpings) i amb la mort de persones.

Pel que fa a la probabilitat del fenomen, l'article 8 del Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació estableix que la probabilitat mitjana d'inundació correspon al període de retorn igual o superior a 100 anys.

Així, el Reial Decret 849/1986 pel qual s'aprova Reglament del Domini Públic Hidràulic defineix la zona de flux preferent com aquella en que es poden produir danys greus en el període de retorn de 100 anys i estableix restriccions dels usos al seu interior amb l'objectiu de garantir la seguretat de les persones i els béns. Entre aquestes restriccions s'inclou de forma específica la prohibició de les activitats de càmping i acampada.

D'altra banda, a les àrees susceptibles a dinàmica torrencial (identificades anteriorment com con de dejecció) es poden produir moviments de massa formada per una barreja d'aigua i sediments amb proporcions variables coneguts com a corrents d'arrossegalls i que es propaguen pendent avall per acció de la gravetat. La part líquida de la barreja incrementa la capacitat de transport i la part sòlida incrementa el poder destructiu. Es tracta d'un fenomen típic de zones de muntanya, difícil de predir de manera anticipada, propi de conques petites amb un temps de resposta curt. Aquests fenòmens comporten la destrucció d'estructures (fins i tot les no lleugeres) i mortalitat de les persones afectades directament.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 3 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

Per tant, la zona de flux preferent i les àrees susceptibles a dinàmica torrencial són zones inundables on es pot produir de forma probable la destrucció d'estructures i la mort de persones.

— **Velocitat de l'afectació**

La velocitat d'afectació de la inundació varia en funció de la geomorfologia de la conca que genera la inundació i de la intensitat de la precipitació associada al fenomen.

En ubicacions de muntanya o molt properes a capçalera de conca, amb pendents elevats, la velocitat d'arribada de la inundació és molt alta de manera que no hi ha capacitat de poder fer una evacuació abans de l'impacte de la inundació. En altres casos, fora de muntanya, quan la zona inundable deriva d'una riera, barranc o similar, on hi ha poca capacitat, la inundació és sobtada i tampoc permet disposar de temps suficient de resposta per evacuar a temps als usuaris.

D'altra banda, els fenòmens de pluja torrencial que generen les inundacions ràpides sovint tenen caràcter molt local i això dificulta la seva previsió. Tot això en un context de canvi climàtic que comporta cada cop més precipitacions sobtades i intenses.

Amb caràcter general, els factors climàtics i geomorfològics de Catalunya comporten inundacions ràpides. La inundació lenta es limitaria a casos en cas que la zona inundable tingui caràcter deltaic o bé quan està associada a un curs fluvial no torrencial que a més estigui regulat per embassament que permeti controlar el seu flux o bé quan les instal·lacions estiguin situades prou allunyades de la capçalera de la conca o de la zona amb més aportació.

— **Temps d'evacuació**

El temps d'evacuació depèn del nombre de persones a evacuar, de la presència de persones amb mobilitat reduïda, de les capacitats de les vies per on evacuar, dels sistemes d'alerta disponibles i de l'adequada preparació de les persones, tant les que han de ser evacuades com les que han de dirigir l'evacuació. La no senyalització de les vies d'evacuació i l'absència general d'informació sobre la inundabilitat i les mesures d'autoprotecció a aplicar incrementen el temps d'evacuació necessari. Així mateix, la no disponibilitat de sistemes 24 hores i automatitzats incrementa el temps d'evacuació en motiu de la necessitat de més temps de reacció inicial. La ubicació en un entorn no urbà també incrementa els temps d'evacuació per la limitació de la capacitat de les vies i les dificultats generals de mobilitat.

D'altra banda, la pernoctació dins de zones inundables incrementa els temps d'evacuació perquè el temps de resposta és més lent (detecció, avís, reacció) i perquè la mobilitat de nit és molt menys àgil.

— **Capacitat d'anticipació de la inundació**

Per tal de poder evacuar els usuaris abans de l'arribada d'una inundació es requereix de sistemes de previsió i detecció de la inundació (sistemes d'alerta primerenca d'inundacions). Tanmateix, en determinades circumstàncies aquests sistemes presenten

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior

i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

limitacions o directament no són viables. És el cas de les activitats ubicades a la capçalera de la conca o a prop de cursos fluvials amb poc recorregut on no hi ha distància suficient per situar sensors aigües amunt que facilitin la detecció de la inundació amb temps suficient d'anticipació per garantir l'evacuació abans de l'arribada de la inundació. Així mateix, l'ús de models d'interpretació de dades dels radars meteorològics presenten dificultats en zones de muntanya per efectes d'apantallament.

Per altra banda, el plantejament d'estratègies d'autoprotecció fonamentades en evacuacions preventives a partir de prediccions meteorològiques no sempre és viable atès que les característiques del clima mediterrani comporten sovint fenòmens de tempestes locals que els models de predicció meteorològica no detecten i per tant hi ha la possibilitat de fenòmens d'inundació locals no previsibles. El canvi climàtic està comportant un increment dels factors d'incertesa en la predicció dels fenòmens de tempestes locals.

4.2. Situació general dels càmpings en relació amb els factors determinants de la capacitat d'autoprotecció

La situació general dels càmpings en relació amb els factors determinants de la capacitat d'autoprotecció és la següent:

— En relació amb la gravetat i probabilitat dels danys

D'acord amb els estudis d'inundabilitat dels organismes de conca competents a Catalunya més d'un centenar de càmpings, aproximadament un terç dels registrats, estan afectats per zona inundable per període de retorn de 500 anys. En la majoria de casos afecta de forma generalitzada a l'activitat i amb calats d'inundació que arriben a superar els 2 metres. Una cinquantena d'aquests estan afectats de forma significativa per zona de flux preferent i entre els mateixos una trentena en més del 50% de l'activitat.

També s'han identificat prop de quaranta càmpings, alguns ja inclosos als llistats anteriors, afectats per àrees susceptibles de dinàmica torrencial, tot destacant entre aquests una vintena on l'afectació a l'activitat supera el 50%.

Per tant, hi ha un nombre important de càmpings afectats de forma significativa per zones inundables que poden produir la destrucció d'estructures de pernoctació i la no supervivència de les persones en cas de no poder ser evacuats preventivament.

A més, hi ha prop d'un centenar més de càmpings on la geomorfologia és compatible amb inundabilitat malgrat no es disposa d'estudis hidràulics que identifiquin de forma precisa les zones inundables i confirmin aquesta afectació.

— En relació amb la velocitat d'afectació

Un nombre significatiu de càmpings s'ubiquen en zona de muntanya a prop de torrents, barrancs i capçaleres dels cursos fluvials i també en zones del litoral a prop de cursos fluvials curs (com rieres). En aquests casos les inundacions són ràpides i per tant condicionen la capacitat d'anticipar la inundació posant en risc la possibilitat d'aplicar una evacuació preventiva i en conseqüència no permeten l'autoprotecció de les persones.

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior

i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

— En relació amb el temps necessari per l'evacuació

Una part important de càmpings se situen fora de zona urbana, en entorn natural, de manera que els accessos corresponen habitualment a carreteres secundàries i camins amb capacitats limitades que dificulten una evacuació àgil de tots els usuaris. Aquestes condicions també comporten una limitació de l'accés dels vehicles d'emergència. A més, en molts casos només hi ha un accés disponible i això obliga a que l'evacuació i l'accés dels serveis d'emergència s'hagi de fer per la mateixa via, incrementant per tant les limitacions i alhora els riscos per a les persones.

Per altra banda, la presència d'usos de pernoctació a l'interior de zona inundable comporta la necessitat d'evacuar aquests usuaris i suposa temps d'evacuació superiors. Així mateix, és habitual la presència de persones amb mobilitat reduïda o limitada, sense que existeixin criteris que garanteixin que no s'ubiquen en zones inundables, i això també comporta un increment dels temps d'evacuació.

Finalment, amb caràcter general els càmpings afectats per zones inundables no tenen senyalitzat el risc d'inundacions, ni faciliten informació prèviament als usuaris sobre les mesures d'autoprotecció fet que comporta uns temps d'evacuació superiors pel desconeixement previ del risc i les mesures a aplicar.

Per tant, hi ha un nombre significatiu de càmpings on el temps d'evacuació pot ser especialment gran de manera que aquesta evacuació no es pugui completar abans de l'arribada de la inundació i pugui comportar la no supervivència de les persones.

— En relació amb la capacitat d'anticipació de la inundació

La ubicació de diversos càmpings en zones de muntanya a prop de torrents i barrancs o de capçaleres dels rius així com en zones del litoral a prop de cursos fluvials curts (com rieres i similars) impedeix la possibilitat d'autoprotecció a través de sistemes d'alerta primerenca d'inundació atès que no es disposa de la distància necessària entre el càmping i la capçalera del riu per situar sensors aigües amunt que facilitin la detecció de la inundació amb temps suficient. En el cas específic dels càmpings ubicats en zona de muntanya, aquesta impossibilitat deriva també de la dificultat d'interpretació de les dades dels radars meteorològics per efecte d'apantallament a les valls. A més, són zones compatibles amb inundacions sobtades. En aquest sentit, es constata l'absència d'aquests sistemes d'alerta primerenca d'inundació en una part significativa dels càmpings ubicats en zona inundable. Per tant, en aquest casos la supervivència de les persones no és viable en base a evacuacions un cop detectada la inundació.

D'altra banda, el plantejament d'evacuacions exclusivament en base a prediccions meteorològiques pot comportar falses alarmes que incideixen negativament en l'activitat. A més, els càmpings s'ubiquen majoritàriament en zones de muntanya i del litoral que són els dos àmbits on és més probable que es produeixin fenòmens locals de tempesta no previstos en els models meteorològics. Aquests fenòmens són especialment probables en les èpoques de mitjans i finals d'estiu i de principis de tardor, coincidint amb els períodes de més ocupació. Per tant, es poden produir fenòmens greus no previstos coincidint amb èpoques d'alta ocupació.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 6 de 11

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior

i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

En resum, hi ha un nombre rellevant de càmpings afectats de forma significativa, i en molts casos generalitzada, pel risc d'inundacions, amb escenaris (velocitats i calats d'aigua) compatibles amb la destrucció d'estructures i la mort de persones, i en condicions intrínseques i particulars a les activitats i al seu entorn que dificulten l'aplicació de mesures d'autoprotecció dels seus usuaris i per tant la seva supervivència. Aquest risc és molt greu en els casos de pernoctació a l'interior de zones de flux preferent d'inundacions ràpides quan no hi ha possibilitat de detecció anticipada amb temps suficient per a l'evacuació segura, atès que la probabilitat del fenomen és significativa i els danys són compatibles amb destrucció d'estructures i mortalitat. Aquesta mateixa situació de risc molt greu es dona en el cas de pernoctació a l'interior d'àrees susceptibles de dinàmica torrencial (identificades anteriorment com a cons de dejecció).

5. Anàlisi del compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció dels càmpings en zona inundable

5.1. Obligacions dels càmpings

L'obligació d'autoprotecció de les activitats generadores de perill o afectades per riscos externs està recollida amb caràcter general a la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya i es va desenvolupar inicialment a través del Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures i posteriorment a través del Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

De forma més concreta i actualitzada, la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, de la Direcció General de Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya, inclou en el Catàleg d'activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, establert a l'epígraf A de l'annex I del Decret 30/2015, de 3 de març, les activitats de càmping ubicades en zona de risc greu d'inundació (zones inundables per períodes de retorn de 500 anys o per criteris geomorfològics, com també les zones afectades per cons de dejecció).

Per tant, els càmpings ubicats en zona inundable han de donar compliment a les obligacions en matèria d'autoprotecció que estableix el Decret 30/2015, de 3 de març, i que són bàsicament les següents:

- Garantir que les condicions de l'activitat són suficients per assegurar el compliment de les condicions d'autoprotecció tenint en compte tant els riscos interns com els externs.
- Disposar d'un pla d'autoprotecció (PAU) elaborat per personal tècnic acreditat i adequat al contingut mínim establert pel Decret 30/2015.
- Presentar el PAU a la Direcció General de Protecció Civil, a través del Registre electrònic de plans d'autoprotecció, per sotmetre'l a l'homologació de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.
- Disposar dels mitjans d'autoprotecció mínims establerts pel Decret 30/2015.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 7 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública
Direcció General de Protecció Civil
Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

- Formar el personal que treballa en l'activitat i realitzar i comunicar simulacres d'emergència amb una periodicitat mínima anual.
- Informar a les persones usuàries de l'activitat dels riscos, les mesures a prendre en cas d'emergència i els mitjans existents per l'autoprotecció com ara les vies d'evacuació o els punts de reunió i confinament.
- Revisar el PAU sempre que hi hagi una modificació substancial, i com a mínim, cada quatre anys, i presentar-lo al registre electrònic.
- Mantenir actualitzat el PAU i trametre les actualitzacions al registre electrònic.

5.2. Criteris tècnics per a l'avaluació de la capacitat d'autoprotecció dels càmpings ubicats en zona inundable

A partir dels factors determinants de les capacitats d'autoprotecció, descrits en l'apartat 4 d'aquest informe, s'han definit els criteris per a l'elaboració dels informes d'avaluació tècnica dels plans d'autoprotecció de les instal·lacions de càmping ubicades en zona inundable. Aquests informes són previs a l'homologació del pla d'autoprotecció per part de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Els criteris estan recollits en una instrucció tècnica [publicada](#) a la web de la Direcció General de Protecció Civil. A través d'aquests criteris es concreten els requisits per tal de poder considerar viable l'autoprotecció de les activitats de càmping i els seus usuaris en relació amb el risc d'inundacions. La Instrucció estableix diferents situacions i condicions d'autoprotecció en funció dels usos concrets en les diferents zones inundables possibles. Concretament:

- És inviable l'autoprotecció dels usuaris que pernocten a l'interior d'una àrea susceptible a dinàmica torrencial o de zona de flux preferent i també dels que pernocten en unitats d'acampada, alberg mòbil, semimòbil o fix a l'interior de zona inundable per període de retorn 10 anys (excepte que els danys previstos siguin lleus d'acord amb la velocitat i calat estimats).

Aquestes condicions són la situació 1 descrita a la Instrucció abans referida.

- En la resta de situacions la garantia d'autoprotecció requereix, entre d'altres mesures, disposar d'un sistema d'alerta primerenca d'inundacions que anticipi la inundació de manera que el temps entre la detecció de la inundació i la seva arribada sigui almenys el doble del temps necessari per l'evacuació del càmping; aquests sistemes s'han de fonamentar en alertes del radar meteorològic amb un temps de detecció mínim de 2 hores i en alerta per pluviometria i monitorització dels cabals de la conca in situ i que permeti un temps de resposta superior al necessari per a l'operativitat del PAU.

Aquestes condicions són la situació 2 descrita a la Instrucció abans referida.

La possibilitat d'autoprotecció a través d'un sistema d'alerta primerenca d'inundacions també es pot aplicar de forma excepcional quan la pernoctació es faci en les condicions de l'epígraf anterior però es pugui demostrar que la inundació no serà ràpida i per tant que hi haurà temps per a anticipar-se (concretament, si la zona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

inundable té caràcter deltaic o bé està associada a un curs fluvial regulat per embassament que permet regular el seu flux o bé si les instal·lacions estan situades prou allunyades de la capçalera de la conca o de la zona amb més aportació).

- Finalment, quan no hi ha pernoctació en zona inundable, o bé en determinats casos de pernoctació en zones inundables que no corresponen a les descrites al primer epígraf i per tant que tinguin baixa probabilitat i/o els danys no siguin greus, les condicions d'autoprotecció es poden assolir també a través de l'evacuació preventiva vinculada a l'emissió d'avisos de situació meteorològica de perill o de possibles avisos de crescuda del cabal de la conca que pot produir la inundació a l'activitat.

Aquestes condicions són les situacions 3 i 4 descrites a la Instrucció abans referida.

Els criteris tècnics abans descrits corresponen als inclosos a la darrera versió de la Instrucció sobre els criteris tècnics a aplicar en l'elaboració dels informes d'avaluació tècnica en instal·lacions de càmping ubicades en zona inundable. La instrucció es va elaborar l'any 2018 i va ser revisada l'any 2021 i l'any 2023. La versió actual és de l'any 2024. La revisió de la instrucció respon al diàleg amb el sector dels càmpings i amb les empreses especialitzades en l'àmbit del risc d'inundacions a través del qual es van incorporar les seves aportacions en quant a elements que poden afavorir les condicions d'autoprotecció.

5.3. Compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció

Els últims 4 anys (entre l'1 de gener de 2020 al 31 de desembre de 2024) s'han presentat 58 plans d'autoprotecció de càmpings ubicats en zona inundable corresponents per a homologació de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Corresponen a 31 activitats (hi ha 14 activitats que en aquest període han intentat en dues o més ocasions l'homologació del seu pla d'autoprotecció). D'aquests 58 expedients, només en 4 casos s'ha assolit l'homologació del pla d'autoprotecció per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Les no homologacions deriven majoritàriament de no disposar de les condicions necessàries per l'autoprotecció dels usuaris d'acord amb la Instrucció abans referida (puntualment la no homologació ha estat deguda a que l'organisme de conca corresponent no ha pogut emetre el seu informe dins del termini de tramitació de l'homologació).

Per tant, actualment només 4 càmpings ubicats en zona inundable compleixen amb l'obligació de disposar d'un pla d'autoprotecció homologat per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya i la majoria de les activitats de càmping ubicades en zona inundable no han iniciat cap expedient d'homologació del pla d'autoprotecció en els últims 4 anys mostrant un incompliment generalitzat cap a les seves obligacions en matèria d'autoprotecció.

Més enllà del no compliment generalitzat de l'obligació de disposar d'un pla d'autoprotecció homologat, no es té constància que amb caràcter general les activitats de càmping disposin de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions adequats que permetin disposar de temps suficient per detectar les inundacions i evacuar els usuaris abans de que es produeixin els danys. Tampoc consta que les zones inundables estiguin degudament senyalitzades ni que es faciliti informació preventiva als usuaris en relació amb les pautes d'actuació en cas d'inundació i els mecanismes d'avís (megafonia o altres) o que es realitzin simulacres.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 9 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

D'altra banda, la normativa en matèria de protecció civil no preveu la possibilitat de mesures de caràcter definitiu en els casos d'incompliment de les obligacions d'autoprotecció de les activitats. Així mateix, en alguns casos assolir condicions d'autoprotecció requereix processos de reordenació que entren en l'esfera d'altres àmbits competencials i en especial pel que fa al compliment de la normativa d'aigües i d'urbanisme.

6. Urgència de les mesures

El sector dels càmpings a Catalunya manté una tendència creixent en el nombre de pernoctacions i en el percentatge d'ocupació de les parcel·les tal i com indiquen les dades publicades per l'Idescat¹. Concretament, el nombre de pernoctacions va passar d'1,4 milions a principis de la dècada del 2010 a 1,7 milions tot just abans de la pandèmia per la COVID-19 i actualment és d'1,9 milions en el període post pandèmic 2022 – 2023. Així mateix, el grau d'ocupació de les parcel·les va passar del 39% a principis de la dècada del 2010 al 44% tot just abans de la pandèmia per la COVID-19 i actualment és d'un 48% en el període post pandèmic 2022 – 2023. Aquest increment d'usuaris de càmping a Catalunya, que es preveu mantenir ateses les tendències de creixement del turisme en general, comporta més persones potencialment afectades pels danys de les possibles inundacions.

D'altra banda, diferents informes alerten de l'acceleració dels efectes del canvi climàtic en la Mediterrània fet compatible amb un increment de la probabilitat d'escenaris d'inundació greu. De fet, l'increment del risc d'inundacions ja s'observa en els últims anys a partir de l'anàlisi de diverses dades. Així, els danys per inundacions s'han incrementat des de l'any 2018 tal i com demostren les dades del Consorci d'Assegurances. Concretament, les quanties totals anuals indemnitzades per inundacions a Catalunya s'han triplicat en el període 2018 – 2021 respecte el període 2010 – 2017. Així mateix, el nombre de dies on el cost total de les indemnitzacions del Consorci d'Assegurances supera el valor d'un milió d'euros a Catalunya s'ha triplicat en relació amb els mateixos períodes abans indicats. En aquest mateix sentit, el nombre d'activacions del pla d'emergències per inundacions a Catalunya (INUNCAT) manté una tendència creixent passant d'una mitjana de 9 activacions a finals de la dècada del 2010 a una mitjana de 13 en la dècada del 2020. Addicionalment a aquest increment d'activacions del pla INUNCAT, també s'ha incrementat en els últims anys els valors de precipitació màxima registrats per als períodes de 30 minuts, 3 hores i 12 hores i també el nombre de dies en que se superaven els llindars representatius de pluja que pot provocar inundacions.

Per tant, els últims anys s'ha agreujat significativament el risc d'inundacions tot incrementant substancialment la probabilitat d'escenaris d'inundació que puguin afectar als càmpings i comportar la mortalitat de les persones que no es puguin evacuar preventivament.

Aquesta situació comporta un nou escenari on no es pot demorar la implantació de solucions que facin compatible l'activitat de càmpings i el risc d'inundacions, en el sentit de la seguretat dels seus usuaris, és a dir, la viabilitat de l'autoprotecció.

Per aquests motius, en aquests moments és necessària una actuació de màxima urgència.

¹ [Viatgers i pernoctacions a càmpings, Idescat a partir de dades de l'INE](#)

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 10 de 11

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior

i Seguretat Pública

Direcció General de Protecció Civil

Subdirecció General de Programes en Protecció Civil

7. Conclusions

Tot i la seva especial vulnerabilitat a les inundacions, un nombre significatiu de càmpings a Catalunya desenvolupen la seva activitat exposats al risc d'inundacions i sense haver demostrat que garanteixen les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació. Aquesta autoprotecció s'ha de fonamentar en la capacitat d'evacuar a les persones amb temps suficient abans de la inundació. En alguns casos concrets les condicions dels càmpings, de l'entorn i del tipus d'inundació fan inviable l'autoprotecció perquè no es pot disposar de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions que garanteixin una evacuació segura a temps. Quan les circumstàncies d'invialitat de l'autoprotecció es donen en càmpings que estan afectats per zones inundables compatibles amb danys greus es generen escenaris de no supervivència de les persones afectades directament. A Catalunya hi ha casos de càmpings on es poden donar aquests escenaris de no supervivència de persones perquè estan afectats per zones inundables on es poden produir danys greus i l'autoprotecció no és viable (no hi ha capacitat per evacuar en temps real als usuaris abans de l'arribada de la inundació).

Tot i que aquestes circumstàncies es mantenen des de fa temps, el risc d'inundació en general, i dels càmpings en particular, s'ha agreujat significativament en els últims anys a Catalunya incrementant substancialment la probabilitat d'escenaris d'inundació que puguin afectar greument als càmpings i comportar la mortalitat de les persones que no es puguin evacuar preventivament.

En conclusió, es considera que **cal adoptar amb caràcter de màxima urgència mesures per tal que les activitats de càmping afectades pel risc d'inundació garanteixin de forma efectiva i definitiva la seguretat dels seus usuaris**. Aquestes mesures s'han de centrar en l'adequació dels usos de l'activitat per facilitar que posteriorment es puguin adoptar les mesures d'autoprotecció i per tant en evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries (evacuació preventiva de les persones abans de l'arribada de la inundació). Així mateix, en el casos que no sigui viable aquesta adequació del usos, les mesures han d'evitar que es mantingui l'activitat en les condicions actuals. Aquestes mesures van més enllà de la competència de protecció civil atès que es requereix la intervenció dels àmbits competencials d'urbanisme i de gestió de l'aigua.

La no adopció d'aquestes mesures en els casos que sigui necessari comporta mantenir escenaris de risc d'inundació en determinats càmpings de Catalunya on la supervivència de les persones no està garantida.

2025.03.13 16:31:03 +01'00'

2025.03.13 16:34:57 +01'00'

Responsable de Plans d'Autoprotecció

Subdirector general de Programes en
Protecció CivilDoc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

00WYULFYIKMMHNJWDVNO6223PYP5EV3D

Data creació còpia:
18/03/2025 09:10:47

Pàgina 11 de 11

Tema: RV: SIG25PRE0284 - Projecte de decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

De: [Redacted]

Enviat: dilluns, 17 de març de 2025 13:23

Per a: [Redacted]

A/c: Bústia SIGOV Assessoria Presidència <sigovassessoria.presidencia@gencat.cat>

Tema: RE: SIG25PRE0284 - Projecte de decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

Benvolgudes,

Analitzat el Decret llei, des de la DGP no s'informarà, atès que no té impacte pressupostari i la creació de les comissions que s'hi contenen no genera cap dret de naturalesa econòmica.

Salutacions,

[Redacted]
Responsable de relacions amb l'Oficina del Govern
Assessoria Jurídica
Departament d'Economia i Finances

Carrer Foc, 57 | 08038 Barcelona | Telèfon 93 316 2157
[Redacted] | <http://economia.gencat.cat>

 **Generalitat
de Catalunya**

Aquest missatge s'adreça exclusivament a la persona destinatària i pot contenir informació privilegiada o confidencial. Si no sou la persona destinatària indicada, us recordem que la utilització, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si heu rebut aquest missatge per error, us demanem que ens ho feu saber immediatament per aquesta via i que el destruiu. Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que és realment necessari.

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 18/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

06SAYDBUK33WSGXZHON96OHMK1VS0JVB

Data creació còpia:
18/03/2025 13:35:01

Pàgina 1 de 1